

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbama članka 2. stavak 4. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja

Reforma carinskog zakonodavstva Republike Hrvatske, kao i proces usklađivanja sadašnjeg Carinskog zakona i provedbenih propisa sa carinskim zakonodavstvom Europske unije - Carinskim kodeksom (Uredba EEZ 2913/92) i Uredbom za provedbu Carinskog kodeksa (Uredba EEZ 2454/93) započeli su 1999. godine donošenjem i početkom primjene odnosnih propisa.

Od samog početka primjene hrvatski carinski propisi u proteklom su šestogodišnjem razdoblju kontinuirano usklađivani sa carinskim propisima država Europske unije, kako zbog dosljednijeg usklađenja s važećim odredbama europskih carinskih propisa i prakse, tako i s njihovim u međuvremenu usvojenim izmjenama. Naime, i europsko je carinsko pravo u stalnom procesu izmjena, uvjetovanih prije svega nastojanjem da se osiguraju uvjeti za ubrzanje i pojednostavnjenje carinskih procedura, uz istodobno osiguravanje uvjeta za potpuniju i djelotvorniju kontrolu iregularnog carinskog prometa, uključujući i osiguravanje uvjeta za potpuniju i djelotvorniju suradnju carinskih službi država članica.

Kontinuirano prateći izmjene europskih propisa, s ciljem postupnog osposobljavanja mjerodavnih hrvatskih zakonodavnih i upravnih struktura u procesu izgradnje novoga carinskog sustava, propisi hrvatskog carinskog sustava višekratno su usklađivani s propisima carinskog sustava Europske unije, i to izmjenama Carinskog zakona („Narodne novine“, br. 78/99, 94/99, 117/99, 73/00, 92/01, 47/03 i 140/05) i Uredbe za provedbu carinskog zakona („Narodne novine“, br. 144/99, 48/00, 49/00, 77/00, 12/01 i 110/01), koja je u cijelosti novelirana donošenjem istoimene nove uredbe („Narodne novine“, br. 161/03 i 69/06).

Usklađivanje se provodilo, kako u području materijalnog carinskog prava (plaćanje carine prema vrijednosti robe, podrijetlo robe kao osnova za diferencijaciju visine carinskog opterećenja, carinsko pravni statusi robe, uvjeti za puštanje robe ispod carinskog nadzora i polaganje osiguranja za njegovo namirenje, oslobođenje od plaćanja carine i plaćanje povoljnije carine, te uvjeti i rokovi za namirenje carinskog duga), tako i carinskoga procesnoga prava, zasnovanog na primjeni standardiziranog europskog obrasca jedinstvene carinske deklaracije (JCD).

Usklađenje je izvršeno i u sustavu Carinske tarife, kako radi usklađenja visine carinskih opterećenja s obvezama preuzetim pristupanjem Svjetskoj trgovinskoj organizaciji (WTO), tako i što dosljednijeg i potpunijeg preuzimanja kombiniranog nazivlja Carinske tarife, usklađenog s njezinim posebnostima koje se primjenjuju u Europskoj uniji.

Doneseni su i drugi zakoni, i to Zakon o carinskoj službi („Narodne novine“, br. 67/01), kojim su osigurani uvjeti za dosljednu primjenu carinskih propisa i utvrđena ovlaštenja i odgovornosti Carinske uprave sukladno ovlaštenjima i odgovornosti carinskih službi država Europske unije, Zakon o uvjetima za obavljanje poslova zastupanja u carinskom postupku („Narodne novine“, br. 92/01), koji sukladno načelima carinskog sustava uređuje zastupanje pri provedbi carinskih procedura, kao bitne karike za njihovu brzu i djelotvornu provedbu, te Opći porezni zakon („Narodne novine“, br. 127/00), kojime je carina definirana dijelom općeg poreznog sustava, pa se odredbe toga zakona primjenjuju i pri provedbi carinskih postupaka, ako carinskim propisima nije određeno pitanje drugačije uređeno.

Carinski je zakon u proteklom šestogodišnjem razdoblju u najvećoj mogućoj mjeri pratio izmjene izvršene u Carinskom kodeksu Europske unije, na kojem je utemeljen. Posljednje izmjene Carinskog kodeksa izvršene su donošenjem Uredbe (EZ) br. 648/2005 Europskog parlamenta i Savjeta od 13. travnja 2005. godine o izmjenama Uredbe (EEZ) br. 2913/1992 o utvrđenju Carinskog kodeksa Zajednice („Službeni list EU“, br. 117/2005).

U okviru tih posljednjih izmjena Carinskog kodeksa osobito se inzistiralo na stvaranju mehanizama i postupaka za izbjegavanje carinskih prijevara, uspostavljanju računalnih oblika provedbe carinskih procedura, te pojednostavnjenju provedbe carinskih procedura, uz istodobno povišenje stupnja zaštitne razine i ujednačavanja prakse carinskih službi pri provedbi carinsko-kontrolnih mjera (risiko management).

Nadalje, tijekom analitičkog pregleda i ocjene usklađenosti carinskog zakonodavstva sa europskim u poglavlju 29. Carinska unija identificirana su neusklađena područja te je Republika Hrvatska u pojedinim područjima preuzela obvezu usklađivanja, sa jasno utvrđenim rokovima izloženim u Pregovaračkom stajalištu za ovo poglavlje. Uz navedeno, sukladno raspravama provedenim unutar struktura carinske službe, uključujući i korištenje stručne pomoći stranih konzultanata angažiranih u suradnji i u okviru priprema za pristupanje Europskoj uniji, te u suradnji s drugim ključnim sudionicima u provedbi carinskih procedura, identificirana su i ostala područja koje bi valjalo detaljnije ili nešto drugačije urediti u okviru propisa carinskog sustava, kako sa stajališta funkcioniranja sustava kao cjeline, tako i radi osiguravanja uvjeta za pojednostavljenje i djelotvorniju provedbu propisanih carinskih procedura.

Najveći dio odredaba koje su predmetom izmjena i dopuna posljedica su obveze usklađivanja carinskih propisa Republike Hrvatske s, u međuvremenu, izmijenjenim propisima carinskog sustava Europske Unije, a manji dio odredaba potrebe za prevladavanjem određenih teškoća u hrvatskoj carinskoj praksi.

Značajno je istaknuti da temeljni cilj predloženih izmjena čini nastojanje da se pojednostavni i ubrza provedbu carinskih postupaka, kako bi hrvatska carinska služba postigla stupanj učinkovitosti kakav imaju carinske službe država Europske unije. Naime, održavajući korak s Europskom Unijom u procesu normativnog uređivanja carinskog sustava, potrebno je osigurati da carinski sustav i hrvatska carinska služba te s njom povezani gospodarski subjekti, u trenutku pridruživanja Uniji dosegnu razinu europskih carinskih standarda čija provedba prije svega omogućuje daljnja pojednostavnjenja carinskih procedura za sve sudionike u carinsko pravnome prometu koji uredno i pravodobno ispunjavaju obveze prema državnome proračunu i daju zahtijevana jamstva za namirenje carinskih obveza.

b) Osnovna pitanja koja bi trebalo urediti predloženim zakonom

1) S ciljem stvaranja preduvjeta za učinkovitije odvijanje carinskih procedura i unapređivanje pravne sigurnosti sudionika u carinsko pravnom prometu, sukladno europskoj praksi, predloženim

zakonom preciziraju se odredbe o odgovornosti i ovlastima ustrojstvenih jedinica carinske službe, koje operativno nastupaju pri provedbi izvoznih, uvoznih ili provoznih carinskih procedura (Carinska uprava i Središnji ured).

2) Radi potpunijeg usklađenja sa europskim Carinskim kodeksom izvršena je zamjena pojma „rješenje“ pojmom „odluka“, sukladno već ranije uspostavljenoj definiciji „odluke“ u članku. 4. Carinskog zakona te usklađivanje odredaba o odlukama koje se odnose na primjenu carinskih propisa uz istovremeno brisanje odredbe koja je izrijeком navodila supsidijarnu primjenu Općeg poreznog zakona i Zakona o općem upravnom postupku (članak 6.).

3) Sukladno europskim nastojanjima za pojednostavnjenje carinskih procedura, uz istodobno uspostavljanje potpunijega nadzora nad rizičnim robama i sudionicima u carinsko pravnom prometu, predloženim zakonom pobliže se određuju ovlasti Carinske uprave u provedbi carinske provjere utemeljene na analizi rizika, uz izričito navođenje suradnje i razmjene podataka sa drugim nadležnim tijelima, kao i s carinskim službama i ostalim tijelima drugih zemalja. Pri tome se vodilo računa o, s jedne strane težnji za ubrzanjem i pojeftinjenjem carinskih procedura, te s druge strane nastojanju za ostvarivanjem potpunijega carinskoga nadzora i kontrole nad rizičnim robama i sudionicima u provedbi carinskih procedura, te potpunijoj zaštiti interesa državnoga proračuna.

4) S ciljem daljnjeg usklađenja predloženom izmjenom u Carinskom zakonu pobliže se određuje Carinska tarifa Republike Hrvatske te se sukladno preuzetoj obvezi tijekom održanog analitičkog pregleda i ocjene usklađenosti carinskog zakonodavstva te potvrđenoj u Pregovaračkom stajalištu za poglavlje 29. Carinska unija odredba o visini jedinstvene carinske stope briše iz Carinskog zakona (odredba će se unijeti u Uredbu o carinskoj tarifi za 2007. godinu).

5) U području carinske vrijednosti, s ciljem potpunog usklađenja odnosnih odredaba sa odgovarajućim odredbama Carinskog kodeksa predloženim izmjenama izvršene su značajnije korekcije brisanjem pojedinih odredaba koje nisu sadržane u europskom Kodeksu odnosno izmjenom odredaba koje propisuju pravila utvrđivanja carinske vrijednosti s ciljem učinkovitije primjene tih pravila.

6) U dijelu koji se odnosi na carinsko – tehnološke aspekte pojednostavnjenja procedura i jačanja odgovornosti za njihovu pravilnu provedbu, mijenjaju se odredbe o ovlaštenjima carinske službe glede poništavanja ili ukidanja carinskih deklaracija, uspostavom isključivo mogućnosti njihovog poništavanja, sukladno izričito preuzetoj obvezi tijekom pregovora i u Pregovaračkom stajalištu za poglavlje 29.

7) Sukladno nastojanjima za ostvarivanje uvjeta za priključenje Republike Hrvatske u jedinstvene europske procedure povezane s provedbom provoznih (tranzitnih) procedura, uspostavljaju se nazivi „vanjski provoz“ i „unutarnji provoz“, odredbe o Rajnskom manifestu i obrascu 302 (NATO), te ostale odredbe preuzete iz EU Carinskog kodeksa, sukladno izričitom zahtjevu twining partnera u okviru projekta NCTS. Naime, unošenje odnosnih odredaba je preduvjet nastavka projekta i pristupanja Konvenciji o zajedničkom provoznom postupku od 20. svibnja 1987. godine i Konvenciji o pojednostavnjenju formalnosti u trgovini robom od 20. svibnja 1987. godine.

8) U dijelu odredaba o carinskim postupcima s gospodarskim učinkom te odredaba o slobodnim zonama predloženim su izmjenama izvršene korekcije odnosnih odredaba radi potpunijeg usklađenja, daljnjeg pojednostavnjenja i ubrzanja carinskih postupaka i postupanja, te njihove djelotvornije primjene u praksi sukladno europskim standardima.

9) Zbog velikog broja izmjena, uvjetovanih s jedne strane potrebom usklađivanja sa europskim propisima i obvezama preuzetim tijekom pregovora, a s druge strane preciznijim uređenjem slučajeva u kojima se roba, kako pri uvozu, tako i pri izvozu, može osloboditi od plaćanja carine, uspostavlja se cjeloviti tekst članka 187. Carinskog zakona koji propisuje carinske povlastice.

Temeljem preuzetih obveza Republike Hrvatske u procesu usklađivanja carinskih propisa predlaže se usklađivanje odredaba o preseljenju predmeta kućanstva i gospodarskog inventara kao i pri ostvarenju povlastice kod uvoza opreme za znanstvena i medicinska istraživanja te pomagala za hendikepirane osobe. Također se, sukladno europskim propisima, uvodi nova povlastica za gorivo i mazivo u vozilima i kontejnerima, te se uspostavlja odgovarajuća primjena svih odredaba o povlasticama pri uvozu i na povlastice pri izvozu, ukoliko je za izvoz pojedine roba propisana izvozna carina.

10) Sukladno nastojanjima za pojačanje odgovornosti svih sudionika carinskih procedura za namirenje carinskoga duga, preciziraju se odredbe o nastanku carinskog duga uslijed neispunjavanja obveza ili neispunjavanja propisanih uvjeta te nastanku izvoznog duga, kao i odredbe o dužniku za dug koji nastaje zbog nepravilnog postupanja ili uporabe robe u slobodnoj zoni i za izvozni dug koji nastaje napuštanjem carinskog područja robe za koju nije podnesena izvozna carinska deklaracija.

11) Slijedeći europske normativne i proceduralne standarde, usklađuju se i odredbe o unošenju duga u evidencije (knjiženje), obavješćivanju carinskoga dužnika o nastanku obveze namirenja carinskoga duga, te ovlastima Carinske uprave za slučajeve da svota carinskog duga nije plaćena u roku. Također se preciziraju i odredbe o okolnostima i uvjetima pod kojima carinski dug prestaje (gašenje carinskog duga) te o uvjetima i načinu povrata ili otpusta carinskog duga.

12) U okviru kaznenih odredaba predloženim se izmjenama preciznije uređuje zaštita životinja, biljaka, gljiva te njihovih dijelova i derivata, proširuje se mogućnost izricanja mandatne kazne i na prekršaje za koje to dosad nije bilo predviđeno, te se uspostavljaju odredbe o zastari izvršenja prekršajnih sankcija.

13) Odredbama predmetnoga zakona predložene su i brojne intervencije pravno tehničke i jezične naravi kojima je cilj da višestruko složeni tekst zakona učiniti razumljivijim carinskim službenicima te drugim tijelima i gospodarskim subjektima koji sudjeluju u carinsko pravnom prometu.

c) Posljedice donošenja predloženoga zakona

Donošenjem predloženoga zakona izvršiti će se daljnje usklađivanje odredaba hrvatskoga Carinskog zakona s odgovarajućim odredbama Carinskog kodeksa Europske unije, kako ranije usvojenih dijelova tako i dijelova koji se odnose na njegove izmjene i dopune donesene u razdoblju važenja predmetnoga hrvatskog zakona.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu predloženog zakona nije potrebno izdvajanje posebnih sredstava na teret državnog proračuna.

Predloženim će izmjenama, kao i predstojećim izmjenama Zakona o carinskoj službi, biti ostvareni uvjeti za djelotvornije postupanje carinske službe, i to, kako bržom provedbom carinskih procedura, tako i potpunijim obuhvatom prekograničnoga robnoga prometa legalnim procedurama.

Sukladno prednjemu, očekuje se viši stupanj efikasnosti carinske službe u naplati prihoda državnog proračuna, a bez povećanih rashoda po toj osnovi.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temeljem članka 161. stavak 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora po hitnome postupku donose se zakoni koji se usklađuju s propisima Europske unije ako to zatraži predlagatelj.

Predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku budući se istim nastavlja daljnje usklađivanje hrvatskog carinskog sustava sa carinskim sustavom Europske unije.

Usklađivanje Carinskog zakona Republike Hrvatske sa Carinskim kodeksom Europske unije jedna je od obveza preuzetih tijekom pregovora za poglavlje 29 „Carinska unija“, kao i u Pregovaračkom stajalištu za spomenuto poglavlje, koje je Vlada Republike Hrvatske uputila Predsjedništvu EU i Glavnom tajništvu Vijeća EU.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA

Članak 1.

U Carinskom zakonu („Narodne novine“, br. 78/99., 117/99., 73/00., 92/01., 47/03. i 140/05.) u članku 4. stavku 1. točke 3. i 4. mijenjaju se i glase:

„3) *Carinska uprava* je upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija odgovorna za primjenu carinskih propisa i drugih propisa koji su joj stavljeni u nadležnost.

4) *Središnji ured* je ustrojstvena jedinica Carinske uprave odgovorna za zakonitu, učinkovitu i ujednačenu primjenu carinskih propisa i drugih propisa koji su joj stavljeni u nadležnost.“

U točki 21. riječ „stvarnu“ zamjenjuje se riječju „posebnu“.

Članak 2.

U članku 5. stavak 7. briše se.

Članak 3.

Iznad članka 5.a dodaje se naziv pododjeljka, koji glasi:

„b) *Ovlašteni gospodarski subjekt*“.

Članak 4.

Iznad članka 6. naziv pododjeljka mijenja se i glasi:

„c) *Odluke koje se odnose na primjenu carinskih propisa*“.

Članak 5.

Članci 6., 7. i 8. mijenjaju se i glase:

„Članak 6.

Osoba koja od Carinske uprave zahtijeva donošenje odluke koja se odnosi na primjenu carinskih propisa mora navesti sve činjenice i okolnosti te podnijeti isprave i druge dokaze potrebne za donošenje odluke.

Takva odluka donosi se i o njoj se obavještava podnositelj zahtjeva u najkraćem mogućem roku.

Kada se zahtjev za donošenje odluke podnosi u pisanom obliku, odluka se donosi i o njoj pismeno obavještava podnositelj zahtjeva najkasnije u roku od mjesec dana od dana podnošenja zahtjeva, osim kada je carinskim propisima drugačije predviđeno.

Rok iz stavka 3. ovoga članka može se produžiti ako ga se Carinska uprava ne može pridržavati. U tom slučaju Carinska uprava o tome obavještava podnositelja zahtjeva prije isteka roka, uz navođenje razloga koji opravdavaju produženje i razdoblja koje smatra potrebnim za donošenje odluke o zahtjevu.

Odluke koje Carinska uprava donosi u pisanom obliku, a kojima se odbija zahtjev podnositelja ili su nepovoljne za osobu na koju se odnose, sadrže razloge na temelju kojih se donose i pravo na žalbu iz članka 7. ovoga Zakona.

Članak 7.

Pravo žalbe na odluku Carinske uprave koja se odnosi na primjenu carinskih propisa ima osoba na koju se ta odluka neposredno i osobno odnosi. Pravo žalbe ima i osoba koja je Carinskoj upravi podnijela zahtjev za donošenje odluke koja se odnosi na primjenu carinskih propisa, a odluka o zahtjevu joj nije dostavljena u roku iz članka 6. stavka 3. ovoga Zakona.

Žalba se podnosi u roku od 15 dana.

Članak 8.

Podnošenje žalbe ne odgađa ovrhu osporene odluke.

Iznimno, Carinska uprava može u cijelosti ili djelomice odgoditi ovrhu odluke ako opravdano dvoji da osporena odluka nije u skladu s važećim propisima ili da bi za osobu na koju se odnosi mogla nastati nepopravljiva šteta.

Ako osporena odluka uključuje obračun uvozne ili izvozne carine, odgoda ovrhe uvjetovana je podnošenjem osiguranja. Polaganje osiguranja neće se zahtijevati, ako bi dužnik bio doveden u ozbiljne poteškoće gospodarske ili socijalne naravi.“.

Članak 6.

Iznad članka 9. naziv pododjeljka briše se.

Članak 7.

Članci 9. i 10 mijenjaju se i glase:

„Članak 9.

Odluka povoljna za osobu na koju se odnosi poništiti će se ako je donesena na temelju netočnih ili nepotpunih navoda, te:

- a) ako je podnositelj zahtjeva znao ili je morao znati za netočnost ili nepotpunost navoda, i
- b) takva odluka ne bi mogla biti donesena na temelju točnih i potpunih navoda.

Odluka iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se bez odlaganja osobi na koju se odnosi.

Poništenje ima pravni učinak od dana donošenja poništene odluke.

Članak 10.

Odluka povoljna za osobu na koju se odnosi ukinuti će se ili izmijeniti, u drugim slučajevima od navedenih u članku 9. ovoga Zakona, ako koji od uvjeta propisanih za njezino donošenje nije bio ispunjen ili više nije ispunjen.

Odluka povoljna za osobu na koju se odnosi može se ukinuti ako osoba ne ispunjava obvezu koja joj je odlukom određena.

Odluka o ukidanju ili izmjeni dostavlja se bez odlaganja osobi na koju se odnosi.

Ukidanje ili izmjena odluke ima pravni učinak od dana dostave osobi na koju se odnosi. Iznimno, ako to zahtijevaju opravdani interesi osobe na koju se odluka odnosi, Carinska uprava može za primjereno razdoblje odgoditi pravni učinak odluke o ukidanju ili izmjeni.“.

Članak 8.

U članku 12. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 2. i 3.

U dosadašnjem stavku 5. koji postaje stavak 4. dodaje se rečenica koja glasi:

„U pitanjima podrijetla taj se postupak odnosi na primjenu članka 23. i 28. ovog Zakona.“.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 5.

Stavak 7. briše se.

Dosadašnji stavci 8. do 10. postaju stavci 7. do 9.

U dosadašnjem stavku 11. koji postaje stavak 10. u podtočki 2. riječi „iznosa povrata izvoznih carina i drugih iznosa“ zamjenjuju se riječima „izvoznih naknada i drugih svota“.

Članak 9.

Članak 14. mijenja se i glasi:

„Carinska uprava može u skladu s uvjetima predviđenim u važećim propisima provesti sve provjere koje smatra potrebnim radi pravilne primjene carinskih i drugih propisa koji se odnose na unos, iznos, provoz, prijenos i posebnu uporabu robe koja se nalazi na carinskom području Republike Hrvatske, koja se kreće između carinskog područja Republike Hrvatske i trećih država, te na prisutnost robe koja nema status domaće robe. Carinske provjere se, za potrebe pravilne primjene propisa, mogu provesti i u trećoj državi, ako je to predviđeno međunarodnim sporazumom.

Carinske provjere, osim provjere na licu mjesta, temelje se na analizi rizika uz uporabu metoda automatske obrade podataka, sa svrhom identificiranja i određivanja stupnja rizika i razvoja potrebnih mjera za procjenu rizika, na osnovi kriterija razvijenih u Republici Hrvatskoj i, kada je to primjereno, na međunarodnoj razini.

Vlada Republike Hrvatske propisuje ovlasti za upravljanje rizikom te za utvrđivanje kriterija i prioritetnih područja provjere. Za primjenu upravljanja rizikom uspostaviti će se elektronički sustav.

Kada provjere obavljaju druga tijela, a ne Carinska uprava, takve se provjere obavljaju u suradnji s Carinskom upravom kad god je to moguće istovremeno i na istom mjestu.

U okviru provjera predviđenih ovim člankom Carinska uprava i druga nadležna tijela mogu međusobno izmjenjivati podatke u vezi s unosom, iznosom, provozom, prijenosom i posebnom uporabom robe koja se nalazi na carinskom području Republike Hrvatske, robom koja se kreće između carinskog područja Republike Hrvatske i trećih država, te prisutnosti robe koja nema status domaće robe, kada je to potrebo radi smanjenja rizika.

Prenošenje povjerljivih podataka carinskim službama i drugim tijelima trećih država dopušteno je samo u okviru međunarodnih sporazuma i uz uvjete iz članka 16. stavka 2. ovoga Zakona.“

Članak 10.

Iza članka 14. dodaje se članak 14.a koji glasi:

„Članak 14.a

U slučaju izvanrednih situacija, zbog zastoja prometa preko graničnih prijelaza ili zastoja u obavljanju carinskog postupka u unutrašnjosti carinskog područja, ministar financija može privremeno odrediti pojednostavnjenja u provedbi mjera carinskog nadzora i provjere.

Vlada Republike Hrvatske propisuje kriterije i postupak za provedbu stavka 1. ovoga članka.“

Članak 11.

U članku 15. stavku 1. iza riječi „uprave“ dodaju se riječi „u propisanom roku“.

Članak 12.

U članku 17. stavku 1. točki b) riječi „povoljniju carinu“ zamjenjuju se riječima „smanjenu ili nultu stopu carine“.

Članak 13.

Članak 18. mijenja se i glasi:

„Ako je carinskim propisima utvrđeno razdoblje, datum ili rok, za primjenu propisa razdoblje i rok se ne mogu produžiti, a datum promijeniti, osim ako je to tim propisima izričito predviđeno.“.

Članak 14.

Članak 20. mijenja se i glasi:

„Na robu koja se uvozi u carinsko područje Republike Hrvatske plaća se carina prema Carinskoj tarifi i odredbama propisanim ovim Zakonom i Zakonom o carinskoj tarifi.

Carinska tarifa Republike Hrvatske obuhvaća:

a) sustav nazivlja i brojčanog označavanja robe preuzet iz Kombinirane nomenklature Europske unije,

b) dodatnu podjelu koja se u cijelosti ili djelomično temelji na Kombiniranoj nomenklaturi, a koja se uvodi radi primjene carinskih mjera koje se odnose na trgovinu robom predviđenih propisima Republike Hrvatske,

c) osnovne stope carine,

d) povlaštene tarifne mjere iz Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju i ugovora o slobodnoj trgovini koje je Republika Hrvatska sklopila s drugim zemljama ili skupinama zemalja, koje predviđaju povlašteno tarifno postupanje, te

e) druge mjere koje predviđaju primjenu smanjene ili nulte stope carine na određenu robu.

Uz uvažavanje odredaba o jedinstvenoj stopi carine, mjere iz stavka 2. točke d) ili e) ovoga članka primjenjuju se na zahtjev deklaranta umjesto mjere predviđene točkom c) ovoga članka, ako predmetna roba ispunjava za to propisane uvjete. Zahtjev se može podnijeti i naknadno, ako su ispunjeni svi relevantni uvjeti.

Kada je primjena mjera iz stavka 2. točke d) ili e) ovoga članka ograničena na određenu količinu uvoza, njena primjena prestaje:

a) iskorištenjem dodijeljenih prava, sukladno posebnom propisu kojim se uređuje raspodjela carinskih kvota, ili

b) čim je dosegnuta određena količina uvoza, u slučaju carinskih kvota koje se odobravaju po kronološkom redu datuma carinskih deklaracija.

Razvrstavanje robe u carinsku tarifu podrazumijeva utvrđivanje podbroja Carinske tarife u koji se roba razvrstava temeljem:

a) općih pravila za primjenu nazivlja Carinske tarife koja su sastavni dio Zakona o Carinskoj tarifi, i

b) dodatno, samo za potrebe razvrstavanja robe u podbrojeve koji se odnose na stavak 2. točku b) ovog članka, drugih propisa Republike Hrvatske kojima se uređuju posebna područja radi primjene mjera, koje nisu carinske mjere, vezanih za trgovinu robom.“.

Članak 15.

Članak 21. mijenja se i glasi:

„Vlada Republike Hrvatske u Carinskoj tarifi propisuje slučajeve te vrste i vrijednost robe na koje se može primijeniti jedinstvena carinska stopa.

Vlada Republike Hrvatske može propisati izvozne carine na robu koja se izvozi, sukladno pravilima propisanim ovim Zakonom i Zakonom o carinskoj tarifi.“.

Članak 16.

U članku 22. stavku 2. riječi „količinskih ograničenja“ zamjenjuju se riječima „carinskih kvota“.

Članak 17.

U članku 23. stavku 1. točki a) riječi „člankom 21.“ zamjenjuju se riječima „u članku 20. stavku 2. točki d)“.

Članak 18.

Članak 25. mijenja se i glasi:

„Roba čija proizvodnja uključuje više od jedne zemlje smatrat će se podrijetlom iz zemlje u kojoj je prošla posljednju bitnu gospodarski opravdanu obradu ili preradu u za te svrhe opremljenoj tvrtki koja dovodi do novih proizvoda ili predstavlja bitnu fazu proizvodnje.“

Članak 19.

U članku 28. stavku 1. brojka „21.“ zamjenjuje se riječima „20. stavka 2. točke d)“.

Članak 20.

U članku 31. stavku 3. riječi „roba procijenjenom“ zamjenjuju se riječima „carinska vrijednost robe utvrđena“.

U stavku 5. riječ „uvoznika“ zamjenjuje se riječju „deklaranta“.

Članak 21.

U članku 32. stavci 2., 3., 4. i 5. brišu se.

Članak 22.

U članku 33. stavku 1. riječi „radi izvoza u Republiku Hrvatsku izvezene ako je roba izvezena“ zamjenjuju se riječima „za izvoz u Republiku Hrvatsku i izvezene“.

Stavci 2., 3., 4. i 5. brišu se.

Članak 23.

U članku 35. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. uobičajene provizije koja je naplaćena ili je treba platiti, ili uobičajenog uvećanja radi ostvarivanja dobiti i pokrića općih troškova (uključujući direktne ili indirektne troškove za tržišne radnje za predmetnu robu) nastalih u vezi s prodajom u Republici Hrvatskoj uvezene robe iste vrste ili skupine proizvoda,“

U stavku 1. točki 3. riječi „uvoznih“ i „te poreza“ brišu se, a riječ „prometom“ zamjenjuje se riječima „uvozom ili prodajom“.

Članak 24.

U članku 37. stavak 3. briše se.

Članak 25.

U članku 38. stavku 1. točki a) podtočki 4. iza riječi „prijvoza“ dodaju se riječi „i osiguranja“.

U podtočki 5. zarez na kraju rečenice zamjenjuje se točkom, a riječ „te“ briše se.

Podtočka 6. briše se.

U stavku 5. točki b) zarez na kraju rečenice zamjenjuje se točkom.

Točka c) briše se.

Članak 26.

U članku 40. stavak 1. briše se.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 1.

Članak 27.

Članak 41. briše se.

Članak 28.

Članak 42. briše se.

Članak 29.

U članku 44. stavci 3., 4. i 5. brišu se.

Članak 30.

Članak 45. briše se.

Članak 31.

U članku 49. stavku 1. riječi „koja se unosi“ zamjenjuju se riječju „unesena“.

Članak 32.

U članku 50. stavku 1. točki b) podtočki 2. riječ „druge“ zamjenjuje se riječju „treće“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„Roba koja se još uvijek nalazi izvan carinskog područja Republike Hrvatske može biti podložna carinskoj provjeri sukladno važećim propisima, kao rezultat, *inter alia*, sporazuma sklopljenog između Republike Hrvatske i treće zemlje, te se sa njom postupa na isti način kao s robom unesenom u carinsko područje Republike Hrvatske.“

Stavak 8. briše se.

Članak 33.

U članku 51. stavku 2. riječi „na zaustavljanje i privremeno zadržavanje“ zamjenjuju se riječima „privremeno pristati ili sletjeti“.

Članak 34.

U članku 62. stavku 1. dodaje se rečenica koja glasi:
„Takva roba se u daljnjem tekstu naziva „roba u privremenome smještaju.“.

Članak 35.

U članku 64. stavku 1. riječ „Roba“ zamjenjuje se riječima: „Uz poštivanje odredaba članka 54. ovoga Zakona, roba“.

Članak 36.

U članku 65. stavak 1. mijenja se i glasi:
„Carinarnica će bez odgode poduzeti sve potrebne mjere, uključujući i prodaju robe, radi reguliranja položaja robe za koju nisu poduzete formalnosti potrebne za određivanje carinski dopuštenog postupanja ili uporabe u rokovima iz članka 61. ovoga Zakona.“.
U stavku 2. riječ „odgovornost“ zamjenjuje se riječju: „rizik“.

Članak 37.

U članku 68. stavku 1. riječ „pitanja“ zamjenjuje se riječju „položaja“.

Članak 38.

U članku 70. stavku 1. riječi „na propisan način“ zamjenjuju se riječima „sukladno propisanim uvjetima“.

Članak 39.

U članku 71. stavku 1. iza riječi „deklaracija“ dodaju se riječi „za taj carinski postupak“.
U stavku 2. riječi „ili ukinuta“ brišu se.

Članak 40.

U članku 73. stavak 3. briše se.

Članak 41.

U članku 75. stavku 1. riječ „već“ briše se.

Članak 42.

U članku 77. stavku 2. točki b) riječ „neispravni“ zamjenjuje se riječju „netočni“.

Članak 43.

Članak 78. mijenja se i glasi:

„Carinarnica će na zahtjev deklaranta poništiti prihvaćenu deklaraciju ako deklarant pruži dokaze da je roba greškom deklarirana za carinski postupak naveden u toj deklaraciji ili da uslijed posebnih okolnosti stavljanje robe u carinski postupak za koji je roba bila deklarirana više nije opravdano.

Ako je carinarnica već obavijestila deklaranta da ima namjeru pregledati robu, zahtjev za poništavanje deklaracije prihvaća se nakon pregleda robe.

Deklaracija ne može biti poništena nakon puštanja robe, osim u slučajevima koje propiše Vlada Republike Hrvatske.

Poništavanje deklaracije ne isključuje primjenu kaznenih odredaba.“.

Članak 44.

Članak 79. mijenja se i glasi:

„Ako nije drukčije propisano, za primjenu svih odredaba koje se odnose na carinski postupak za koji je roba deklarirana važi datum prihvaćanja deklaracije.“.

Članak 45.

U članku 85. stavku 1. riječ „Ako“ zamjenjuje se riječima: „Uz poštivanje odredaba članka 86. ovoga Zakona, ako“.

Članak 46.

U članku 87. stavku 1. točki b) riječi „roku 15 dana“ zamjenjuju se riječima „primjerenom roku“.

Članak 47.

U članku 93. stavku 1. riječi „čija je carina najveća“ zamjenjuje se riječima: „za koju je predviđena najveća stopa carine“.

Članak 48.

U članku 96. stavku 1. točki a) podtočka 1. mijenja se i glasi:
„- vanjskog provoza,“.

Članak 49.

Iznad članka 103. naziv pododjeljka mijenja se i glasi:
„*I. Vanjski provoz - Opće odredbe*“.

Članak 50.

Članak 103. mijenja se i glasi:

„Postupak vanjskog provoza omogućava kretanje robe od jednog do drugog mjesta unutar carinskoga područja Republike Hrvatske, i to:

a) strane robe, a da ona ne podliježe plaćanju uvoznih carina i drugih davanja ili mjerama trgovinske politike,

b) domaće robe, u slučajevima i prema uvjetima koje utvrdi Vlada Republike Hrvatske, kako bi se spriječilo da proizvodi obuhvaćeni izvoznim mjerama ili koji od njih imaju pogodnosti izbjegavaju ili neopravdano koriste te mjere.

Kretanje iz stavka 1. ovoga članka odvija se:

a) pod pokrićem postupka vanjskog provoza u Republici Hrvatskoj,

b) pod pokrićem TIR karneta (Konvencija TIR) pod uvjetom da to kretanje:

- započinje ili će se završiti u Republici Hrvatskoj, ili

- odnosi se na pošiljke robe koje se moraju istovariti u carinskom području Republike Hrvatske i koje su dovezene s robom koju treba istovariti u trećoj zemlji, ili

- obavlja se između dvije točke u Republici Hrvatskoj preko teritorija treće zemlje,

c) pod pokrićem ATA karneta (Konvencija ATA) koji se koristi kao isprava u postupku provoza,

d) pod pokrićem Rajnskog manifesta (članak 9. revidirane Konvencije za plovidbu Rajnom), ili

e) pod pokrićem obrasca 302 predviđenog Sjevernoatlantskim ugovorom od 4. travnja 1949., ili

f) poštom (uključujući pakete).

Primjena postupka vanjskog provoza neće utjecati na posebne odredbe koje se primjenjuju na kretanje robe stavljene u carinski postupak s gospodarskim učinkom.“.

Članak 51.

U članku 104. stavku 1. iza riječi „postupak“ dodaje se riječ „vanjskog“.

Članak 52.

Iznad članka 105. naziv pododjeljka mijenja se i glasi:

„II. Vanjski provoz - Posebne odredbe“.

Članak 53.

Članak 105. mijenja se i glasi:

„Postupak vanjskog provoza primjenjuje se na robu koja prolazi kroz područje treće države samo ako:

a) je takva mogućnost predviđena međunarodnim ugovorom, ili

b) se prijevoz kroz tu državu odvija pod pokrićem jedinstvene prijevozne isprave sastavljene na carinskom području Republike Hrvatske.

U slučaju iz stavka 1. točke b) ovoga članka postupak na teritoriju treće države se obustavlja.“.

Članak 54.

Iznad članka 109. dodaje se naziv pododjeljka, koji glasi:

„III. Unutarnji provoz“.

Članak 55.

Članak 109. mijenja se i glasi:

„Postupak unutarnjeg provoza prema uvjetima utvrđenima u stavcima 2., 3. i 4. ovoga članka omogućava kretanje domaće robe od jedne do druge točke unutar carinskog područja Republike Hrvatske bez promjene njezina carinskog statusa pri prolazu kroz teritorij treće države. Ova odredba ne utječe na primjenu članka 103. stavak 1. točka b) ovoga Zakona.

Kretanje iz stavka 1. ovoga članka može se odvijati:

a) u okviru postupka unutarnjeg provoza u Republici Hrvatskoj, pod uvjetom da je takva mogućnost predviđena međunarodnim sporazumom,

b) pod pokrićem TIR karneta (Konvencija TIR),

c) pod pokrićem ATA karneta (Konvencija ATA) koji se koristi kao isprava u postupku provoza,

d) pod pokrićem Rajnskog manifesta (članak 9. Revidirane konvencije za plovidbu na Rajni),

e) pod pokrićem obrasca 302 predviđenog Sjevernoatlantskim ugovorom od 4. travnja 1949., ili

f) poštom (uključujući pakete).

U slučaju iz stavka 2. točke a) ovoga članka, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 104., 106., 106.a, 107. i 108. ovoga Zakona.

U slučajevima iz stavka 2. točke b) do f) ovoga članka, roba zadržava svoj carinski status samo ako je taj status ustanovljen pod uvjetima i u obliku koje propisuje Vlada Republike Hrvatske.“.

Članak 56.

Iza članka 109. dodaju se članci 109.a i 109.b koji glase:

„Članak 109.a

Uvjete pod kojima se domaća roba može kretati od jedne do druge točke na carinskom području Republike Hrvatske i privremeno izvan tog područja bez promjene svoga carinskog statusa, a da ne podliježe carinskom postupku, utvrđuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 109.b

Postupak unutarnjeg provoza u Republici Hrvatskoj također se primjenjuje kada je carinskim propisima izričito predviđena njegova primjena.“.

Članak 57.

U članku 112. stavci 3. i 4. brišu se.

Članak 58.

U članku 113. stavku 2. riječ „Carinarnica“ zamjenjuje se riječima: „Uz poštivanje odredaba članka 100. ovoga Zakona, carinarnica“.

Članak 59.

U članku 122. stavku 1. riječi „troškovi skladištenja i održavanja robe za vrijeme skladištenja,“ zamjenjuju se riječima „a carinska se vrijednost te robe temelji na stvarno plaćenju ili plativoj cijeni koja uključuje trošak skladištenja i održavanja robe dok se ona nalazi u carinskom skladištu, ti troškovi“.

U stavku 2. dodaje se rečenica koja glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve kada se ova odredba neće primjenjivati.“.
U stavku 3. iza riječi „Zakona,“ dodaju se riječi „za primjenu članka 218. ovoga Zakona,“.

Članak 60.

U članku 124. stavku 2. točki a) podtočki 4. iza riječi „robe“ stavlja se zarez i dodaju riječi „koju propiše Vlada Republike Hrvatske,“.

Članak 61.

U članku 125. stavku 5. iza riječi „izvezeni“ dodaju se riječi „ili ponovno izvezeni“.

Članak 62.

U članku 130. stavak 2. mijenja se i glasi:

„Ako je uvozna roba u vrijeme navedeno u stavku 1. ovoga članka ispunjavala uvjete za povoljnije tarifno postupanje u okviru carinskih kvota ili plafona, ta roba ispunjava uvjete za svako povoljnije tarifno postupanje koje važi za istovjetnu robu u vrijeme prihvaćanja deklaracije za puštanje robe u slobodan promet.“.

Članak 63.

U članku 131. točki d) riječ „carinsko“ zamjenjuje se riječju „tarifno“.

Članak 64.

U članku 133. stavku 1. točki b) riječi „preferencijalnih stopa u okviru količinskih“ zamjenjuju se riječima „carinske mjere u okviru“.

Točka d) mijenja se i glasi:

„d) za dobivene proizvode određena izvozna naknada ili druga naknada pri izvozu.“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„Povrat uvoznih carina u okviru sustava povrata nije moguć ako u trenutku prihvaćanja izvozne carinske deklaracije za dobivene proizvode ti proizvodi podliježu podnošenju uvozne ili izvozne dozvole ili potvrde u okviru mjera poljoprivredne politike ili je za njih određena izvozna naknada ili druga naknada.“.

Članak 65.

Članak 137. mijenja se i glasi:

„Korisnik odobrenja može zahtijevati povrat ili otpust uvozne carine ako carinarnici dokaže da je uvozna roba puštena u slobodan promet u okviru sustava povrata carine u obliku dobivenih proizvoda ili robe u nepromijenjenu stanju:

a) izvezena ili

b) stavljena, s namjerom ponovnog izvoza, u provozni postupak, postupak carinskog skladištenja, postupak privremenog uvoza ili postupak unutarnje proizvodnje (postupak odgode), ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište,

pod uvjetom da su ispunjeni svi ostali uvjeti za uporabu postupka.

Radi određivanja carinski dopuštenog postupanja ili uporabe iz stavka 1. točke b) ovoga članka dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenu stanju smatraju se stranom robom.

Vlada Republike Hrvatske propisuje rok u kojem se može podnijeti zahtjev za povrat.

Uz poštivanje odredaba članka 131. stavka 1. točke b) ovoga Zakona, ako se dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenu stanju stavljeni u carinski postupak ili u slobodnu zonu ili u slobodno skladište sukladno stavku 1. ovoga članka puste u slobodan promet, svota uvozne carine koja je vraćena ili otpuštena činit će svotu carinskoga duga.

Za određivanje svote uvozne carine koju treba vratiti ili otpustiti na odgovarajući se način primjenjuje odredba članka 131. stavak 1. točka a) podtočka 1. ovoga Zakona.“.

Članak 66.

Članak 144. mijenja se i glasi:

„Ako je uvozna roba ispunjavala uvjete za povlašteno tarifno postupanje kada je stavljena u postupak prerade pod carinskim nadzorom, a takvo se povlašteno tarifno postupanje primjenjuje na proizvode istovjetne prerađenim proizvodima puštenima u slobodan promet, uvozne carine kojima podliježu prerađeni proizvodi obračunavaju se po stopi carine koja važi u okviru takvog postupanja.

Ako povlašteno tarifno postupanje iz stavka 1. ovoga članka u vezi s uvoznom robom podliježe carinskim kvotama ili plafonima, primjena stope carine iz stavka 1. ovoga članka u vezi s prerađenim proizvodima također podliježe uvjetu da se navedeno povlašteno tarifno postupanje primjenjuje na uvoznju robu u vrijeme prihvaćanja deklaracije za puštanje u slobodan promet. U tom se slučaju količina uvozne robe koja je bila stvarno upotrijebljena u proizvodnji prerađenih proizvoda puštenih u slobodni promet otpisuje od carinskih kvota ili plafona na snazi u vrijeme prihvaćanja deklaracije za puštanje u slobodan promet, a ne otpisuju se količine od carinskih kvota ili plafona otvorenih za proizvode koji su istovjetni prerađenim proizvodima.“.

Članak 67.

U članku 151. stavku 4. brojka „4.“ zamjenjuje se brojkom „3.“.

Članak 68.

U članku 154. stavku 1. točka c) mijenja se i glasi:

„c) čiji izvoz daje pravo na dodjelu izvoznih naknada ili za koju se zbog izvoza, osim naknada, dodjeljuju druge financijske pogodnosti u okviru poljoprivredne politike.“.

Članak 69.

U članku 159. stavci 4., 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„Iznimno:

a) pri određivanju iznosa koji treba odbiti ne uzimaju se u obzir određena davanja koja utvrdi Vlada Republike Hrvatske,

b) ako je privremeno izvezena roba prije stavljanja u postupak vanjske proizvodnje bila puštena u slobodan promet sa smanjenom stopom carine zbog njezine posebne uporabe, sve dok važe uvjeti za primjenu smanjene stope carine, svota koju treba odbiti bit će jednaka svoti uvozne carine koja je bila naplaćena kad je roba puštena u slobodan promet.

Ako bi privremeno izvezena roba kod puštanja u slobodan promet ispunjavala uvjete za smanjenu ili nultu stopu carine zbog njezine posebne uporabe, ta će se stopa uzeti u obzir pod uvjetom da je roba bila predmet radnji koje su u skladu s takvom posebnom uporabom izvedene u zemlji u kojoj se odvijala proizvodna radnja ili posljednja takva radnja.

Ako dobiveni proizvodi ispunjavaju uvjete za primjenu mjera povlaštene carine iz članka 20. stavka 2. točke d) ovoga Zakona te ako je ta mjera predviđena i za robu iste tarifne oznake kao i privremeno izvezena roba, stopa uvozne carine koja se uzima u obzir pri određivanju iznosa koji treba odbiti sukladno stavku 1. ovoga članka je stopa koja bi se primijenila kad bi privremeno izvezena roba ispunjavala uvjete pod kojima se može primijeniti ta povlaštena mjera.“.

Članak 70.

U članku 162. stavku 4. riječi „privremenog izvoza robe“ zamjenjuju se riječima „nego se izveze roba za koju je odobren postupak“.

Članak 71.

U članku 163. stavku 1. riječi „roba koja je privremeno izvezena na“ zamjenjuju se riječima „privremeno izvezena roba kada bi na njoj bio obavljen“.

Članak 72.

U članku 169. stavku 1. riječi „trgovinske mjere“ zamjenjuju se riječima „izvozne formalnosti uključujući primjenu trgovinskih mjera“.

Članak 73.

U članku 173. stavku 2. dodaje se rečenica koja glasi:

„Ulazak u slobodnu zonu ili slobodno skladište može se zabraniti osobama koje ne pružaju sva jamstva koja su potrebna sukladno pravilima propisanim ovim Zakonom.“.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„Izgradnja bilo koje zgrade u slobodnoj zoni podliježe obvezi prethodnog odobravanja od strane nadležne carinarnice.“.

Članak 74.

U članku 174. stavku 1. dodaje se rečenica koja glasi:

„Carinarnica može zahtijevati da roba koja predstavlja opasnost ili koja može oštetiti drugu robu, ili koja zbog nekih drugih razloga zahtijeva posebne uvjete, bude smještena u prostorima koji su posebno opremljeni za primitak takve robe.“.

U stavku 6. riječi „evidentiranje robe koja“ zamjenjuju se riječima „obavješćavanje za robu“.

Članak 75.

U članku 179. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Osoba koja u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu obavlja djelatnost skladištenja, dorade ili prerade ili kupnje ili prodaje robe mora voditi evidenciju o robi na način koji odobri carinarnica.“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„Kada se roba pretovaruje u slobodnoj zoni, evidencija koja se odnosi na tu aktivnost mora se dati na raspolaganje carinarnici. Kratkotrajno skladištenje robe u vezi s pretovarom smatra se sastavnim dijelom pretovara.“.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5.

Članak 76.

U članku 180. stavak 2. mijenja se i glasi:

“Odredbe dijela III. ovoga Zakona, s iznimkom članka 60. do 65. ako se radi o domaćoj robi, primjenjuju se i pri iznosu robe u preostali dio carinskoga područja Republike Hrvatske, osim robe koja slobodnu zonu napušta morskim ili zračnim putem bez stavljanja u provozni ili neki drugi carinski postupak.“.

Članak 77.

U članku 181. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Ako nastane carinski dug za stranu robu koja se iz slobodne zone ili slobodnog skladišta unosi u preostali dio carinskoga područja Republike Hrvatske, a carinska se vrijednost utvrđuje na osnovi stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju za tu robu treba platiti, koja uključuje troškove skladištenja i održavanja robe dok ostaje u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, ti troškovi ne uračunavaju se u carinsku vrijednost ako su iskazani odvojeno od stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju za robu treba platiti.“.

U stavku 3. iza riječi „zahtijevati“ dodaje se zarez i riječi „ako je takvo rukovanje carinarnica odobrila sukladno članku 119. stavku 5. ovoga Zakona,“.

Članak 78.

U članku 182. stavak 2. mijenja se i glasi:

“Ako se roba iz stavka 1. ovoga članka vrati u preostali dio carinskog područja Republike Hrvatske, ili ako u roku propisanom sukladno članku 175. stavak 2. ovog Zakona, nije odobreno neko od postupanja ili uporabe iz stavka 1. ovog članka, carinarnica će poduzeti mjere sukladno važećim propisima koji uređuju posebna područja koja se odnose na nepoštivanje određenog postupanja ili uporabe.“.

Članak 79.

Članak 184. mijenja se i glasi:

“Carinarnica nadzire primjenu pravila koja se odnose na izvoz, vanjsku proizvodnju, ponovni izvoz, postupke s odgodom ili unutarnji provozni postupak, kao i odredbe dijela V. ovoga Zakona, kada roba napušta carinsko područje Republike Hrvatske iz slobodne zone ili slobodnog skladišta.“.

Članak 80.

Članak 187. mijenja se i glasi:

“Od plaćanja carine pri uvozu oslobođena je:

1. roba za koju je međunarodnim ugovorom koji obvezuje Republiku Hrvatsku predviđeno oslobođenje od plaćanja carine,
2. osobna prtljaga, te roba nekomercijalne naravi koju putnici unose sa sobom iz inozemstva u propisanoj vrsti, vrijednosti i količini,
3. roba sadržana u pošiljkama koje besplatno šalju fizičke osobe iz inozemstva fizičkim osobama u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da te pošiljke nisu komercijalne naravi i da odgovaraju propisanoj vrsti, količini i vrijednosti,
4. odlikovanja i priznanja dobivena u okviru međunarodnih događaja, te darovi primljeni u okviru međunarodnih odnosa,

5. roba koja zadovoljava osnovne ljudske potrebe, kao što su hrana, lijekovi, odjeća, obuća, posteljina, higijenske potrepštine i slično, koju radi besplatne podjele ugroženim osobama i žrtvama prirodnih i drugih katastrofa uvoze registrirane humanitarne i dobrotvorne organizacije i ustanove. Od plaćanja carine oslobođena je i oprema koja se besplatno iz inozemstva šalje navedenim organizacijama i ustanovama u svrhu zadovoljavanja njihovih operativnih potreba i ostvarivanja njihovih humanitarnih ciljeva. Oslobođenje od plaćanja carine ne odnosi se na alkohol i alkoholna pića, duhanske proizvode, te motorna vozila osim vozila prve pomoći. Oslobođenje će se odobriti samo onim organizacijama i ustanovama čije knjigovodstvene evidencije i provedba postupka omogućuju Carinskoj upravi provjeru poslovanja,

6. predmeti koji su posebno izrađeni i prilagođeni za osobnu uporabu, obrazovanje, kulturnu, socijalnu, profesionalnu i drugu rehabilitaciju slijepih, slabovidnih, gluhih, dijaliziranih, te mentalno ili fizički hendikepiranih osoba, kada ih uvoze hendikepirane osobe neposredno za svoje osobne potrebe, odnosno ustanove ili organizacije registrirane za pružanje pomoći i rehabilitaciju takvih osoba. Oslobođenje od plaćanja carine odnosi se i na rezervne dijelove, komponente i pribor posebno namijenjene predmetima koji se uvoze, kao i alat za njihovo održavanje, kontrolu ili popravak,

7. žigovi, robne marke, patenti, modeli, nacrti i prateća dokumentacija, te obrasci za priznavanje izuma, patenata, inovacija i slično, koji se dostavljaju nadležnim tijelima za zaštitu autorskih prava ili industrijskog i komercijalnog vlasništva,

8. razni dokumenti, isprave, obrasci, tiskanice, brošure, zapisi, te pismovne pošiljke, čije vrste i namjenu će propisati Vlada Republike Hrvatske,

9. plodovi poljodjelstva, ratarstva, stočarstva, šumarstva, ribogojstva i pčelarstva dobiveni na posjedima koje državljani Republike Hrvatske, koji žive u pograničnom području, posjeduju u pograničnom području susjedne države, sjeme, umjetna gnojiva i proizvodi za obrađivanje zemlje i uroda tih posjeda, te priplod i drugi proizvodi koje dobiju od stoke koju imaju na tim posjedima zbog poljodjelskih radova, ispaše ili zimovanja,

10. oprema za prevenciju i gašenje požara koja se ne proizvodi u Republici Hrvatskoj i nije predmet kooperacije hrvatskih proizvođača opreme i strojeva za prevenciju i gašenje požara,

11. predmeti kućanstva koje pri preseljenju u Republiku Hrvatsku uvoze fizičke osobe koje su prethodno u drugoj zemlji boravile neprekidno najmanje 12 mjeseci. Predmeti su morali biti u vlasništvu odnosno osobe i korišteni prije preseljenja najmanje šest mjeseci, a uvoz se može obaviti u razdoblju od 12 mjeseci od dana preseljenja. Rok uvoza može se u izvanrednim slučajevima produljiti,

12. predmeti gospodarskoga inventara koje radi nastavka obustavljene poduzetničke djelatnosti zbog preseljenja u Republiku Hrvatsku uvoze fizičke osobe, koje su u zemlji prethodnoga boravka obavljale takvu djelatnost najmanje 12 mjeseci. Uvoz se može obaviti u roku od 12 mjeseci od dana prestanka obavljanja djelatnosti u zemlji prethodnoga boravka,

13. predmeti koje su hrvatski i strani državljani s uobičajenim boravištem u Republici Hrvatskoj naslijedili u inozemstvu,

14. roba koja se koristi za obnovu, održavanje i restauriranje zaštićenih spomenika kulture, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

15. predmeti koji izravno služe za obavljanje obrazovne, znanstvene, kulturne i medicinske djelatnosti, te za potrebe znanstvenih i medicinskih istraživanja, a koji se ne proizvode u Republici Hrvatskoj,

16. predmeti koju u obliku donacije iz trećih zemalja prime za obavljanje svojih neprofitnih djelatnosti tijela državne uprave i lokalne samouprave, humanitarne, socijalne, znanstvene, kulturne, prosvjetne, zdravstvene, športske i vjerske ustanove i organizacije, a čije je obavljanje uređeno posebnim propisima,

17. predmeti koje kao vlastita djela iz inozemstva unesu znanstvenici, književnici i umjetnici,

18. osobni automobili koje u svrhu osobne uporabe uvoze invalidne osobe s 100% tjelesnog oštećenja ili s najmanje 80% tjelesnog oštećenja funkcije organa za kretanje, i to razmjerno postotku tjelesnog oštećenja,

19. gorivo i mazivo sadržano u tvornički ugrađenim spremnicima cestovnih motornih vozila i specijalnim kontejnerima,

20. predmeti u vezi trgovinskih aktivnosti – uzorci za promicanje trgovine, predmeti namijenjeni ispitivanju, analizi i testiranju, te pomoćni materijali za zaštitu robe ili skrb živih životinja tijekom transporta,

21. kovčezi s umrlim osobama, urne s pepelom umrlih osoba, cvijeće, vijenci i drugi uobičajeni ukrasni pogrebni predmeti, te roba namijenjena gradnji, održavanju ili ukrašavanju groblja i spomenika žrtvama rata na carinskom području Republike Hrvatske.

Odredbe stavka 1. ovoga članka o oslobođenjima od plaćanja carine pri uvozu odgovarajuće se primjenjuju na oslobođenja pri izvozu ukoliko je za izvoz odnosne robe propisana izvozna carina.

Roba puštena u slobodan promet uz oslobođenje od plaćanja carine na temelju stavka 1. ovoga članka, pod carinskim je nadzorom, te se, izuzev ukoliko iz same svrhe i načina uporabe odnosnih predmeta ne proizlazi neophodnost njihova davanja drugome na uporabu, ne smije prodavati ili otuđivati po drugoj osnovi, davati drugome na uporabu, zalog, najam, rabiti u druge svrhe ili predati kao osiguranje za druge obveze, bez prethodne obavijesti nadležnoj carinarnici i plaćanja carine, i to:

a) za predmete iz stavka 1. točke 11. i 12. ovoga članka do isteka roka od 12 mjeseci od dana kada su pušteni u slobodan promet,

b) za ostale predmete iz stavka 1. ovoga članka, osim za predmete iz točke 13. istoga stavka, do isteka roka od 5 godina od dana puštanja u slobodan promet, osim ako međunarodnim sporazumom ili drugim propisima nije utvrđen poseban rok.

Predmeti sa kojima se postupa na način suprotnome iz stavka 3. ovoga članka podliježu plaćanju carine i drugih uvoznih davanja. Carinski dug nastaje sukladno članku 207. ovoga Zakona, a naknadni obračun carine se obavlja:

a) u slučajevima u kojima je korisnik oslobođenja podnio zahtjev za naknadni obračun primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema propisima koji važe na dan kada je nadležnoj carinarnici podnesen zahtjev, te

b) u slučajevima u kojima nije podnesen pravodobni zahtjev za naknadni obračun primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema propisima koji su važili na dan puštanja robe u slobodan promet.

Vlada Republike Hrvatske propisati će uvjete za ostvarivanje i postupak oslobođenja od plaćanja carine, te ograničavanja glede raspolaganja robom oslobođenom od plaćanja carine sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka.“

Članak 81.

U članku 194. stavku 1. riječ „carinarnica“ zamjenjuje se riječima „Središnji ured Carinske uprave“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„Vlada Republike Hrvatske propisuje uvjete i postupak polaganja osiguranja iz stavka 1. ovoga članka.“

Stavak 3. briše se.

Članak 82.

U članku 202. stavku 2. riječ „otpiše“ zamjenjuje se riječju „ugasi“, a riječi „otpisuje se“ zamjenjuju se riječju „prestaje“.

Članak 83.

U članku 207. stavak 1. mijenja se i glasi:

“Uvozni carinski dug nastaje:

- a) neispunjavanjem jedne od obveza koja za robu koja podliježe uvoznim carinama proizlazi iz njezinog privremenog smještaja ili carinskog postupka u koji je roba stavljena,
 - b) neispunjavanjem jednog od uvjeta za stavljanje robe u određeni carinski postupak ili za odobravanje smanjene ili nulte stope carine radi posebne uporabe robe,
- u slučajevima različitim od navedenih u članku 206. ovoga Zakona, osim ako se utvrdi da navedeni propusti nisu bitno utjecali na pravilnu provedbu privremenog smještaja ili određenog carinskog postupka.“.

Članak 84.

U članku 208. stavak 4. mijenja se i glasi:

“Dužnik je osoba koja je potrošila ili upotrijebila robu, kao i sve osobe koje su u toj potrošnji ili uporabi sudjelovale premda su znale ili su prema okolnostima slučaja morale znati da se roba troši ili upotrebljava pod uvjetima koji nisu u skladu s propisima.“.

Članak 85.

U članku 211. stavku 1. riječi „ili nultu“ brišu se.

Članak 86.

U članku 213. stavku 3. točka b) mijenja se i glasi:

“b) osobe koje su sudjelovale u iznošenju robe premda su znale ili su prema okolnostima slučaja morale znati da carinska deklaracija, iako je morala biti, nije podnesena.“.

Članak 87.

U članku 214. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

“Izvozni carinski dug nastaje nepridržavanjem uvjeta pod kojima je dopušteno da roba napusti carinsko područje Republike Hrvatske uz potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja izvoznih carina.

Dug nastaje u trenutku prispjeća robe do zemlje odredišta različite od one koja je bila određena kod napuštanja carinskog područja Republike Hrvatske uz potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja izvoznih carina, ili, ako carinarnica ne može odrediti taj trenutak, istekom roka određenog za podnošenje dokaza o ispunjenju uvjeta pod kojima je oslobođenje odobreno.“.

Članak 88.

U članku 216. stavku 1. riječ „carinsko“ zamjenjuje se riječju „tarifno“.

Članak 89.

U članku 220. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Ako sporazumi sklopljeni između Republike Hrvatske i drugih zemalja predviđaju odobravanje povoljnijeg tarifnog postupanja pri uvozu robe hrvatskog podrijetla u te zemlje, u smislu tih sporazuma, pod uvjetom da je roba dobivena u postupku unutarnje proizvodnje, roba koja nije podrijetlom iz Republike Hrvatske ili zemlje sa kojom je sklopljen sporazum, a sadržana je u toj robi s podrijetlom, podliježe plaćanju uvoznih carina. Uvozni carinski dug nastaje potvrđivanjem isprava koje su potrebne za dobivanje takvog povoljnijeg tarifnog postupanja u drugoj zemlji.“.

Članak 90.

Iznad članka 221. naziv poglavlja i odjeljka mijenjaju se i glase:

„3. Naplata svote carinskog duga

a) Unošenje u evidencije (knjiženje) i obavještanje dužnika o svoti carine“.

Članak 91.

U članku 221. stavku 1. riječ „proknjižiti“ zamjenjuje se riječima „unijeti u računovodstvene ili druge odgovarajuće evidencije (knjiženje)“.

Članak 92.

U članku 225. stavak 2. mijenja se i glasi:

„Ako je svota davanja koju treba platiti navedena u carinskoj deklaraciji, carinarnica neće o svoti davanja posebno obavijestiti dužnika i smatrat će se da je puštanjem robe dužnik obaviješten, osim ako navedeni iznos ne odgovara iznosu koji je obračunala carinarnica. Pri primjeni članka 222. stavka 2. ovoga Zakona, carinarnica također posebno ne obavještava dužnika, te se puštanje robe smatra obavještanjem dužnika o proknjiženoj svoti.“.

Članak 93.

U članku 226. stavak 3. mijenja se i glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve i uvjete pod kojima će se obustaviti obveza dužnika za plaćanje carine ako je:

- a) podnesen zahtjev za otpis duga u skladu s člancima 232., 234. i 235. ovoga Zakona,
- b) roba zaplijenjena s namjerom da se oduzme u skladu s člankom 230. stavkom 1. točkom c) podtočkom 2. ili točkom d) ovoga Zakona, ili
- c) carinski dug nastao sukladno članku 206. ovoga Zakona i ima više dužnika.“.

Članak 94.

Članak 229. mijenja se i glasi:

„Ako svota duga nije plaćena u propisanom roku:

a) carinarnica će poduzeti sve zakonski propisane mogućnosti, uključujući i prisilnu ovrhu radi osiguranja plaćanja toga iznosa, s time da Vlada Republike Hrvatske može propisati posebne odredbe za jamce u okviru prozvoznog postupka,

b) obračunat će se zatezne kamate na svotu duga sukladno propisima o zateznoj kamati.

Banke i druge osobe ovlaštene za obavljanje poslova platnog prometa dužne su naloge carinskog dužnika za uplatu carinskog duga provoditi prije svih drugih obveza carinskog dužnika.

Vlada Republike Hrvatske može propisati svotu carine i kamata koja se neće prisilno naplaćivati.“.

Članak 95.

Iznad članka 230. naziv poglavlja mijenja se i glasi:

„4. Gašenje carinskog duga“.

Članak 96.

U članku 230. stavku 1. riječ „otpisan“ zamjenjuje se riječju „ugašen“.

U točki c) podtočki 2. riječi „ili zadržavanja“ zamjenjuju se riječima „bila zadržana“, a iza riječi „naknadno“ riječ „i“ briše se.

U stavku 2. riječ „otpisan“ zamjenjuje se riječju „ugašen“.

U stavku 3. riječ „otpisan“ zamjenjuje se riječju „ugašen“, a riječi „radnje i postupci učinjeni“ zamjenjuju se riječima „formalnosti učinjene“.

Članak 97.

U članku 230.a stavku 2. iza riječi „uprave“ dodaju se riječi „i drugih nadležnih tijela“, a iza riječi „utvrđivanja“ dodaju se riječi „kaznene i“.

Članak 98.

U članku 231. stavku 1. točki b) riječ „odustajanje“ zamjenjuje se riječima „odluka o odustajanju“, a riječi „akt kojim“ zamjenjuju se riječima „odluke kojima“.

Članak 99.

U članku 232. stavku 2. riječ „plaćanja“ zamjenjuje se riječju „knjiženja“.

U stavku 5. iza brojke „1.“ dodaju se riječi „i 2.“.

Članak 100.

Članak 233. mijenja se i glasi:

„Uvozne ili izvozne carine bit će vraćene ako je carinska deklaracija poništena, a carine plaćene. Povrat će biti odobren na temelju zahtjeva podnesenog u rokovima propisanim za podnošenje zahtjeva za poništavanje carinskih deklaracija.“.

Članak 101.

U članku 234. stavku 3. točka a) mijenja se i glasi:

„a) da roba nije bila upotrebljavana, osim ako je početna uporaba bila nužna da bi se utvrdili nedostaci robe ili njezina neusklađenost s odredbama ugovora,“.

Članak 102.

U članku 235. stavku 2. dodaje se rečenica koja glasi:

„Carinarnica može produljiti rok u iznimnim i opravdanim slučajevima.“.

Članak 103.

Članak 236. mijenja se i glasi:

„Uvozne ili izvozne carine bit će vraćene ili otpuštene pod uvjetima utvrđenim u ovom poglavlju samo ako je iznos koji treba vratiti ili otpustiti veći od iznosa kojeg utvrdi Vlada Republike Hrvatske.“.

Članak 104.

U članku 240. stavku 1. točka 3) mijenja se i glasi:

„3) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti u carinsko područje ili iznijeti iz carinskog područja zaštićene životinje, gljive i biljke, kao i njihove dijelove ili derivate bez odgovarajućih dopuštenja i suprotno uvjetima i načinu propisanim ovim Zakonom, te međunarodnim ugovorima ili sporazumima kojima je pristupila Republika Hrvatska,“.

Članak 105.

U članku 241. stavku 1. točki 13) riječ „isprave“ zamjenjuje se riječju „ispravu“, a riječ „kojima“ zamjenjuje se riječju „kojoj“.

Članak 106.

U članku 244. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Novčanom kaznom od 500,00 kuna može se kazniti na mjestu počinjenja prekršaja fizička osoba koja počini prekršaj iz članka 241. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, ako se radi o robu do vrijednosti 5.000,00 kuna, kao i fizička osoba koja počini prekršaj iz članka 242. stavak 1. točka 1. ovoga Zakona.“.

Članak 107.

Iza članka 250. dodaje se članak 250.a koji glasi

„Članak 250.a

„Izrečene prekršajne sankcije ne mogu biti izvršene ako od dana pravomoćnosti odluke o prekršaju proteknu tri godine, a zastara počinje teći kada je počinitelj prekršaja primio pravomoćnu odluku urednom dostavom, odnosno od dana kada je prvostupanjska odluka postala pravomoćna.

Zastara izvršenja ne teče za vrijeme za koje se prema zakonu izvršenje prekršajnih sankcija ne može započeti ili nastaviti.

Zastara izvršenja prekršajnih sankcija prekida se svakom radnjom nadležnog tijela poduzetom radi izvršenja.

Nakon svakog prekida zastara počinje teći ponovno.

Zastara izvršenja prekršajnih sankcija nastupa u svakom slučaju protekom roka od šest godina od dana pravomoćnosti odluke o prekršaju.“.

Članak 108.

Propisi za provedbu ovoga Zakona donijeti će se u roku tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 109.

U Zakonu o izmjenama i dopunama Carinskog zakona ("Narodne novine", br. 140/05) u članku 113. iza riječi „2006. godine“ zarez se zamjenjuje točkom, a ostatak teksta odredbe briše se.

Članak 110.

Ovaj Zakon stupa na snagu 1. siječnja 2007. godine, s tim da:

- odredba članka 103. stavak 2. točka e) iz članka 50. ovoga Zakona i odredba članka 109. stavak 2. točka e) iz članka 55. ovoga Zakona stupaju na snagu danom stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Sjevernoatlantskog ugovora od 4. travnja 1949. godine,

- odredbe članka 106.a stavak 1. i 2. Carinskog zakona („Narodne novine“, br. 78/99., 117/99., 73/00., 92/01., 47/03. i 140/05.) prestaju važiti danom stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Konvencije o zajedničkom proвозnom postupku i Konvencije o pojednostavnjenju formalnosti u robnom prometu,

- odredbe članka 106.a stavak 3. i 4., 108. stavak 2. i 3. i 219. stavak 5. i 6. Carinskog zakona („Narodne novine“, br. 78/99., 117/99., 73/00., 92/01., 47/03. i 140/05.) stupaju na snagu danom stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Konvencije o zajedničkom proвозnom postupku i Konvencije o pojednostavnjenju formalnosti u robnom prometu.

OBRAZLOŽENJE

I. UVODNE ODREDBE

1. Određenje temeljne carinsko-pravne terminologije

Temeljni pojmovi koji se rabe u europskom i hrvatskom carinskom sustavu uređeni su člankom 4. europskog Carinskog kodeksa, kao i člankom 4. hrvatskog Carinskog zakona.

Izmjenama i dopunama Carinskog kodeksa koje su donesene u travnju 2005. godine (Uredba 648/2005) uspostavljen je zajednički normativni okvir za provedbu djelotvornijih carinskih kontrola nad robom koja ulazi ili izlazi iz europskog carinskog područja, uz istodobno uspostavljanje olakšica u carinsko pravnom prometu robe. U normativnom pogledu, Europska unija je, među ostalim, razgraničila i precizno definirala ulogu carinskih ureda koji obavljaju kontrolne funkcije u prekograničnom prometu robe.

Sukladno navedenom u članku 1. predmetnoga konačnog prijedloga precizirana je odgovornost i ovlast ustrojstvenih jedinica carinske službe, u definicijama Carinska uprava i Središnji ured. Nazivi i ovlaštenja ustrojstvenih jedinica carinske službe nominativno su usklađeni s hrvatskim propisima o carinskoj službi, a sadržajno s odgovarajućim odredbama europskih normi o provedbi carinske kontrole, te procjeni rizika i provedbenim pravilima o upravljanju rizikom (rizični management), s ciljem stvaranja preduvjeta za učinkovitije odvijanje carinskih procedura i unapređivanje pravne sigurnosti sudionika u carinsko pravnom prometu.

2) Ovlašteni gospodarski subjekt

U članku 2. predmetnog zakona predlaže se brisanje odredbe stavka 7. članka 5., s obzirom da navedena odredba nije sadržana niti u važećem europskom Carinskom kodeksu.

Spomenuta je odredba, naime, unesena izmjenama u prosincu 2005. godine, sukladno, prijedlogu Moderniziranog carinskog kodeksa čija se primjena predviđala za siječanj 2007. godine. Kako se izrada moderniziranih propisa pokazala kao dugotrajan postupak, a njihovo usvajanje i primjena odgođeni (s time da je i odgovarajući članak u prijedlogu Moderniziranog kodeksa potpuno izmijenjen) valja ga brisati i iz važećeg hrvatskog Carinskog zakona.

U članku 3. se za članak 5.a. Carinskog zakona kojim su uređeni uvjeti za stjecanje statusa „ovlaštenog gospodarskog subjekta“, sukladno europskom Carinskom kodeksu, uvodi naziv poglavlja „*Ovlašteni gospodarski subjekt*“.

3) Odluke koje se odnose na primjenu carinskih propisa

Posljednjim izmjenama Carinskog zakona u članku 4. koji propisuje pojmovna određenja koja su temeljni pojmovi kako Carinskog zakona i podzakonskih propisa, uveden je pojam „odluka“. Odluka podrazumjeva svaku službenu radnju Carinske uprave koja se odnosi na carinske propise kojom se odlučuje o pojedinom slučaju te koja ima pravne učinke na jednu ili više određenih ili odredivih osoba. U zakonu je izrijeком navedeno da definicija odluke, među ostalim, uključuje obvezujuća mišljenja o razvrstavanju robe i obvezujuća mišljenja o podrijetlu robe, odobrenja za ovlaštenog gospodarskog subjekta i odobrenja za carinske postupke s gospodarskim učinkom.

Sukladno uvedenoj definiciji „odluka“ te nastojanju za potpunije usklađenje sa europskim Carinskim kodeksom predlaže se:

- u članku 4. uspostava novog pododjeljka koji nosi naziv „*Odluke koje se odnose na primjenu carinskih propisa*“,
- u članku 5. zamjena dosadašnjeg pojma „rješenje“ pojmom „odluka“, te usklađivanje odredaba o donošenju odluka i pravu na žalbu,
- u članku 6. i 7. brisanje dosadašnjeg naziva pododjeljka koji se odnosi na rješenja i usklađenje odredaba o slučajevima i uvjetima u kojima se odluke poništavaju, ukidaju ili mijenjaju.

Uspostavom „novog“ članka 6. Carinskog zakona ujedno je iz Carinskog zakona „brisana“ dosadašnja odredba koja je izriekom isticala supsidijarnu primjenu Općeg poreznog zakona i Zakona o općem upravnom postupku. Ovo iz razloga što primjena spomenutih zakona proizlazi temeljem samih tih zakona, te će se isti u pitanjima koja nisu uređena Carinskim zakonom, i dalje primjenjivati u postupcima koje provodi Carinska uprava i druga tijela.

4) Obvezujuća mišljenja

Člankom 8. usklađuju se odredbe o obvezujućim mišljenjima o razvrstavanju robe i obvezujućim mišljenjima o podrijetlu robe (članak 12. Carinskog zakona) s odredbama članka 12. Carinskog kodeksa, i to:

- brisanjem odredbe koja je obvezujuća mišljenja izjednačavala s rješenjima u upravnom postupku (stavak 2.), sukladno njihovom izričitom uključivanju u definiciju „odluke“ u članku 4. Carinskog zakona, kao i izvršenoj zamjeni dosadašnjeg termina „rješenje“ terminom „odluka“ u člancima 6. do 10. Carinskog zakona,
- dodavanjem odredbe u dosadašnjem stavku 5. koji je sada stavak 4. kojom se preciziraju uvjeti glede obvezivanja Carinske uprave u odnosu na izdana obvezujuća mišljenja o podrijetlu robe,
- brisanjem odredbe koja je propisivala mogućnost poništavanja obvezujućih mišljenja koja se temelje na neistinitim ili nepotpunim navodima podnositelja zahtjeva (stavak 7.), s obzirom da mogućnost poništavanja svih odluka koje se odnose na primjenu carinskih propisa, među kojima i obvezujućih mišljenja, proizlazi iz članka 9. Carinskog zakona,
- preciziranjem odredaba koje propisuju mogućnost „produženog korištenja obvezujućim mišljenjem kada je u pitanju roba koja je predmet posebnih mjera poljoprivredne (roba za koje se, sukladno posebnim propisima, može ostvariti izvozna naknada ili druga propisana svota).

5) Primjena sustava za analizu rizika i postupanje u izvanrednim situacijama

U članku 9. predmetnog zakona predložena je izmjena članka 14. Carinskog zakona koji je propisivao opseg ovlasti Carinske uprave za provedbu mjera carinskog nadzora i provjere, sustav selektivnosti, te ovlaštenje ministru financija za određivanje pojednostavnjenja u izvanrednim situacijama.

U odnosu na dosadašnju odredbu preciznije se određuju ovlasti Carinske uprave u provedbi carinske provjere utemeljene na analizi rizika, koja se obavlja radi pravilne primjene carinskih i drugih propisa koji se odnose na unos, iznos, provoz, prijenos i posebnu uporabu robe koja se nalazi na carinskom području Republike Hrvatske, koja se kreće između carinskog područja Republike Hrvatske i trećih država, te na prisutnost robe koja nema status domaće robe. Također uspostavlja se mogućnost obavljanja provjere na području izvan carinskog područja Republike Hrvatske, kada je to potrebno zbog pravilne primjene carinskih propisa, i ako to predviđa međunarodni sporazum.

Nadalje, slijedeći europska nastojanjima da se uz ubrzanje i pojeftinjenje carinskih procedura istovremeno uspostavi djelotvorniji nadzor nad rizičnim robama i sudionicima u carinsko pravnom prometu, u suradnji carinskih službi svih država članica i ostalih nadležnih tijela, člankom 9. predloženog zakona uređuju se uvjeti suradnje i razmjene podataka carinske službe Republike Hrvatske sa drugim nadležnim tijelima. Uređuje se također i razmjena povjerljivih podataka s carinskim službama i ostalim tijelima drugih zemalja predviđena međunarodnim sporazumima, uvjetovana poštivanjem propisa o zaštiti povjerljivih podataka.

Člankom 10. predloženog zakona dosadašnje odredbe iz članka 14. Carinskog zakona, koje su propisivale mogućnost uvođenja pojednostavnjenja u izvanrednim situacijama uvjetovanim zastojem prometa preko graničnih prijelaza ili zastojem u obavljanju carinskog postupka u unutrašnjosti carinskog područja, sa identičnim tekstom su premještena u novi članak 14.a, zadržavajući dosadašnje ovlasti za uvođenje pojednostavnjenja za ministra financija, odnosno propisivanja kriterija i postupka provedbe za Vladu Republike Hrvatske.

6) Ostale uvodne odredbe

U okviru ostalih uvodnih odredaba dijela I. Carinskog zakona mijenjaju se:

- člankom 11. utvrđuje se obveza osobama koje sudjeluju u carinsko pravnom prometu na dostavu svih potrebnih isprava i podataka u rokovima koji su za to propisani (članak 15. Carinskog zakona)
- člankom 12. preciziraju se odredbe o rokovima čuvanja isprava kada je u pitanju roba koja je puštena u slobodan promet uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog njezine uporabe u posebne svrhe (članak 17. Carinskog zakona)
- člankom 13. mijenja se članak 18. Carinskog zakona uslijed uvažavanja mogućnosti da uz rok i datum carinskim propisima može biti predviđeno i razdoblje.

II. OSNOVE ZA OBRAČUN UVOZNIH I IZVOZNIH DAVANJA

1) Carinska tarifa

Člankom 14. mijenja se članak 20. Carinskog zakona koji je propisivao plaćanje carine prema Carinskoj tarifi i pravilima propisanim Carinskim zakonom i Zakonom o carinskoj tarifi, visinu jedinstvene carinske stope - 10% i mogućnost propisivanja izvoznih carina.

Radi potpunijeg usklađenja sa člankom 20. Carinskog kodeksa te sukladno razlikama utvrđenim tijekom analitičkog pregleda carinskog zakonodavstva i planu usklađenja izloženom u Pregovaračkom stajalištu za poglavlje 29. u predloženom članku 20. Carinskog zakona detaljnije se definira Carinska tarifa Republike Hrvatske. Također dosadašnja odredba koja je propisivala visinu jedinstvene carinske stope izostavljena je iz predloženog teksta zakona, te će se ista unijeti u Uredbu o carinskoj tarifi za 2007. godinu.

U članku 15. utvrđeno je ovlaštenje Vladi Republike Hrvatske da propisuje slučajeve te vrste i vrijednost robe na koje se može primijeniti jedinstvena carinska stopa (iz razloga što ovo ovlaštenje nije sadržano u Zakonu o Carinskoj tarifi) te ovlaštenje za propisivanje izvozne carine na robu koja se izvozi, sukladno pravilima propisanim Carinskim zakonom i Zakonom o carinskoj tarifi (dosad propisano stavkom 3. članka 20. Carinskog zakona).

Člankom 16. se u članku 22. Carinskog zakona, koji daje ovlaštenje Vladi Republike Hrvatske da donosi provedbene propise o odobravanju povoljnijega carinskoga postupanja (smanjena ili nulta stopa carine) prema robama određene vrste ili zbog njezine uporabe u posebne svrhe, riječi „količinskih ograničenja“ zamjenjuju se riječima „carinskih kvota“, zbog potpunijeg usklađenja sa člankom 21. Carinskog kodeksa i u njemu sadržanom terminu „tariff quota“.

2) Podrijetlo robe

U dijelu odredaba koje propisuju nepovlašteno i povlašteno podrijetlo u članku 17. usklađuje se članak 23. Carinskog zakona s izmjenama izvršenim člancima 14. i 15. predloženog zakona.

Člankom 18. mijenja se odredba stavka 1. članka 25. Carinskog zakona, radi dosljednijeg usklađenja sa člankom 24. Carinskog kodeksa, uvođenjem u definiciju dovoljne obrade ili prerade uvjeta da je to ujedno gospodarski opravdana obrada ili prerada obavljena u za te svrhe opremljenoj tvrtki. Dosadašnji stavak 2. ovoga članka prenijeti će se, sukladno europskim propisima u Uredbu za provedbu Carinskog zakona.

Člankom 19. usklađuje se članak 28. Carinskog zakona s izmjenama izvršenim člancima 14. i 15. predloženog zakona.

3) Vrijednost robe za carinske svrhe

U okviru odredaba koje propisuju vrijednost robe za carinske svrhe predložene su izmjene s ciljem potpunog usklađenja odnosnih odredaba sa odgovarajućim odredbama Carinskog kodeksa, najvećim dijelom brisanjem pojedinih odredaba koje nisu sadržane u europskom Kodeksu, ili izmjenom odredaba koje propisuju pravila utvrđivanja carinske vrijednosti s ciljem učinkovitije primjene tih pravila, te su ispravljene jezične ili carinsko pravne omaške, i to.

- člankom 20. u članku 31. Carinskog zakona
- člankom 21. u članku 32. Carinskog zakona
- člankom 22. u članku 33. Carinskog zakona
- člankom 23. u članku 35. Carinskog zakona
- člankom 24. u članku 37. Carinskog zakona
- člankom 25. u članku 38. Carinskog zakona
- člankom 26. u članku 40. Carinskog zakona
- člankom 27. u članku 41. Carinskog zakona
- člankom 28. u članku 42. Carinskog zakona
- člankom 29. u članku 44. Carinskog zakona
- člankom 30. u članku 45. Carinskog zakona.

III. ODREDBE KOJE SE PRIMJENJUJU NA ROBU KOJA JE UNESENA U CARINSKO PODRUČJE REPUBLIKE HRVATSKE DO ODREĐIVANJA CARINSKI DOPUŠTENOGA POSTUPANJA ILI UPORABE

1) Unos robe u carinsko područje

Kod odredaba koje uređuju carinski nadzor, obveze osoba koje su robu unijele i postupanje carinske službe sa robom koja je unesena u carinsko područje Republike Hrvatske člankom 31. se u carinsko pravnom i gramatičkom smislu članak 49. Carinskog zakona usklađuje sa odgovarajućom europskom odredbom.

Člankom 32. izmijenjen je članak 50. Carinskog zakona, radi dosljednijeg usklađenja sa člankom 38. Carinskom kodeksa, pri čemu je jasnije utvrđena mogućnost obavljanja carinske provjere nad robom koja se nalazi izvan carinskog područja Republike Hrvatske, na identičan način kao sa robom unesenom na carinsko područje, kada to proizlazi iz međunarodnog sporazuma kojega je Republika Hrvatska sklopila sa nekom zemljom.

Člankom 33. se u carinsko pravnom i gramatičkom smislu članak 51. Carinskog zakona usklađuje sa odgovarajućom europskom odredbom.

2) Privremeni smještaj robe

Člankom 34. se u članku 62. Carinskog zakona koji propisuje da roba podnesena carinarnici ima status robe u privremenome smještaju sve dok joj se ne odredi carinski dopušteno postupanje ili uporaba, radi potpunijeg usklađenja sa odgovarajućom europskom odredbom dodaje rečenica prema kojoj se takva roba naziva „roba u privremenome smještaju“.

Člankom 35. dopunjava se članak 64. Carinskog zakona, pozivanjem na odredbe članka 54. Carinskog zakona, sukladno odgovarajućoj europskoj odredbi.

Člankom 36. preciznije se određuje postupanje carinarnice sa robom za koju u propisanim rokovima nisu poduzete formalnosti radi određivanja carinski dopuštenog postupanja ili uporabe, propisano člankom 65. Carinskog zakona, sukladno odgovarajućoj europskoj odredbi.

3) Postupanje kod nezakonitog unosa robe

Člankom 37. se u carinsko pravnom i gramatičkom smislu članak 68. Carinskog zakona usklađuje sa odgovarajućom europskom odredbom.

IV. CARINSKI DOPUŠTENO POSTUPANJE ILI UPORABA ROBE

1) Carinski postupci

Člankom 38. se u carinsko pravnom i gramatičkom smislu članak 70. stavak 1. Carinskog zakona usklađuje sa odgovarajućom europskom odredbom.

U članku 39. precizira se obveza za svu robu koja se stavlja u neki od carinskih postupaka obveza podnošenja carinske deklaracije za odnosi carinski postupak, te se „ukida“ mogućnost ukidanja carinskih deklaracija, sukladno izmjenama izvršenim člankom 43. predloženog zakona (članak 71. Carinskog zakona).

Člankom 40. briše se odredba koja uređuje ovlaštenje ministru financija za propisivanje načina popunjavanja Jedinствene carinske deklaracije i drugih obrazaca koji se koriste u carinskim postupcima, s obzirom da je ovo ovlaštenje uneseno u Uredbu za provedbu Carinskog zakona.

Člankom 41. u članku 75., te člankom 42. u članku 77. Carinskog zakona se u carinsko pravnom i gramatičkom smislu vrši usklađenje sa odgovarajućim europskim odredbama.

Temeljem utvrđene neusklađenosti tijekom analitičkog pregleda carinskog zakonodavstva, te sukladno izričito preuzetoj obvezi tijekom pregovora i u Planu usklađivanja izloženom u Pregovaračkom stajalištu za poglavlje 29., u okviru odredaba koje uređuju stavljanje robe u carinske postupke člankom 43. mijenja se članak 78. Carinskog zakona.

Dosadašnja odredba članka 78. Carinskog zakona propisivala je mogućnost poništavanja deklaracija, do trenutka puštanja robe deklarantu, ukoliko deklarant dokaže da je robu greškom prijavio za neodgovarajući carinski postupak ili da zahtijevani carinski postupak zbog posebnih okolnosti više nije primjeren. Nakon puštanja robe deklarantu deklaracija nije mogla biti poništena, već je za iznimne slučajeve Uredbom za provedbu Carinskog zakona bila predviđena mogućnost ukidanja carinskih deklaracija. Kako je tijekom pregovora jasno utvrđeno da europski propisi za odnosne slučajeve nemaju predviđeno razlikovanje poništavanja i ukidanja carinskih deklaracija, već je propisana isključivo mogućnost njihova poništavanja (članak 66. Carinskog kodeksa), to je u tom smislu valjalo uskladiti spomenutu odredbu hrvatskog Carinskog zakona, propisivanjem samo mogućnosti poništavanja carinskih deklaracija, kako do trenutka puštanja robe deklarantu, tako i u iznimnim situacijama koje propiše Vlada Republike Hrvatske i nakon što je roba puštena deklarantu.

Člankom 44. u članku 79., te člankom 45. u članku 85. Carinskog zakona se u carinsko pravnom i gramatičkom smislu vrši usklađenje sa odgovarajućim europskim odredbama.

Predloženim člankom 46. mijenja se odredba koja propisuje ovlaštenje carinarnica za poduzimanje svih potrebnih mjera, uključujući oduzimanje i prodaju robe ukoliko odnosna roba nije preuzeta (članak 87. Carinskog zakona). Naime, dosadašnji izrijekom propisani rok od 15 dana zamjenjuje se navođenjem primjerenog roka, sukladno identičnoj formulaciji u europskom Carinskom kodeksu.

Člankom 47. predloženog zakona se u carinsko pravnom i gramatičkom smislu članak 93. Carinskog zakona usklađuje sa odgovarajućom europskom odredbom.

2) Carinski postupci s odgodom i carinski postupci s gospodarskim učinkom

a) Zajedničke odredbe

Predloženim Zakonom o izmjenama i dopunama Carinskog zakona ponovno su izvršene značajnije izmjene i dopune odredaba o provoznom postupku. Odnosne odredbe se, sukladno preporukama twining partnera, i u skladu sa nastojanjem za pristupanjem zajedničkom provoznom postupku država EU i EFTA prije samog pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, u potpunosti usklađuju sa odgovarajućim odredbama Carinskog kodeksa Europske unije.

Slijedom toga se, u zajedničkim odredbama propisanim člankom 96. Carinskog zakona, člankom 48. predloženog zakona kod navođenja carinskih postupaka s odgodom uvodi naziv „vanjski provoz“ umjesto dosadašnjem termina „provoz“.

b) Provozni postupak

S ciljem ostvarivanja uvjeta za priključenje Republike Hrvatske u jedinstvene europske procedure povezane s provedbom provoznih (tranzitnih) procedura u okviru odredaba o provoznom postupku, te slijedeći zahtjeve twining partnera u okviru projekta NCTS uspostavljaju se nazivi „vanjski

provoz“ i „unutarnji provoz“, odredbe o Rajnskom manifestu i obrascu 302 (NATO), te ostale odredbe preuzete iz EU Carinskog kodeksa čije unošenje je istaknuto kao preduvjet nastavka projekta NCTS i pristupanja Konvenciji o zajedničkom proвозnom postupku od 20. svibnja 1987. godine i Konvenciji o pojednostavnjenju formalnosti u trgovini robom od 20. svibnja 1987. godine.

Sukladno navedenom, u okviru odredaba o postupku provoza izvršene su sljedeće izmjene:

- člankom 49. uspostavlja se naziv pododjeljka iznad članka 103. „*Vanjski provoz*“ umjesto dosadašnjeg naziva „*Provoz*“
- člankom 50. mijenja se članak 103. Carinskog zakona radi potpunog usklađenja sa odgovarajućom odredbom EU Carinskog kodeksa, pri čemu se vanjskim proвозom određuje kretanje strane robe od jednog do drugog mjesta unutar carinskoga područja Republike Hrvatske u postupku i temeljem isprava navedenih u spomenutom članku; značajno je spomenuti da se uz isprave koje su i dosad bile propisane i u na temelju kojih se provodio postupak provoza uvedene i dvije „nove“ – Rajnski manifest i Obrazac 302 (također po zahtjevu twining partnera), čija je primjena odgođena do pristupanja naprijed navedenim Konvencijama odnosno Sjevernoatlantskom ugovoru od 4. travnja 1949.
- člankom 51. i 52. predloženog zakona dodaje se naziv „vanjski“ u odredbama o postupku provoza propisanim u člancima 104. odnosno nazivu pododjeljka iznad članka 105. Carinskog zakona
- člankom 53. mijenja se članak koji propisuje primjenu postupka vanjskog provoza na robu koja prolazi preko carinskog područja treće države (članak 105. Carinskog zakona), dodavanjem mogućnosti prijevoza robe preko carinskog područja treće države temeljem jedinstvene prijevozne isprave sastavljene na carinskom području Republike Hrvatske, s time da se u takvom slučaju postupak obustavlja na teritoriju te treće države
- člankom 54. se iznad članka 109. Carinskog zakona uspostavlja naziv pododjeljka „*Unutarnji provoz*“
- člankom 55. mijenja se članak koji propisuje prijevoz domaće robe od jednog do drugog mjesta unutar carinskoga područja Republike Hrvatske preko područja treće države bez promjene njezina carinskog statusa (članak 109. Carinskog zakona); taj se provoz, sukladno novim odredbama smatra unutarnjim proвозom i može se odvijati na temelju isprava naznačenih u odnosnom članku, pri čemu vrijedi odgoda primjene u odnosu na Rajnski manifest i obrazac 302, kako je naprijed navedeno
- člankom 56. uspostavljeni su novi članci 109.a i 109.b Carinskog zakona koji utvrđuju primjenu postupka unutarnjeg provoza u Republici Hrvatskoj u okolnostima kada je ta primjena izrijekom predviđena u carinskim propisima te uređuju ovlaštenje Vladi Republike Hrvatske za propisivanje uvjeta pod kojima se domaća roba može kretati od jedne do druge točke na carinskom području Republike Hrvatske i privremeno izvan tog područja bez promjene svoga carinskog statusa, a da ne podliježe carinskom postupku.

c) Postupak carinskog skladištenja

U okviru odredaba koje uređuju postupak carinskog skladištenja člankom 57. u članku 112., te člankom 58. u članku 113. Carinskog zakona se u carinsko pravnom i gramatičkom smislu vrši usklađenje sa odgovarajućim europskim odredbama.

Člankom 59. preciziraju se odredbe koje propisuju usklađivanje carinske vrijednosti ukoliko je za robu koja je bila u postupku carinskog skladištenja nastao carinski dug (članak 122. Carinskog zakona), te se u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuju sa odgovarajućim europskim odredbama.

d) Postupak unutarnje proizvodnje

Poput najvećeg broja ostalih odredaba koje se mijenjaju ili dopunjuju predloženim zakonom i odredbe o postupku unutarnje proizvodnje također su predmet izmjena uvjetovanih prije svega nastojanjem za potpunijim usklađenjem sa europskim propisima i njihovom učinkovitijom provedbom u praksi, a kada je u pitanju odredba o povratu carine kod postupka unutarnje proizvodnje u sustavu povrata ujedno i ispunjavanje obveze preuzete tijekom analitičkog pregleda usklađenosti carinskog zakonodavstva i istaknute u Planu usklađivanja za 2006. godinu.

U okviru odredba koje uređuju postupak unutarnje proizvodnje kao jedan od najznačajnijih postupaka s gospodarskim učinkom člankom 60. u članku 124., te člankom 61. u članku 125. Carinskog zakona vrši se usklađenje sa odgovarajućim europskim odredbama u carinsko pravnom i gramatičkom smislu.

Člankom 62. predloženog zakona precizira se odredba o načinu određivanja carinskog duga za robu koja je u vrijeme prihvaćanja deklaracija za stavljanje te robe u postupak unutarnje proizvodnje ispunjavala uvjete za povoljnije tarifno postupanje u okviru carinskih kvota ili plafona (članak 130. stavak 2. Carinskog zakona), sukladno odgovarajućoj odredbi europskog Carinskog kodeksa.

Nadalje, člankom 63. u članku 131. Carinskog zakona, koji propisuje odstupanje od načela o određivanju uvozne carine za robu stavljen u postupak unutarnje proizvodnje prema propisima koji su važili na dan stavljanja odnosno robe u taj postupak (dan podnošenja carinske deklaracije), te člankom 64. u članku 133., koji propisuje uvjete pod kojima se za robu može odobriti postupak unutarnje proizvodnje u sustavu povrata, dodatno se usklađuju odredbe o postupku unutarnje proizvodnje, u carinsko pravnom i gramatičkom smislu.

Člankom 65. mijenja se članak 137. Carinskog zakona koji propisuje uvjete i način povrata ili otpusta carine plaćene za robu koja je bila puštena u slobodan promet u okviru postupka unutarnje proizvodnje u sustavu povrata. Na usklađivanje spomenute odredbe Republika Hrvatska se izrijekom obvezala tijekom pregovora u poglavlju 29., kako je već naprijed istaknuto, te se sukladno odgovarajućim europskim odredbama umjesto dosadašnjeg izrijekom utvrđenog roka od 1 godine za ostvarenje prava na povrat carine uspostavlja ovlaštenje Vladi Republike Hrvatske za propisivanje odnosnog roka. Spomenuti rok i u europskim propisima iznosi 6 mjeseci, i propisuje se Uredbom za provedbu Carinskog zakona.

e) Postupak preradbe pod carinskim nadzorom

U dijelu odredaba o postupku preradbe pod carinskim nadzorom člankom 66. preciznije se propisuje način određivanja carinskog duga u slučajevima kada je u postupak prerade pod carinskim nadzorom bila roba koja je u trenutku stavljanja u odnosni postupak ispunjavala uvjete za povlašteno tarifno postupanje (članak 144. stavak 1. Carinskog zakona). U takvom se slučaju za prerađene proizvode za koje nastaje carinski dug carina obračunava po stopi e koja važi u okviru takvog povlaštenog tarifnog postupanja, uz uvjet da se isto primjenjuje i na proizvode istovjetne prerađenim proizvodima koji se puštaju u slobodan promet. Stavkom 2. članka 144. utvrđuju se pravila određivanja carinskog duga za prerađene proizvode koji podliježu povlaštenom tarifnom postupanju u okviru carinskih kvota ili plafona.

f) Postupak privremenog uvoza

Člankom 67. predloženih izmjena otklanja se redakcijska greška u članku 151. Carinskog zakona uvjetovana ranijim izmjenama spomenute odredbe.

g) Postupak vanjske proizvodnje

Odredbe koje uređuju postupak vanjske proizvodnje dodatno se u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuju sa odgovarajućim odredbama o vanjskoj proizvodnji sadržanim u Carinskom kodeksu Europske unije, i to:

- člankom 68. – članak 154. Carinskog zakona
- člankom 69. – članak 159. Carinskog zakona
- člankom 70. – članak 162. Carinskog zakona
- člankom 71. – članak 163. Carinskog zakona.

h) Postupak izvoza

Člankom 72. u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuju se odredbe o postupku izvoza sa odgovarajućim europskim odredbama o izvoznom postupku (članak 169. Carinskog zakona).

3) Drugi oblici carinski dopuštenog postupanja ili uporabe

a) Slobodne zone

Predložene izmjene i dopune Carinskog zakona obuhvatile su i izmjenu odredaba koje propisuju smještaj robe i postupanje sa robom smještenom u slobodnoj zoni. I spomenute se odredbe mijenjaju odnosno dopunjuju s ciljem dosljednijeg usklađenja sa odredbama o slobodnim zonama propisanim u Carinskom kodeksu Europske unije (izuzev odredaba o slobodnim zonama tipa II koje nisu sadržane u hrvatskom Carinskom zakonu).

Predloženim se izmjenama, stoga, u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuju sljedeće odredbe:

- člankom 73. – članak 173. Carinskog zakona
- člankom 74. – članak 174. Carinskog zakona
- člankom 75. – članak 179. Carinskog zakona
- člankom 76. – članak 180. Carinskog zakona
- člankom 77. – članak 181. Carinskog zakona

- člankom 78. – članak 182. Carinskog zakona
- člankom 79. – članak 184. Carinskog zakona

4) Oslobođenja

Člankom 80. predloženog zakona uspostavlja se novi cjeloviti tekst članka 187. Carinskog zakona koji uređuje oslobođenja od plaćanja carine pri uvozu, odnosno, prema novoj formulaciji članka i sukladno odgovarajućim europskim odredbama, i pri izvozu robe. Cjeloviti tekst spomenutog članka dan je radi velikog broja izmjena, uvjetovanih kako potrebom usklađivanja sa europskim propisima i obvezama preuzetim tijekom pregovora, tako i preciznijim uređenjem slučajeva u kojima se roba može osloboditi od plaćanja carine te izvršenim nomotehničkim izmjenama.

U skladu sa obvezama preuzetim u procesu usklađivanja carinskih propisa, tijekom analitičkog pregleda zakonodavstva i u Pregovaračkom stajalištu za poglavlje „Carinska unija“, predlaže se usklađivanje sljedećih odredaba:

- odredbe koje uređuju uvjete za ostvarivanje povlastice pri preseljenju predmeta kućanstva i gospodarskog inventara u Republiku Hrvatsku; dosadašnjom odredbom su u odnosu na europske propise bili predviđeni stroži uvjeti kada su u pitanju predmeti kućanstva (predmeti su morali biti u vlasništvu odnosno osobe i korišteni prije preseljenja najmanje dvanaest mjeseci, sada šest mjeseci) odnosno uspostavlja se obveza obavljanja djelatnosti u zemlji prethodnoga boravka najmanje 12 mjeseci, sukladno odgovarajućoj europskoj odredbi,
- odredbe koje propisuju oslobođenje kod uvoza pomagala za hendikepirane osobe te opreme za znanstvena i medicinska istraživanja,
- uspostava nove odredbe koja predviđa oslobođenje za gorivo i mazivo u vozilima i kontejnerima,
- odgovarajuća primjena svih odredaba o oslobođenju pri uvozu i na oslobođenja pri izvozu, ukoliko je za izvoz pojedine roba propisana izvozna carina.

Potrebno je također naglasiti da pojedine odredbe o oslobođenjima nisu predviđene europskim propisima. Pritom se imaju na umu odredbe koje propisuju oslobođenje pri uvozu odnosno izvozu opreme za prevenciju i gašenje požara te osobnih automobila za potrebe invalidnih osoba, a čije je postojanje uvjetovano specifičnim potrebama u Republici Hrvatskoj. Odnosne odredbe predstavljaju neusklađena područja u carinskim propisima, a iste će se prestati primjenjivati s danom pristupanja Europskoj uniji.

5) Osiguranje za namirenje carinskog duga

Predloženim izmjenama u članku 81. mijenja se odredba koja propisuje mogućnost odobravanja polaganja zajedničkog osiguranja za dva ili više postupka u kojima je nastao carinski dug (članak 194. Carinskog zakona). Dosadašnja ovlast davanja spomenutog odobrenja se sa carinarnica prenosi na Središnji ured, dok je u stavkom 2. istoga članka Vladi Republike Hrvatske i dalje ostavljena ovlast za propisivanje uvjeta i postupka polaganja zajedničkog osiguranja.

Člankom 82. u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuju se odredbe o prestanku osiguranja za namirenje carinskog duga (članak 202. Carinskog zakona) sa odgovarajućim europskim odredbama.

6) Nastanak carinskog duga

Među odredbama koje propisuju nastanak carinskog duga u carinskim postupcima i postupanjima preciziraju se odredbe o nastanku carinskog duga uslijed neispunjavanja obveza ili neispunjavanja propisanih uvjeta te nastanku izvoznog duga, kao i odredbe o dužniku za dug koji nastaje zbog nepravilnog postupanja ili uporabe robe u slobodnoj zoni i za izvozni dug koji nastaje napuštanjem carinskog područja robe za koju nije podnesena izvozna carinska deklaracija.

Člankom 83. u carinsko pravnom i gramatičkom smislu članak 207. Carinskog zakona usklađuje se sa odgovarajućim europskim odredbama.

Člankom 84. dosljednije se usklađuje članak 208. Carinskog zakona sa odgovarajućim europskim odredbama koje utvrđuju dužnika za robu koja je u slobodnoj zoni korištena ili potrošena protivno propisima.

Člankom 85. vrši se usklađenje članka 211. Carinskog zakona koji propisuje određivanje carinskog duga za robu koja je puštena u slobodan promet uz smanjenu stopu carine. Ovime se člankom utvrđuje pravilo odbijanja svote duga koja je plaćena prilikom „prvog“ puštanja u slobodan promet, pa se logično ne može odnositi na robu koja je bila puštena u slobodan promet po stopi nula, radi čega je isto potrebno brisati iz teksta spomenutog članka.

Člankom 86. otklanjaju se redakcijske greške u članku 213. Carinskog zakona, u dijelu koji određuje carinskog dužnika odnosno dužnike pri nastanku carinskog duga u slučajevima kada za robu koja je napustila carinsko područje nije bila podnesena carinska deklaracija.

Člankom 87. usklađuje se članak 214. Carinskog zakona s europskom carinskom normom, kojom se potanje uređuje nastanak i trenutak nastanka carinskog duga zbog nepoštivanja uvjeta pod kojima je dopušteno da roba napusti carinsko područje Republike Hrvatske uz potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja izvoznih carina.

Člankom 88. ispravlja se carinsko pravna i jezična omaška, zamjenom termina „carinsko“ u „tarifno“, u članku 216. Carinskog zakona koji propisuje uvjete za ostvarivanje povoljnijega tarifnog postupanja i u slučaju nastanka carinskog duga zbog manjkavosti u provedbi carinskih formalnosti (nezakoniti unos robe, izuzimanje robe ispod carinskog nadzora i drugo), pod uvjetom da sudionik nije postupao prijevarno i s grubim nemarom, te ako dokaže da ispunjava druge uvjete za ostvarivanje odnosnog povoljnijeg postupanja.

Člankom 89. usklađuje se članak 220. Carinskog zakona sa odgovarajućim europskim odredbama koje propisuju nastanak carinskog duga, u okolnostima kada sa zemljom u koju se roba uvozi sklopljen ugovor o slobodnoj trgovini, za robu (ili dio robe) bez podrijetla stavljen u postupak unutarnje proizvodnje i sadržanu u dobivenim proizvodima, koji su stekli podrijetlo po pravilima o stjecanju podrijetla, i za koje korisnik odobrenja, u svrhu ostvarenja povlaštenog tretmana (povlaštene carine) u zemlji uvoznici, pri izvozu zahtjeva ovjeru dokaza o podrijetlu.

7) Naplata svote carinskog duga

Člankom 90. mijenjaju se naziv poglavlja i naziv odjeljka sukladno odgovarajućim nazivima europskog Carinskog kodeksa, vezano za odredbe kojima se uređuje obveza unošenja carinskog duga u propisane evidencije kao i obveza carinarnice da dužnika obavijesti o svoti carinskog duga.

Člankom 91. u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuju se odredbe o obvezi obračuna i knjiženja carinskog duga, propisane člankom 221. Carinskog zakona, sa odgovarajućim europskim odredbama.

Člankom 92. dosljednije se usklađuje članak 225. Carinskog zakona sa odgovarajućim europskim odredbama koje utvrđuju da se puštanjem robe na temelju deklaracije na kojoj je dug naveden smatra da je dužnik obaviješten o dugu, s time da se navedeno pravilo proširuje i na slučajeve u kojima se na temelju odobrenja carinarnice vrši jednostruko knjiženje na kraju isteka razdoblja koje je carinarnica odredila.

Člankom 93. vrši se potpunije usklađenje članka 226. Carinskog zakona sa odgovarajućim europskim odredbama te se preciznije uređuje ovlaštenje Vladi Republike Hrvatske da uz dosad predviđenu ovlast za propisivanje uvjeta propisuje i slučajeve u kojima se obustavlja plaćanje carinskog duga, uz proširenje ovlasti i na okolnosti u kojima postoji više dužnika za carinski dug koji nastaje nezakonitim izuzimanjem robe ispod carinskog nadzora.

Člankom 94. dosljednije se usklađuje članak 229. Carinskog zakona koji uređuje prisilnu naplatu carinskog duga i obračun i naplatu kamata sa odgovarajućim europskim odredbama, i to s jedne strane izostavljanjem odredbe o osnovama za naplatu u postupku ovrhe koje nisu sadržane u europskom Carinskom kodeksu, te s druge strane uspostavom ovlaštenja za Vladu Republike Hrvatske na propisivanje posebnih odredaba za jamce u postupku provoza.

8) Gašenje carinskog duga

Člankom 95. mijenja se naziv poglavlja sukladno odgovarajućem nazivu europskog Carinskog kodeksa i ustaljenoj carinskoj terminologiji uspostavljenoj tijekom primjene odnosnih odredaba koje uređuju slučajeve i uvjete pod kojima će carinski dug biti ugašen.

Člankom 96. u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuju se odredbe o uvjetima gašenja carinskog duga, u okolnostima u kojima je roba za koju je nastala obveza plaćanja carine uništena sukladno carinskim propisima ili kao posljedica same vrste robe odnosno nepredviđenih okolnosti ili više sile, što ih propisuje članak 230. Carinskog zakona, sa odgovarajućim europskim odredbama.

Člankom 97. dopunjuje se članak 230.a Carinskog zakona, koji sadrži odredbe o zastari prava na naplatu duga, unošenjem službenih radnji drugih nadležnih tijela, osim Carinske uprave, kao radnji kojima se prekida tijekom zastare te proširenjem, pored radnji usmjerenih na utvrđivanje prekršajne odgovornosti, i na radnje poduzete s ciljem utvrđivanja kaznene odgovornosti.

Člankom 98. u članku 231., te člankom 99. u članku 232. Carinskog zakona se u carinsko pravnom i gramatičkom smislu vrši usklađenje sa odgovarajućim europskim odredbama te sa izmjenama izvršenim u drugim odredbama Carinskog zakona.

U članku 100. predloženog zakona usklađuje se odredba članka 233. Carinskog zakona, koja je propisivala povrat carine za slučaj ukidanja carinskih deklaracija, sa izmjenama izvršenim člankom 43. predloženog zakona, kojim je uspostavljena isključivo mogućnost poništavanja deklaracija, te se također vrši se dosljednije usklađenje sa odgovarajućom odredbom Carinskog kodeksa.

Člankom 101. u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuje se sa odgovarajućim europskim odredbama članak 234. Carinskog zakona, u dijelu koji propisuje uvjete povrata ili otpusta uvoznoga duga za robu koja je u trenutku prihvaćanja carinske deklaracije imala nedostatke ili nije odgovarala odredbama ugovora temeljem kojeg je bila uvezena.

Člankom 102. daje se ovlaštenje carinarnici da na temelju pravodobno podnesenog i obrazloženog zahtjeva produži rok od 12 mjeseci propisan za povrat ili otpust uvoznog ili izvoznog duga za posebne slučajeve koje propisuje Vlada Republike Hrvatske.

Člankom 103. predloženog zakona dosljednije se usklađuje članak 236. Carinskog zakona koji uređuje ovlaštenje Vlade Republike Hrvatske za propisivanje visine iznosa duga do kojih će se odobravati povrat ili otpust, uspostavljanjem ovlasti carinarnicama da mogu odobravati povrat ili otpust i manjih iznosa od onoga kojeg je propisala Vlada.

9) Kaznene odredbe

Člancima 104. do 107. predloženog zakona izvršene su i manje korekcije pojedinih kaznenih odredaba odnosno uveden je novi koji uređuje zastaru izvršenja prekršajnih sankcija.

Člankom 104. mijenja se članak 240. Carinskog zakona u dijelu koji propisuje carinske prekršaje koji nastaju unošenjem ili iznošenjem odnosno pokušajem da se unesu ili iznesu životinje, biljke, gljive te njihovi dijelovi i derivati, čime se pojačava zaštita odnosno robe propisana posebnim zakonima koji se odnose na te vrste robe te sukladno međunarodnim sporazumima kojima je Republika Hrvatska pristupila.

Člankom 105. nomotehnički se usklađuje odredba članka 241. Carinskog zakona, koja propisuje carinski prekršaj koji nastaje podnošenjem isprava u kojima je navedena druga količina, vrsta, kakvoća ili podrijetlo robe, sa carinskom i sudskom praksom u kojoj se u odnosnim prekršajima u pravilu pojavljuje jedna isprava.

U članku 106. predloženog zakona proširuje se mogućnost izricanja mandatne novčane kazne za izvršene carinske prekršaje, propisana člankom 244. Carinskog zakona, i na carinski prekršaj za koji to dosad nije bilo predviđeno (prekršaj iz članka 242. stavak 1. točke 1. Carinskog zakona).

Člankom 107. uvodi se novi članak 250.a koji sadrži odredbe o zastari izvršenja prekršajnih sankcija. Novom se odredbom uspostavlja relativni rok zastare od tri odnosno apsolutni zastarni rok od šest godina od dana pravomoćnosti odluke o prekršaju. Zastara se prekida svakom radnjom nadležnog tijela poduzetom radi izvršenja, i nakon bilo kojeg prekida ponovno počinje teći, a ne teče za vrijeme za koje se prema zakonu izvršenje prekršajnih sankcija ne može započeti ili nastaviti.

10) Prijelazne i završne odredbe

U okviru prijelaznih i završnih odredaba člankom 108. utvrđuje se tromjesečni rok za donošenje provedbenih propisa, neophodnih za usklađenje postojećih provedbenih propisa s predloženim izmjenama ili dopunama Carinskog zakona, uzimajući u obzir obveze za provedbom mjera koje proizlaze iz Nacionalnog programa Republike Hrvatske za pridruživanje Europskoj uniji za 2006. godinu, te obveze preuzete tijekom pregovora i u Pregovaračkom stajalištu za poglavlje 29. Carinska unija.

Člankom 109. predlaže se razdvajanje datuma stupanja predloženoga zakona na snagu (osmoga dana od dana objave) od datuma njegove primjene - 1. siječnja 2007. godine. Ovaj prijedlog uvjetovan je okolnošću, da je za provedbu znatnoga dijela odredaba predloženoga zakona neophodno donošenje provedbenih propisa Vlade Republike Hrvatske, kao i razdoblje za osposobljavanje carinske službe i svih drugih sudionika u postupku, da bi izmijenjene ili dopunjene procedure mogli uspješno provoditi.

Nadalje, predloženim zakonom stvaraju se daljnji uvjeti za mogućnost pristupa Republike Hrvatske provoznim procedurama zajedničkog provoznoga postupka EU i EFTE. S hrvatske strane se, u suradnji s austrijskom carinskom službom u okviru programa CARDS, poduzimaju pripremne radnje i mjere da se to ostvari i prije formalnoga pridruživanja Europskoj uniji.

Naime, sukladno zajedničkoj procjeni o osposobljenosti hrvatske strane za provedbu europskih standarda u provoznim procedurama, te vodeći računa i o interesima država članica EU čija roba se provози preko Hrvatske, realno je očekivanje da bi se Republici Hrvatskoj omogućio pristup zajedničkim provoznim procedurama i prije formalnoga pridruživanja EU, tj. putem pristupanja postojećoj Konvenciji o zajedničkom provoznome postupku i Konvenciji o pojednostavnjenju formalnosti u robnome prometu, zaključenim između EU (EZ) i EFTE.

Sukladno standardiziranoj hrvatskoj pravnoj terminologiji pri stvaranju normativnih uvjeta za pristup Europskoj uniji, u članak 109. predloženoga Zakona ugrađene su odredbe kojima se uređuje provozni postupak sukladno europskim carinskim propisima, s tim da se njihova primjena odlaže do trenutka pristupa konvencijama kojima se uređuje zajednički provozni postupak EU i EFTA odnosno do trenutka pristupa Sjevernoatlantskom ugovoru (NATO).

ODREDBE CARINSKOG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Članak 4.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1) *Osoba* je:

- fizička osoba,

- pravna osoba,

- druga osoba, koja nema status pravne osobe, ali joj je prema važećim propisima dopušteno poduzimanje određenih pravnih radnji.

2) *Osobe sa prebivalištem - sjedištem u carinskom području* su:

- fizičke osobe koje u carinskom području imaju prebivalište ili uobičajeno boravište,

- pravne osobe ili udruge osoba bez pravne osobnosti koje u carinskom području imaju registrirano sjedište, glavnu upravu ili stalnu podružnicu.

3) *Carinska uprava* je upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija pri čijim se ustrojstvenim jedinicama - Središnjem uredu i carinamicama mogu obavljati svi ili neki poslovi predviđeni carinskim propisima.

4) *Središnji ured* je ustrojstvena jedinica Carinske uprave koja je odgovorna za primjenu carinskih propisa.

5) *Carinarnica* je ustrojstvena jedinica Carinske uprave u kojoj se obavljaju svi ili neki poslovi predviđeni carinskim propisima.

6) *Carinska ispostava* je ustrojstvena jedinica carinarnice u kojoj se obavljaju svi ili neki poslovi iz djelokruga carinarnice.

7) *Ulazna carinska ispostava* je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, kojoj mora biti bez odlaganja podnesena roba koja se unosi na carinsko područje Republike Hrvatske, i na kojoj se obavljaju odgovarajuće ulazne provjere koje se temelje na analizi rizika.

8) *Uvozna carinska ispostava* je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, pri kojoj se moraju obaviti formalnosti, uključujući odgovarajuće provjere koje se temelje na analizi rizika, za odobravanje carinski dopuštenog postupanja ili uporabe za robu koja je unesena na carinsko područje Republike Hrvatske.

9) *Izvozna carinska ispostava* je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, pri kojoj se moraju obaviti formalnosti, uključujući odgovarajuće provjere koje se temelje na analizi rizika, za odobravanje carinski dopuštenog postupanja ili uporabe za robu koja napušta carinsko područje Republike Hrvatske.

10) *Izlazna carinska ispostava* je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, kojoj se mora podnijeti roba prije nego napusti

carinsko područje Republike Hrvatske i pri kojoj se obavljaju carinske provjere glede ispunjavanja izvoznih formalnosti i odgovarajuće provjere koje se temelje na analizi rizika.

11) *Odluka* je svaka službena radnja Carinske uprave koja se odnosi na carinske propise kojom se odlučuje o pojedinom slučaju te koja ima pravne učinke na jednu ili više određenih ili odredivih osoba. Ovaj izraz, među ostalim, obuhvaća odobrenja iz članka 5.a i članka 99. ovoga Zakona te obvezujuća mišljenja u smislu članka 12. ovoga Zakona.

12) *Carinski status* je određenje robe u smislu carinskih propisa kao domaće ili strane robe.

13) *Domaća roba* je roba koja je:

- sukladno uvjetima iz članka 24. ovoga Zakona, u cijelosti dobivena ili proizvedena u carinskom području Republike Hrvatske, te koja ne sadrži robu uvezenu iz drugih zemalja,

- uvezena iz drugih zemalja, a koja je bila puštena u slobodni promet,

- dobivena ili proizvedena u carinskome području Republike Hrvatske bez obzira na to je li dobivena ili proizvedena samo iz robe navedene u drugoj podtočki ili iz robe navedene u prvoj i drugoj podtočki ove točke.

14) *Strana roba* je roba koja nije obuhvaćena točkom 13. ovoga članka ili roba koja je izgubila status domaće robe. Roba gubi status domaće robe kad stvarno napusti carinsko područje Republike Hrvatske, osim u slučajevima iz članka 109. ovoga Zakona.

15) *Dug* su sva davanja koja je Carinska uprava prema carinskim i drugim propisima obavezna naplaćivati na robu koja se uvozi ili izvozi.

16) *Carinski dug* je obveza određene osobe da za određenu robu plati propisima utvrđenu svotu uvozne carine (uvozni carinski dug) ili izvozne carine (izvozni carinski dug).

17) *Uvozne carine* su:

- carina i druga davanja koja se plaćaju pri uvozu robe, a imaju isti učinak kao i sama carina,

- uvozna davanja uvedena u okviru poljoprivredne politike ili posebnih mjera koje se primjenjuju na određenu robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda.

18) *Izvozne carine* su:

- carina i druga davanja koja se plaćaju pri izvozu robe, a imaju isti učinak kao i sama carina,

- izvozna davanja uvedena u okviru poljoprivredne politike ili posebnih mjera koje se primjenjuju na određenu robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda.

19) *Dužnik* je osoba koja je obvezana za plaćanje duga.

20) *Carinski nadzor* su mjere koje poduzima Carinska uprava da bi se osigurala provedba carinskih i drugih

propisa koji se primjenjuju na robu koja je predmet carinskog nadzora.

21) *Carinske provjere* su posebne radnje koje Carinska uprava poduzima radi osiguranja pravilne primjene carinskih propisa, a po potrebi i drugih propisa koji se odnose na unos, iznos, proвоз, prijenos i stvarnu uporabu robe koja se nalazi na carinskom području Republike Hrvatske, kao i robe koja se kreće između carinskog područja Republike Hrvatske i trećih država, te na prisutnost robe koja nema status domaće robe. Takve radnje uključuju pregled robe, provjere podataka u deklaraciji te provjere postojanja i vjerodostojnosti isprava podnesenih u elektroničkom ili pisanom obliku, pregled poslovnih knjiga i drugih isprava o poslovanju, pregled prijevoznih sredstava, pregled prtljage i ostalih stvari koje putnici nose sa sobom ili na sebi, te obavljanje pretraga i drugih potrebnih radnji.

22) *Carinski dopušteno postupanje ili uporaba robe* je:

- stavljanje robe u carinski postupak,
- unos robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište,
- ponovni izvoz robe iz carinskoga područja Republike Hrvatske,
- uništenje robe,
- ustupanje robe u korist države.

23) *Carinski postupak* je:

- puštanje robe u slobodni promet,
- proвоз,
- carinsko skladištenje,
- unutarnja proizvodnja,
- preradba pod carinskim nadzorom,
- privremeni uvoz,
- vanjska proizvodnja,
- izvoz.

24) *Carinska deklaracija* je radnja kojom osoba u propisanom obliku i na propisan način zahtijeva stavljanje robe u neki od carinskih postupaka.

25) *Deklarant* je osoba koja podnosi carinsku deklaraciju u svoje ime ili osoba u čije je ime carinska deklaracija podnesena.

26) *Podnošenje robe* je obavještanje Carinske uprave, koje se obavlja na propisan način, o prispjeću robe u carinsku ispostavu ili na bilo koje drugo mjesto koje je odredila ili odobrila Carinska uprava.

27) *Puštanje robe* je radnja kojom Carinska uprava stavlja robu na raspolaganje uz uvjete i u svrhe određene carinskim postupkom u koji je roba stavljena.

28) *Korisnik postupka* je osoba za čiji je račun podnesena carinska deklaracija ili osoba na koju su prenesena prava i obveze navedene osobe u vezi s carinskim postupkom.

29) *Korisnik odobrenja* je osoba kojoj je u skladu s carinskim propisima izdano odgovarajuće odobrenje.

30) *Rizik* je vjerojatnost događaja koji bi mogao nastati u vezi sa unosom, iznosom, proвозom, prijenosom i posebnom uporabom robe koja se nalazi na carinskom području Republike Hrvatske, koja se kreće između carinskog područja Republike Hrvatske i trećih država, kao i u vezi prisutnosti robe koja nema status domaće robe, koji:

- sprječava pravilnu provedbu mjera u Republici Hrvatskoj, ili

- ugrožava financijske interese Republike Hrvatske, ili

- predstavlja prijetnju sigurnosti Republike Hrvatske, javnom moralu, zaštiti zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, zaštiti nacionalnoga blaga povijesne, umjetničke ili arheološke vrijednosti ili zaštiti intelektualnog vlasništva, okoline, potrošača i drugog.

31) *Upravljanje rizikom* je sustavna identifikacija rizika i provedba svih mjera nužnih za ograničavanje izloženosti riziku. To obuhvaća radnje kao što su prikupljanje podataka i informacija, analiziranje i procjenjivanje rizika, propisivanje i poduzimanje mjera i redovito provjeravanje i pregled postupaka i njihovih rezultata, što se temelji na izvorima i strategijama carinske službe i drugih službi u Republici Hrvatskoj, te na međunarodnim izvorima i strategijama.

32) *Zajednica* je Europska zajednica.

33) *Države članice* su države članice Europske zajednice.

Članak 5.

(1) Osoba o čijim se pravima i obvezama rješava može odrediti opunomoćenika za poduzimanje svih ili nekih radnji u postupku koji vodi Carinska uprava.

(2) Zastupanje može biti:

- izravno, ako opunomoćenik djeluje u ime i za račun druge osobe, te

- neizravno, ako opunomoćenik djeluje u svoje ime, a za račun druge osobe.

(3) Opunomoćenik mora imati sjedište, odnosno prebivalište u Republici Hrvatskoj, osim u slučajevima propisanim člankom 76. stavkom 4. ovoga Zakona.

(4) Opunomoćenik se mora očitovati za koju zastupanu osobu nastupa, je li zastupanje izravno ili neizravno, a na zahtjev carinarnice mora podnijeti i vjerodostojnu ispravu s ovlaštenjem za zastupanje.

(5) Za osobe koje se ne očituju da djeluju u ime i za račun druge osobe ili se očituju da djeluju u ime i za račun druge osobe, a ne mogu o tome podnijeti vjerodostojnu ispravu, smatrat će se da nastupaju u svoje ime i za svoj račun.

(6) Iznimno, carinsku deklaraciju u svojstvu opunomoćenika može podnijeti samo osoba koja sukladno posebnim propisima ispunjava uvjete za obavljanje poslova zastupanja u carinskom postupku.

(7) Kada osoba djeluje u ime ili za račun druge osobe ili kao carinski zastupnik na stalnoj i poslovnoj osnovi, Središnji ured Carinske uprave će je ovlastiti i odobriti joj status „ovlaštenog gospodarskog subjekta“ prema članku 5.a. ovoga Zakona.

Članak 5.a

(1) Središnji ured Carinske uprave će, u suradnji s drugim mjerodavnim tijelima, prema kriterijima predviđenim u stavku 3. ovoga članka, odobriti status „ovlaštenog gospodarskog subjekta“ svakom gospodarskom subjektu koji ima sjedište na carinskom području Republike Hrvatske.

(2) „Ovlašteni gospodarski subjekt“ može koristiti olakšice pri provedbi sigurnosno relevantnih provjera i/ili pojednostavnjenja predviđena carinskim propisima.

(3) Kriteriji za odobravanje statusa „ovlaštenog gospodarskog subjekta“ uključuju:

- primjereno pridržavanje carinskih propisa u prethodnom razdoblju,

- zadovoljavajući sustav vođenja poslovnih i, po potrebi, transportnih evidencija, koji omogućava odgovarajuće carinske provjere,

- ispunjavanje uvjeta za obavljanje poslova zastupanja u carinskom postupku, sukladno posebnim propisima,

- dokaz o financijskoj sposobnosti,

- po potrebi, odgovarajuće zaštitne i sigurnosne mjere.

(4) Vlada Republike Hrvatske propisati će:

- uvjete za odobravanje statusa „ovlaštenog gospodarskog subjekta“,

- uvjete za davanje odobrenja za uporabu pojednostavljenja,

- vrstu i opseg olakšica koja se mogu odobriti s obzirom na sigurnosno relevantne provjere, uzimajući u obzir propise za upravljanje rizikom, te

- uvjete i postupak prema kojima se status „ovlaštenog gospodarskog subjekta“ može ukinuti.

(5) „Ovlašteni gospodarski subjekt“ dužan je obavijestiti Carinsku upravu o svim statusnim i drugim promjenama koje bi mogle utjecati na izdano odobrenje.

Članak 6.

(1) Propisi o općem upravnom postupku primjenjuju se i u postupcima koje vodi Carinska uprava, ako ovim Zakonom i propisima koji uređuju opći porezni postupak nije drugačije određeno.

Članak 7.

(1) Osoba koja od Carinske uprave zahtijeva donošenje rješenja mora navesti sve činjenice i okolnosti te podastrijeti isprave i druge dokaze potrebne za donošenje rješenja.

(2) Rješenje će se donijeti i dostaviti bez odgode, a najkasnije u rokovima propisanim Zakonom o općem upravnom postupku.

Članak 8.

(1) Protiv rješenja Carinske uprave donijetoga u prvome stupnju osoba na koju se rješenje odnosi ima pravo žalbe u roku 15 dana.

(2) Žalba ne odgađa ovrhu rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Iznimno, ovrha rješenja može se u cijelosti ili djelomice odgoditi, ako Carinska uprava:

- a) opravdano dvoji da rješenje protiv kojega je podnijeta žalba ili drugo pravno sredstvo nije u skladu s važećim propisima, ili

- b) ocijeni da bi se ovrhom takvoga rješenja osobi na koju se rješenje odnosi mogla nanijeti nepopravljiva šteta.

(4) Odnosi li se rješenje iz stavka 3. ovoga članka na obračun uvozne ili izvozne carine, odgoda ovrhe može se uvjetovati podnošenjem odgovarajućega jamstva za namirenje osporene svote uvozne ili izvozne carine. Davanje jamstva neće se zahtijevati, ako bi davanjem jamstva carinski dužnik bio doveden u ozbiljne poteškoće gospodarske ili socijalne naravi.

Članak 9.

(1) Rješenje Carinske uprave kojim je u cijelosti ili djelomično usvojen zahtjev osobe na koju se rješenje odnosi, Carinska uprava može po službenoj dužnosti poništiti u roku iz članka 17. ovoga Zakona ako je doneseno na temelju neistinitih ili nepotpunih navoda, i to:

- a) ako je podnositelj zahtjeva za neistinitost ili nepotpunost navoda znao ili je prema okolnostima slučaja morao znati, te

- b) ako se na temelju istinitih i potpunih navoda rješenje nije ni moglo donijeti.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se bez odlaganja osobi na koju se odnosi.

(3) Poništenje ima pravni učinak od dana donošenja poništenog rješenja.

Članak 10.

(1) Rješenje Carinske uprave kojim je u cijelosti ili djelomično usvojen zahtjev osobe na koju se rješenje odnosi, Carinska uprava može na zahtjev te osobe ili po službenoj dužnosti ukinuti ili izmijeniti u roku iz članka 17. ovoga Zakona ako koji od uvjeta propisanih za njegovo donošenje nije bio ispunjen ili ako ga ta osoba više ne ispunjava, a ne radi se o slučajevima iz članka 9. ovoga Zakona.

(2) Rješenje povoljno za osobu na koju se rješenje odnosi može se ukinuti, ako osoba ne ispunjava obveze koje su joj bile određene tim rješenjem.

(3) Rješenje iz stavka 1. i 2. ovoga članka dostavlja se bez odlaganja osobi na koju se odnosi.

(4) Rješenje o ukidanju ili izmjeni ima pravni učinak od dana dostave osobi na koju se odnosi. Iznimno, ako to zahtijevaju opravdani interesi osobe na koje se rješenje odnosi, carinarnica može za primjereno razdoblje odgoditi pravni učinak rješenja o ukidanju ili izmjeni prvotnog rješenja.

Članak 12.

(1) Na osnovi pisanog zahtjeva zainteresirane osobe Carinska uprava daje:

a) obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife, te

b) obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe.

(2) Obvezujuće mišljenje ima snagu rješenja donesenog u upravnome postupku.

(3) Obvezujuća mišljenja o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife i podrijetlu robe obvezuju Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje samo glede tarifnog raspoređivanja robe u Carinsku tarifu, odnosno glede podrijetla robe.

(4) Obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife obvezuje Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje za robu za koju se carinski postupak provodi nakon datuma izdavanja mišljenja.

(5) Obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe obvezuje Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje za onu robu za koju je postupak utvrđivanja podrijetla robe propisan ovim Zakonom proveden nakon datuma izdavanja mišljenja.

(6) Osoba kojoj je dano mišljenje mora dokazati:

a) u slučaju obvezujućeg mišljenja o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife da roba koju deklarira u svim elementima odgovara robi koja je opisana u mišljenju,

b) u slučaju obvezujućeg mišljenja o podrijetlu robe da roba i okolnosti na osnovi kojih se određuje podrijetlo robe u svim elementima odgovara robi i okolnostima koje su opisane u mišljenju.

(7) Obvezujuće će se mišljenje poništiti sukladno članku 9. ovoga Zakona ako se zasniva na neistinitim ili nepotpunim navodima podnositelja zahtjeva.

(8) Obvezujuće mišljenje važi šest godina u slučaju mišljenja o razvrstavanju robe, odnosno tri godine u slučaju mišljenja o podrijetlu robe, od dana donošenja, osim:

a) u slučaju razvrstavanja robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife:

1. ako zbog izmjene propisa mišljenje nije više u skladu s propisom,

2. ako mišljenje više nije u skladu s tumačenjima Carinske tarife donesenim na osnovi propisa o carinskoj tarifi:

- na nacionalnoj razini, zbog presude Upravnog suda Republike Hrvatske,
- na razini Europske unije, zbog izmjena Objašnjenja kombiniranog nazivlja,
- na međunarodnoj razini, zbog mišljenja o razvrstavanju robe ili izmjena Objašnjenja Harmoniziranog sustava nazivlja i brojčanog označavanja robe, usvojenog od strane Svjetske carinske organizacije osnovane 1952. godine pod nazivom „Vijeće za carinsku suradnju,

3. ako mišljenje nije više u skladu s nalogom ministra financija glede razvrstavanja robe u kombinirano

nazivlje Carinske tarife donesenim na osnovi propisa o carinskoj tarifi, te

4. ako je mišljenje ukinuto ili izmijenjeno sukladno članku 10. ovoga Zakona, pri čemu osoba kojoj je dano mišljenje mora biti obaviještena o ukidanju ili izmjeni.

b) u slučaju određivanja podrijetla robe:

1. ako zbog izmjene propisa ili sklapanja međunarodnog sporazuma mišljenje nije više u skladu s propisima,

2. ako mišljenje više nije u skladu s tumačenjima pravila o podrijetlu robe:

- na nacionalnoj razini, zbog presude Upravnog suda Republike Hrvatske,

- na međunarodnoj razini, sa Sporazumom o pravilima podrijetla Svjetske trgovačke organizacije (WTO) ili s mišljenjem donesenim radi tumačenja Objašnjenja navedenog Sporazuma,

3. ako mišljenje nije više u skladu s tumačenjima tijela ovlaštenoga propisom donesenim na osnovi članka 27. ovoga Zakona za davanje tumačenja o podrijetlu robe, te

4. ako je mišljenje ukinuto ili izmijenjeno sukladno članku 10. ovoga Zakona, pri čemu osoba kojoj je dano mišljenje mora biti obaviještena o ukidanju ili izmjeni.

(9) U slučajevima iz stavka 8. točke a) podtočaka 1. i 2. te točke b) podtočaka 1. i 2. ovoga članka obvezujuće mišljenje prestaje važiti danom stupanja na snagu, odnosno danom početka primjene odnosnoga propisa, međunarodnog sporazuma ili tumačenja.

(10) Osoba kojoj je dano obvezujuće mišljenje koje prestaje vrijediti temeljem stavka 8. točke a) podtočke 2. do 4. ili točke b) podtočke 2. do 4. ovoga članka može se koristiti tim mišljenjem još šest mjeseci od dana službene objave ili obavijesti, ako je prije prestanka njegove važnosti na temelju tog mišljenja sklopila obvezujući kupoprodajni ugovor za predmetnu robu. Međutim, kada je riječ o proizvodima za koje se prilikom obavljanja carinskih formalnosti podnosi potvrda za uvoz ili izvoz, razdoblje od šest mjeseci zamjenjuje se razdobljem valjanosti potvrde. U slučaju predviđenom u stavku 8. točki a) podtočki 1) i točki b) podtočki 1) ovoga članka, propisom ili sporazumom može se odrediti razdoblje u kojem se može koristiti obvezujuće mišljenje sukladno ovom stavku.

(11) Obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife, odnosno o podrijetlu robe može se koristiti, prema uvjetima utvrđenim u stavku 10. ovoga članka, isključivo radi:

- određivanja uvoznih ili izvoznih carina,
- određivanja iznosa povrata izvoznih carina i drugih iznosa koji se daju za uvoz ili izvoz povezanih s provođenjem poljoprivredne politike,
- korištenja potvrda za uvoz ili izvoz koje se podnose prilikom obavljanja formalnosti radi prihvaćanja carinske deklaracije za određenu robu, pod uvjetom da su te potvrde bile izdane na temelju tih mišljenja.

Članak 14.

(1) Carinska uprava može u skladu s propisima poduzimati i provoditi sve mjere carinskog nadzora i provjere koje smatra potrebnim radi primjene carinskih i drugih propisa.

(2) Carinska uprava, u provedbi mjera carinskog nadzora i provjere putničkog i robnog prometa na graničnom prijelazu i unutrašnjosti carinskog područja, može postupati selektivno na temelju svih dostupnih podataka i kriterija koji proizlaze iz sustava analize rizika.

(3) U slučaju izvanrednih situacija, zbog zastoja prometa preko graničnih prijelaza ili zastoja u obavljanju carinskog postupka u unutrašnjosti carinskog područja, ministar financija može privremeno odrediti pojednostavnjenja u provedbi mjera carinskog nadzora i provjere.

(4) Vlada Republike Hrvatske propisuje kriterije i postupak za provedbu stavaka 2. i 3. ovoga članka.

Članak 15.

(1) Osobe koje izravno ili neizravno sudjeluju u tijekovima robnoga prometa obvezne su na zahtjev Carinske uprave staviti na raspolaganje sve potrebne isprave i podatke te pružiti svaku drugu pomoć potrebnu za primjenu carinskih i drugih propisa koji se primjenjuju u carinskom postupku.

Članak 17.

(1) U svrhu provedbe carinskog nadzora i provjere sudionici robnoga prometa koji raspolažu ispravama ili podacima iz članka 15. ovoga Zakona obvezni su ih čuvati u roku utvrđenu propisima, ali ne kraće od tri kalendarske godine, neovisno o načinu njihove pohrane. Taj rok počinje teći:

a) u slučaju robe koja je puštena u slobodni promet, osim slučajeva iz točke b) ovoga članka, ili za koju je podnesena izvozna carinska deklaracija, posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je prihvaćena carinska deklaracija za puštanje robe u slobodni promet ili izvozna carinska deklaracija,

b) u slučaju robe koja je na osnovi njezine uporabe u posebne svrhe puštena u slobodni promet uz povoljniju carinu, posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je okončan carinski nadzor nad tom robom,

c) u slučaju robe koja je puštena u koji drugi carinski postupak, posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je okončan taj carinski postupak za odnosnu robu,

d) u slučaju robe koja je bila smještena u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu, posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je korisniku slobodne zone ili slobodnog skladišta prestao taj status.

(2) Ako se pri carinskoj provjeri utvrdi da se knjigovodstveni zapis o carinskom dugu mora ispraviti, rok za čuvanje isprava i podataka iz stavka 1. ovoga članka produljuje se neovisno o članku 225. stavku 4. ovoga Zakona koliko je potrebno da bi se knjigovodstveni zapis mogao ispraviti i provjeriti.

Članak 18.

(1) Ako je carinskim propisima utvrđen rok ili datum, rok se može produljiti, a datum promijeniti samo ako je to tim propisima izričito predviđeno.

Članak 20.

(1) Na robu koja se uvozi u carinsko područje Republike Hrvatske plaća se carina prema Carinskoj tarifi i pravilima propisanim ovim Zakonom i Zakonom o carinskoj tarifi.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za netrgovačku robu koju putnik nosi sa sobom ili koju fizička osoba primi u pošiljci od druge fizičke osobe može se primijeniti jedinstvena carinska stopa u visini od 10% od carinske vrijednosti robe. Vlada Republike Hrvatske propisat će vrijednost robe iz ovog stavka kao i vrste roba na koje se ne može primijeniti jedinstvena stopa.

(3) Iznimno, Vlada Republike Hrvatske može posebnim propisom odrediti carinu za izvoz određenih proizvoda.

Članak 21.

(1) Na robu koja se uvozi iz zemalja s kojima Republika Hrvatska ima sklopljen ugovor o slobodnoj trgovini naplaćuje se carina kako je propisano tim ugovorom.

(2) Stavak 1. ovoga članka primjenjuje se na zahtjev deklaranta. Zahtjev za primjenu stavka 1. ovoga članka moguće je podnijeti i naknadno ako su ispunjeni uvjeti iz ugovora.

Članak 22.

(1) Vlada Republike Hrvatske propisuje uvjete prema kojima će se odobriti povoljnije tarifno postupanje koje određena roba može imati zbog svoje vrste ili uporabe u posebne svrhe. Kada je potrebno odobrenje na odgovarajući se način primjenjuje članak 98. i 99. ovoga Zakona.

(2) „Povoljnije tarifno postupanje“ u smislu stavka 1. ovoga članka znači smanjenu ili nultu stopu carine iz članka 4. točke 17. ovoga Zakona, pa i u okviru količinskih ograničenja.

Članak 23.

(1) Odredbe članka 24. do 27. ovoga Zakona određuju nepovlašteno podrijetlo robe u svrhu:

a) primjene Carinske tarife s iznimkom mjera predviđenih člankom 21. ovoga Zakona,

b) primjene drugih mjera utvrđenih odredbama posebnih propisa iz područja trgovine robama, te

c) izdavanja potvrda o podrijetlu.

Članak 25.

(1) Roba čija proizvodnja uključuje više od jedne zemlje smatrat će se podrijetlom iz zemlje u kojoj je prošla posljednju bitnu obradbu ili preradbu koja dovodi do novih proizvoda ili predstavlja bitnu fazu proizvodnje.

(2) Posljednjom bitnom obradom ili preradom iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se:

a) pakiranje ili prepakiranje robe, bez obzira gdje je ambalaža proizvedena,

b) dijeljenje većih količina robe u manje količine ili spajanjem manjih količina u veće,

c) odjeljivanje, razvrstavanje, prosijavanje, ispiranje ili dijeljenje proizvoda rezanjem ili ustakljivanjem,

d) etiketiranje i označivanje robe,

e) postupanje nužno da bi se očuvala svojstva proizvoda prilikom prijevoza ili skladištenja, te

f) jednostavno sklapanje dijelova proizvoda u cjelovit proizvod.

Članak 28.

(1) Pravila o povlaštenome podrijetlu koja roba mora zadovoljiti kako bi stekla pogodnosti iz članka 21. ovoga Zakona utvrđuju se odgovarajućim ugovorima u slobodnoj trgovini.

(2) Pravila o podrijetlu za robu iz zemalja na koje Republika Hrvatska na osnovi jednostrane odluke primjenjuje povlaštene carine, utvrđuju se posebnim propisom kojeg donosi Vlada Republike Hrvatske.

Članak 31.

(1) Carinska je vrijednost uvezene robe njezina transakcijska vrijednost, a to je stvarno plaćena ili plativa cijena za robu koja se prodaje radi izvoza u Republiku Hrvatsku, usklađena prema odredbama članka 38. i 39. ovoga Zakona pod uvjetom da:

a) kupac nema ograničenja u raspolaganju robom ili uporabi robe, osim ograničenja koja:

1. su određena hrvatskim propisima ili na tim propisima utemeljenim aktima državne vlasti,
2. ograničavaju zemljopisno područje gdje se roba može preprodati ili,
3. u suštini ne utječu znatno na vrijednost robe,

b) kupoprodaja ili cijena ne podliježu uvjetima ili ograničenjima čija vrijednost ne može biti utvrđena u odnosu prema vrijednosti robe koja se vrednuje,

c) nikakva naknada od iduće preprodaje, raspolaganja robom ili uporabe robe neće biti izravno ili neizravno dostavljena prodavaču, osim ako je moguće izvršiti odgovarajuće usklađenje s odredbama članka 38. ovoga Zakona,

d) kupac i prodavač nisu međusobno povezani ili, ako jesu, da je transakcijska vrijednost prihvatljiva za carinske svrhe u skladu s odredbama stavka 2. ovoga članka.

(2) U postupku procjene prihvatljivosti transakcijske vrijednosti prema zahtjevima iznesenim u stavku 1. ovog članka sama okolnost da su kupac i prodavač povezani na način opisan u članku 30. ovoga Zakona nije dostatan razlog da se određena transakcijska vrijednost ocijeni neprihvatljivom. U takvome slučaju treba ispitati okolnosti prodaje i transakcijska vrijednost bit će prihvaćena pod uvjetom da postojeća povezanost nije utjecala na cijenu. Ako carinarnica ima razloga pretpostaviti na temelju obavijesti dobivenih od uvoznika ili na drugi način da je postojeća povezanost utjecala na cijenu, o tome je dužna obavijestiti uvoznika i dati mu primjerenu mogućnost za odgovor. Na zahtjev uvoznika carinarnica će o razlozima obavijestiti uvoznika u pisanom obliku.

(3) Pri prodaji između povezanih osoba transakcijska će se vrijednost smatrati prihvatljivom, a roba procijenjenom u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka uvijek kad uvoznik može dokazati da je dotična vrijednost gotovo jednaka jednoj od sljedećih vrijednosti, pod uvjetom da se upotrebljavaju podaci iz istoga ili približno istoga vremenskog razdoblja:

- transakcijskoj vrijednosti u prodaji među nepovezanim osobama za istovjetnu ili sličnu robu namijenjenu za izvoz u Republiku Hrvatsku,

- carinskoj vrijednosti istovjetne ili slične robe prema odredbama članka 35. ovoga Zakona,

- carinskoj vrijednosti istovjetne ili slične robe prema odredbama članka 36. ovoga Zakona.

(4) U primjeni usporedaba iz stavka 3. ovoga članka treba uzeti u obzir očite razlike u komercijalnim razinama, količinske razine, stavke nabrojene u članku 38. ovoga Zakona i troškove koje je imao prodavač pri prodaji u kojoj prodavač i kupac nisu povezani, a kojih nema pri prodaji u kojoj su prodavač i kupac povezani.

(5) Usporedbe prikazane u stavku 3. ovoga članka upotrebljavaju se na poticaj uvoznika isključivo radi usporedbe. Navedene odredbe ne dopuštaju određivanje zamjenskih vrijednosti.

(6) Cijena koja se zaista plaća ili cijena koju treba platiti ukupno je učinjeno plaćanje ili plaćanje koje treba učiniti kupac u korist prodavača za uvezenu robu i uključuje sva plaćanja koja je kao uvjet prodaje za uvezenu robu učinio ili će učiniti kupac prodavaču ili trećoj osobi da bi se ispunile obveze prodavaču. Plaćanje ne treba nužno biti u obliku prijenosa novca. Plaćanje se može obaviti i kreditnim pismima ili drugim dogovorenim instrumentom plaćanja. Plaćanje se može obaviti izravno ili neizravno.

(7) Radnje koje poduzima kupac o vlastitome trošku, uključujući i tržišne radnje, a različite su od onih propisanih u članku 38. ovoga Zakona, za koje je potrebno uskladiti vrijednost, neće se smatrati posrednim plaćanjem prodavaču, čak i onda kad se može smatrati da su bile poduzete u korist ili u dogovoru s prodavačem, i njihov trošak neće se dodavati stvarno plaćenju ili plativoj cijeni pri određivanju carinske vrijednosti.

Članak 32.

(1) Kad nije moguće odrediti carinsku vrijednost uvezene robe prema odredbama članka 31. ovoga Zakona, carinska vrijednost bit će transakcijska vrijednost istovjetne robe prodane za izvoz u Republiku Hrvatsku i izvezene u isto ili gotovo isto vrijeme kao i roba koja se vrednuje.

(2) U primjeni ovoga članka treba pri određivanju carinske vrijednosti upotrebljavati transakcijsku vrijednost istovjetne robe koja se prodaje na istoj komercijalnoj razini i u pretežno istoj količini kao i roba koja se procjenjuje.

(3) Kad nije moguće naći odgovarajući primjer prodaje u smislu stavka 2. ovoga članka, upotrebljavat će se transakcijska vrijednost istovjetne robe prodane na različitoj komercijalnoj razini i/ili u različitim količinama, uz prilagodbe potrebne radi razlika proisteklih iz komercijalne razine i/ili količine, pod uvjetom da se takve prilagodbe mogu provesti na osnovi predočenih dokaza koji jasno pokazuju

primjerenost i točnost prilagodbe, bez obzira na to dovodi li sama prilagodba do porasta ili do smanjenja vrijednosti.

(4) Kad su troškovi i davanja spomenuti u članku 38. stavku 1. točki a) podtočkama 4. do 6. ovoga Zakona uključeni u transakcijsku vrijednost, prilagodba će se provesti kako bi se u obzir uzele znatne razlike u tim troškovima i cijenama između uvezena roba i istovjetne robe, a koje nastaju zbog razlika u udaljenostima i vrsti prijevoza.

(5) Ako se u primjeni ovog članka ustanovi postojanje više od jedne transakcijske vrijednosti za istovjetnu robu, za određivanje carinske vrijednosti upotrijebit će se najniža od postojećih vrijednosti.

Članak 33.

(1) Kad nije moguće odrediti carinsku vrijednost uvezenih roba u skladu s odredbama članka 31. i 32. ovoga Zakona, carinskom će se vrijednošću smatrati transakcijska vrijednost slične robe prodane radi izvoza u Republiku Hrvatsku ako je roba izvezena u isto ili gotovo isto vrijeme kad i roba koja se procjenjuje.

(2) U primjeni ovog članka treba pri određivanju carinske vrijednosti upotrebljavati transakcijsku vrijednost slične robe koja se prodaje na istoj komercijalnoj razini i u pretežno istoj količini kao i roba koja se procjenjuje.

(3) Ako nije moguće naći odgovarajući primjer prodaje u smislu stavka 2. ovoga članka, upotrijebit će se transakcijska vrijednost slične robe prodane na različitoj komercijalnoj razini i/ili u različitim količinama, uz prilagodbe potrebne radi razlika proisteklih iz komercijalne razine i/ili količine, pod uvjetom da se takve prilagodbe mogu provesti na osnovi predočenih dokaza koji jasno pokazuju primjerenost i točnost prilagodbe, bez obzira na to dovodi li sama prilagodba do porasta ili do smanjenja vrijednosti.

(4) Kad su troškovi i davanja spomenuti u članku 38. stavku 1. točki a) podtočkama 4. do 6. ovoga Zakona uključeni u transakcijsku vrijednost, prilagodba će se provesti kako bi se u obzir uzele znatne razlike u tim troškovima i davanjima između uvezena roba i slične robe, a koje nastaju zbog razlika u udaljenostima i vrsti prijevoza.

(5) Ako se u primjeni ovog članka utvrdi postojanje više od jedne transakcijske vrijednosti slične robe, za određivanje carinske vrijednosti uvezena roba upotrijebit će se najniža od tih vrijednosti.

Članak 35.

(1) Ako se uvezena roba ili istovjetna ili slična uvezena roba prodaje u Republici Hrvatskoj u istome stanju u kojem je uvezena, carinska vrijednost uvezena roba prema ovom članku treba se utvrditi na temelju jedinične cijene po kojoj se najveći mogući broj jedinica takve ili istovjetne ili slične uvezena roba prodaje osobama u istome ili približno istome vremenskom razdoblju kao i roba koja se procjenjuje, i to osobama koje nisu povezane s osobama od kojih tu robu kupuju, pod uvjetom da se cijena umanjuje za iznos:

1. uobičajene provizije koja je naplaćena ili je treba platiti, ili uobičajenog uvećanja radi ostvarenja dobiti i pokrića općih troškova prodaje u Republici Hrvatskoj nastalih za uvezenu robu iste vrste ili skupine proizvoda,

2. uobičajenih troškova prijevoza i osiguranja i druge s tim povezane troškove nastale u Republici Hrvatskoj,

3. carine i drugih uvoznih davanja te poreza koji se u Republici Hrvatskoj plaćaju u vezi s prometom robe.

(2) U slučaju da se u isto ili približno isto vrijeme uvoza roba koja se procjenjuje ne prodaje ni uvezena roba ni istovjetna ili slična uvezena roba, carinska će se vrijednost robe koja inače podliježe odredbama stavka 1. ovoga članka odrediti prema jediničnoj cijeni po kojoj se uvezena ili istovjetna ili slična roba prodaje u Republici Hrvatskoj u stanju u kakvu je uvezena, i to u najkraćem roku nakon uvoza roba koja se procjenjuje, ali ne nakon isteka roka od 90 dana od samog uvoza.

(3) U slučaju da se u Republici Hrvatskoj ne prodaje uvezena roba, istovjetna ili slična uvezena roba u stanju u kojemu je bila uvezena, tada će se na zahtjev uvoznika carinska vrijednost robe temeljiti na jediničnoj cijeni po kojoj se uvezena roba nakon daljnje preradbe prodaje u najvećoj ukupnoj količini osobama u Republici Hrvatskoj koje nisu povezane s osobama od kojih takvu robu kupuju, pod uvjetom da su u procjenu uzeti u obzir vrijednost dodana robi preradbom i odbici određeni u stavku 1. ovog članka.

Članak 37.

(1) Ako carinsku vrijednost uvezena roba nije moguće odrediti prema člancima 31. do 36. ovoga Zakona, carinska vrijednost odredit će se na način sukladan temeljnim načelima i općim odredbama propisanim u ovome poglavlju, članku VII. GATT-a iz 1994. godine i Sporazumu o primjeni članka VII. GATT-a iz 1994. godine, a na temelju podataka dostupnih u Republici Hrvatskoj.

(2) U smislu ovog članka carinska vrijednost neće se određivati prema:

a) prodajnoj cijeni u Republici Hrvatskoj robe proizvedene u Republici Hrvatskoj,

b) sustavu koji omogućuje da se u carinske svrhe prihvati viša od dviju mogućih vrijednosti,

c) cijeni robe na domaćem tržištu zemlje izvoznice,

d) troškovima proizvodnje, osim onih izračunanih vrijednosti koje su utvrđene za istovjetnu ili sličnu robu u skladu s člankom 36. ovoga Zakona,

e) cijeni robe namijenjene izvozu u koju drugu zemlju, a ne u Republiku Hrvatsku,

f) službeno utvrđenoj najmanjoj carinskoj vrijednosti, te

g) navoljnim ili izmišljenim vrijednostima.

(3) Ako to uvoznik zahtijeva, bit će pisano obaviješten o carinskoj vrijednosti koja je određena prema odredbama ovoga članka te o metodi upotrijebljenoj pri određivanju te vrijednosti.

Članak 38.

(1) Kod određivanja carinske vrijednosti prema članku 31. ovoga Zakona cijeni koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti za uvezenu robu treba dodati:

a) sljedeće stavke, do iznosa do kojeg ih snosi kupac, a nisu uključene u stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti za robu:

1. proviziju i naknade posredovanja, osim kupovne provizije,
2. troškove ambalaže koja se u svrhu carinjenja smatra jedinstvenim dijelom dotične robe,
3. troškove pakiranja bilo da se radi o radnoj snazi ili gradivu,
4. troškove prijevoza uvezene robe do luke ili mjesta ulaska u područje Republike Hrvatske,
5. troškove utovara, istovara i troškove rukovanja povezane s prijevozom uvezene robe do luke ili mjesta ulaska u područje Republike Hrvatske, te
6. troškove osiguranja do ulaska u područje Republike Hrvatske,

b) prikladno raspoređenu vrijednost sljedećih roba i usluga koje je kupac isporučio izravno ili neizravno bez naplate ili po sniženoj cijeni, a radi uporabe u proizvodnji i prodaji uvezene robe radi izvoza, i to do stupnja do kojeg ta vrijednost nije bila uključena u cijenu koja je plaćena ili koju treba platiti:

1. materijala, sastavnih dijelova i sličnih stvari ugrađenih u uvezenu robu,
2. alata, matrica, kalupa, odljeva i sličnih roba koje su upotrijebljene u proizvodnji uvezene robe,
3. materijala utrošenih u proizvodnji uvezene robe, te
4. usluga projektiranja, razvoja, umjetničkog rada, oblikovnog rada, te planova i skica napravljenih izvan Hrvatske a potrebnih za proizvodnju uvezene robe,

c) tantijeme i licencijske troškove za robu koja se procjenjuje, a koje kupac izravno ili neizravno mora platiti kao uvjet za prodaju robe koja se procjenjuje, ako takve tantijeme ili licencijski troškovi nisu uključeni u stvarno plaćenu ili plativu cijenu,

d) dio iznosa ostvaren daljnjom prodajom, ustupanjem ili uporabom uvezene robe koji se izravno ili neizravno plaćaju prodavaču.

(2) Cijena koja je stvarno plaćena ili koja treba biti plaćena bit će uvećana prema odredbama ovog članka samo na temelju objektivnih i mjerljivih podataka.

(3) Kod određivanja carinske vrijednosti osim uvećanja propisanih ovim člankom nisu dopuštena druga uvećanja stvarno plaćene cijene ili cijene koju treba platiti.

(4) U ovome poglavlju „kupovna provizija“ znači naknadu koju je uvoznik platio svojemu zastupniku za uslugu zastupanja u inozemstvu pri kupovini robe koja se vrednuje.

(5) Bez obzira na stavak 1. točku c) ovoga članka:

a) plaćanja za dobivanje prava za umnožavanje uvezene robe u Republiku Hrvatsku neće se dodavati stvarno plaćenju ili plativoj cijeni pri određivanju carinske vrijednosti,

b) plaćanja kupca za dobivanje prava za raspačavanje i ponovnu prodaju uvezene robe neće se dodati stvarno plaćenju ili plativoj cijeni koju treba platiti za uvezenu robu ako ta plaćanja nisu uvjet prodaje za izvoz u Republiku Hrvatsku,

c) plaćanje kupca za pravo prikazivanja, odnosno distribucije kinematografskih filmova neće se dodavati stvarno plaćenju ili plativoj cijeni pri određivanju carinske vrijednosti.

Članak 40.

(1) Za carinsku vrijednost robe za koju u trenutku utvrđivanja carinske vrijednosti ugovorena cijena još nije bila plaćena uzima se cijena koja bi morala biti plaćena za ispunjenje obveze.

Sva uobičajena sniženja cijena i gotovinski popusti neće se uračunati u carinsku vrijednost ako su ugovoreni prije obavljenog uvoza i ostvareni u ugovorenom roku.

Članak 41.

(1) Carinska vrijednost robe koja se uvozi bez prodaje utvrđuje se na temelju članka 32. do 37. ovoga Zakona.

(2) Carinska vrijednost robe koja se privremeno uvozi utvrđuje se na temelju članka 32. do 37. ovoga Zakona.

(3) Carinska vrijednost robe koja se ošteti prije puštanja deklarantu utvrđuje se tako da se odgovarajuća ugovorena cijena umanjuje za postotak oštećenja. Postotak oštećenja utvrđuje carinarnica procjenom. Ako je na osnovi dobropisa ugovorena nova cijena koja odgovara uvjetima iz članka 31. ovoga Zakona, ta cijena predstavlja novu carinsku vrijednost.

Članak 42.

(1) Ako je kod određivanja carinske vrijednosti uvezene robe nužno odgoditi konačno određivanje carinske vrijednosti, roba se može pustiti deklarantu pod uvjetom da se osigura plaćanje carine u obliku jamstva, pologa ili u drugome propisanom obliku u najvećem iznosu carinskoga duga kojem bi roba mogla podlijevati.

Članak 44.

(1) Carinarnica može u carinskome postupku zahtijevati od deklaranta sve isprave i podatke koji su potrebni za utvrđivanje carinske vrijednosti prema člancima 31. do 37. ovoga Zakona.

(2) Ni jedna odredba ovoga poglavlja neće se tumačiti kao ograničenje i neće dovesti u pitanje pravo carinarnice da utvrdi istinitost i ispravnost bilo koje izjave, isprave ili deklaracije podnesene u svrhu određivanja carinske vrijednosti.

(3) Na pisani zahtjev deklaranta carinarnica je obvezna dati obrazloženo rješenje o načinu određivanja carinske vrijednosti za uvezenu robu.

(4) Zakoni i drugi propisi te odluke Ustavnog suda glede propisa o carinskoj vrijednosti objavljuju se sukladno članku 10. Sporazuma GATT-a iz 1994. godine.

(5) Odluke nadležnih tijela opće naravi, te akti ministra financija, koji se odnose na Carinsku upravu glede određivanja carinske vrijednosti robe, objavljuju se u službenome glasilu Carinske uprave.

Članak 45.

(1) Obavijesti i podaci potrebni za određivanje i provjeru carinske vrijednosti robe, povjerljive naravi ili pribavljeni na povjerljivoj osnovi, smatraju se službenom tajnom i ne smiju se objaviti bez nedvojbenog dopuštenja osobe ili tijela domaće ili strane vlasti koje je dalo obavijest ili podatke, osim u slučaju i do stupnja objave koji zahtijeva sud ili ovlašteno tijelo sukladno propisu.

Članak 49.

(1) Roba koja se unosi u carinsko područje Republike Hrvatske podliježe mjerama carinskog nadzora od trenutka njezina unosa. Takva roba podliježe i carinskoj provjeri sukladno propisima.

(2) Roba ostaje pod carinskim nadzorom sve dok je to potrebno radi utvrđivanja carinskog statusa robe, a u slučaju strane robe, ne izuzimajući članak 94. stavak 1. ovoga Zakona, roba ostaje pod nadzorom dok se njezin carinski status ne promijeni, odnosno dok se roba ne smjesti u slobodnu zonu ili slobodno skladište, ponovno izveze ili uništi sukladno članku 185. ovoga Zakona.

Članak 50.

(1) Osoba koja je unijela robu u carinsko područje Republike Hrvatske obvezna je robu bez odgode prevesti putem i na način koji odredi carinarnica:

a) do naznačene carinarnice ili kojega drugog mjesta koje naznači i odobri carinarnica,

b) u slobodnu zonu, ako se roba u slobodnu zonu unosi izravno:

- pomorskim ili zračnim putem,

- kopnenim putem, bez prolaska kroz druge dijelove carinskoga područja Republike Hrvatske ako je slobodna zona smještena na kopnenoj granici Republike Hrvatske i druge zemlje.

(2) Svaka osoba koja preuzme odgovornost za prijevoz robe nakon što roba uđe u carinsko područje zbog pretovara robe ili sličnog bit će odgovorna za ispunjenje obveze iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Sukladno sklopljenom međudržavnom sporazumu, carinska provjera robe koja se nalazi izvan carinskoga područja Republike Hrvatske može se provesti kao da je roba unijeta u to područje uz uvjete i na način uređen odnosnim međudržavnim sporazumom.

(4) Odredba stavka 1. točke a) ovoga članka ne isključuje primjenu propisa iz područja putničkoga, pograničnoga ili poštanskoga prometa pod uvjetom da se primjenom tih propisa ne ugrožava carinski nadzor i mogućnost carinske provjere.

(5) Odredbe stavka 1. do 4. ovoga članka i odredbe članka 51. do 65. ovoga Zakona ne primjenjuju se na robu koja je privremeno napustila carinsko područje Republike Hrvatske krećući se morem ili zrakom između dvije točke toga područja pod uvjetom da se prijevoz obavlja izravno u redovitome linijskom zračnom ili brodskom prometu bez zaustavljanja izvan carinskoga područja Republike Hrvatske.

(6) Odredba stavka 5. ovoga članka ne primjenjuje se na robu utovarenu u lukama, zračnim pristaništima i slobodnim lukama drugih zemalja.

(7) Odredbe iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na robu koja se nalazi na plovilima ili letjelicama koji prolaze hrvatskim teritorijalnim morem ili zračnim prostorom, a kojima kao određeno mjesto nije predviđena luka ili zračno pristanište u Republici Hrvatskoj.

(8) Vlada Republike Hrvatske utvrđuje granične prijelaze i njihovu kategorizaciju u prometu robe i putnika, a može utvrditi i puteve kojima se određena roba, koja je pod carinskim nadzorom, može prevoziti unutar carinskoga područja Republike Hrvatske.

Članak 51.

(1) Kad se zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile obveze iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona ne mogu provesti, osoba koja je tu obvezu dužna ispuniti ili svaka druga osoba koja je preuzela njezine obveze mora o tome odmah obavijestiti ovlaštenu carinarnicu. Ako nepredviđene okolnosti ili viša sila ne prouzroče potpuni gubitak robe, carinarnicu treba također odmah obavijestiti o mjestu gdje se roba nalazi.

(2) Kad je plovilo ili letjelica iz članka 50. stavka 7. ovoga Zakona prisiljeno zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile na zaustavljanje ili privremeno zadržavanje na carinskome području Republike Hrvatske, a da pritom nije moguće ispuniti obvezu iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona, osoba koja je dovela plovilo ili letjelicu u carinsko područje ili neka druga osoba na mjestu ili ulozu te osobe odmah će o tome obavijestiti carinarnicu.

(3) Carinarnica će odrediti mjere koje će se poduzeti kako bi se omogućio carinski nadzor nad robom iz stavka 1. ovoga članka i nad onom robom koja se nalazi na plovilu ili letjelici sukladno stavku 2. ovoga članka, a ako je to potrebno i da roba bude naknadno dostavljena carinarnici ili prevezena na drugo mjesto koje odobri carinarnica.

Članak 62.

(1) Roba podnesena carinarnici ima status robe u privremenome smještaju sve dok joj se ne odredi carinski dopušteno postupanje ili uporaba.

Članak 64.

(1) Roba u privremenome smještaju može biti predmet samo onih oblika rukovanja koji su potrebni za očuvanje robe bez promjene njezina izgleda ili tehničkih obilježja.

Članak 65.

(1) Ako se u rokovima iz članka 61. ovoga Zakona ne poduzmu radnje glede određivanja carinski dopuštenoga postupanja s robom, carinarnica će bez odgode poduzeti sve potrebne mjere, uključujući i prodaju robe.

(2) Carinarnica je ovlaštena da na odgovornost i trošak osobe koja je u posjedu robe premjesti robu na posebno mjesto pod njezinim nadzorom sve do okončanja postupka s robom.

Članak 68.

(1) Ako se utvrdi da je roba nezakonito unesena u carinsko područje Republike Hrvatske ili da je onemogućen carinski nadzor ili provjera nad njom, carinarnica će radi

uređivanja pitanja te robe poduzeti sve potrebite mjere, uključujući i prodaju robe.

Članak 70.

(1) Ako nije ovim Zakonom drukčije propisano, robi se može bez obzira na vrstu, količinu, podrijetlo ili odredište te vrstu pošiljke na propisan način odrediti bilo koji od dopuštenih carinskih postupaka ili uporaba.

(2) Odredbe iz stavka 1. ovoga članka neće se primijeniti ako je to u suprotnosti s mjerama zaštite javnog morala, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, zaštite nacionalnoga blaga povijesne, umjetničke ili arheološke vrijednosti ili zaštite intelektualnog vlasništva i drugog.

(3) Vlada Republike Hrvatske posebnim će propisom:

- definirati robe čijim se unosom ili iznosom u Republiku Hrvatsku povrjeđuju prava intelektualnog vlasništva,

- propisati mjere koje je Carinska uprava ovlaštena poduzimati s robom za koju postoji opravdana sumnja da se njenim unosom u Republiku Hrvatsku ili iznosom iz Republike Hrvatske čini povreda prava intelektualnog vlasništva, te

- propisati uvjete i postupak za provedbu mjera, koje se poduzimaju po zahtjevu nositelja prava intelektualnog vlasništva ili po službenoj dužnosti.

Članak 71.

(1) Za svu robu koja se stavlja u carinski postupak podnosi se carinska deklaracija.

(2) Domaća roba deklarirana za izvoz, vanjsku proizvodnju, provozni postupak ili postupak carinskog skladištenja pod carinskim je nadzorom od trenutka prihvaćanja deklaracije pa sve dok ne napusti carinsko područje Republike Hrvatske ili dok ne bude uništena ili carinska deklaracija poništena ili ukinuta.

Članak 73.

(1) Carinska se deklaracija podnosi:

a) pisano, ili

b) elektroničkom razmjenom podataka, ako to dopuštaju tehničke mogućnosti i ako uporabu takvih sredstava odobri Carinska uprava, ili

c) usmeno ili nekim drugim radnjama kojima posjednik robe zahtijeva stavljanje robe u carinski postupak, kad je takva mogućnost predviđena propisima.

(2) Oblik, te sadržaj i način podnošenja carinske deklaracije i drugih obrazaca koji se upotrebljavaju u carinskome postupku propisuje Vlada Republike Hrvatske.

(3) Način popunjavanja obrazaca iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar financija.

Članak 75.

(1) Carinarnica je dužna deklaraciju podnijeti sukladno uvjetima iz članka 74. ovoga Zakona odmah

prihvatiti, pod uvjetom da je roba na koju se deklaracija odnosi već podnesena carinarnici.

Članak 77.

(1) Na zahtjev deklaranta carinarnica može dopustiti ispravak jednoga ili više podataka u carinskoj deklaraciji koju je već prihvatila. Izmjena ne smije imati za posljedicu da se deklaracija odnosi na drugu robu u odnosu na prvotno prijavljenu robu.

(2) Ispravak se neće dopustiti nakon što carinarnica:

a) obavijesti deklaranta da namjerava pregledati robu. ili

b) utvrdi da su podaci neispravni, ili

c) utvrdi da je roba već prepuštena deklarantu.

Članak 78.

(1) Carinarnica će na zahtjev deklaranta poništiti prihvaćenu deklaraciju ako deklarant pruži dokaze da je roba greškom prijavljena za neodgovarajući carinski postupak ili da zahtijevani carinski postupak zbog posebnih okolnosti više nije primjeren a roba se odmah stavlja u odgovarajući carinski postupak.

(2) Ako je carinarnica već obavijestila deklaranta da ima namjeru pregledati robu, o poništavanju deklaracije odlučit će tek poslije pregleda robe.

(3) Deklaracija ne može biti poništena nakon puštanja robe.

(4) Vlada Republike Hrvatske može propisati u kojim se slučajevima i pod kojim uvjetima deklaracija može ukinuti nakon puštanja robe.

(5) Poništavanje i ukidanje deklaracije ne isključuje primjenu odgovarajućih kaznenih odredaba ovoga Zakona.

Članak 79.

(1) Ako nije drukčije izričito propisano, u provedbi carinskoga postupka za koji je roba deklarirana primjenjuju se svi propisi koji važe na dan prihvaćanja deklaracije.

Članak 85.

(1) Ako su ispunjeni uvjeti za stavljanje robe u zahtijevani carinski postupak i pod uvjetom da roba nije predmet mjera ograničenja ili zabrana, carinarnica će pustiti robu deklarantu čim podatke u deklaraciji provjeri i prihvati ili ih prihvati bez provjere. Na isti način će se postupiti i u slučaju kad se provjera deklaracije ne može dovršiti u prihvatljivu roku, a nije nužno da radi provjere deklaracije roba bude prisutna.

(2) Sva roba obuhvaćena jednom deklaracijom pušta se istodobno.

(3) Ako je deklaracijom obuhvaćeno više vrsta roba, u svrhu primjene stavka 2. ovoga članka smatrat će se da je za svaku vrstu robe podnesena posebna deklaracija.

Članak 87.

(1) Carinarnica može poduzeti sve potrebne mjere, uključujući i oduzimanje robe i njezinu prodaju, ako:

a) roba ne može biti puštena jer:

- nije bilo moguće početi ili nastaviti s pregledom robe u roku koji je odredila carinarnica iz razloga koji se pripisuju deklarantu,

- nisu bile podnesene sve isprave koje su potrebne da bi se roba stavila u zahtijevani carinski postupak,

- carinski dug nije plaćen, odnosno nije položeno osiguranje za plaćanje toga duga unutar propisana roka,

- je roba predmet zabrana ili ograničenja,

b) roba nije preuzeta u roku 15 dana nakon što ju je carinarnica pustila.

Članak 93.

(1) Ako se pošiljka sastoji od roba koje se razvrstavaju u više tarifnih oznaka, a razvrstavanje bi roba i popunjavanje deklaracije prouzročilo rad i troškove nerazmjerne obračunanoj carini, carinarnica može na zahtjev deklaranta dopustiti da se carina za cijelu pošiljku obračuna na temelju razvrstavanja u tarifni broj one robe čija je carina najveća.

Članak 96.

(1) Izrazi uporabljeni u člancima 97. do 102. ovoga Zakona odnose se:

a) kod „carinskog postupka s odgodom“, na postupke:

- provoza,
- carinskog skladištenja,
- unutarnje proizvodnje s primjenom sustava odgode,

- preradbe pod carinskim nadzorom, te
- privremenog uvoza.

b) kod „carinskog postupka s gospodarskim učinkom“, na postupke:

- carinskog skladištenja,
- unutarnje proizvodnje,
- preradbe pod carinskim nadzorom,
- privremenog uvoza, te
- vanjske proizvodnje.

(2) „Uvozna roba“ naziv je za robu stavljen u postupak s odgodom te za robu stavljen u postupak unutarnje proizvodnje uz primjenu sustava povrata za koju su ispunjene formalnosti za puštanje u slobodni promet i formalnosti određene u članku 134. ovoga Zakona.

(3) „Roba u nepromijenjenom stanju“ naziv je za uvoznju robu koja u postupku unutarnje proizvodnje ili u postupku preradbe pod carinskim nadzorom nije bila predmet ni jednog oblika preradbe.

(4) Provedbene propise za primjenu carinskih postupaka s odgodom i carinskih postupaka s gospodarskim učinkom, te za pojednostavljenja, kao i za primjenu odredaba koje se odnose na mjere trgovinske ili poljoprivredne politike donosi Vlada Republike Hrvatske.

Članak 103.

(1) Postupak provoza dopušta prijevoz robe od jednog do drugog mjesta unutar carinskoga područja Republike Hrvatske, i to:

a) strane robe, a da ona ne podliježe plaćanju carine i drugih davanja ili mjerama trgovinske politike,

b) domaće robe, za koju je proveden postupak izvoza.

(2) Prijevoz robe iz stavka 1. ovoga članka odvija se:

a) prema postupku provoza određenom ovim Zakonom,

b) prema postupku TIR karneta određenom odredbama Konvencije TIR,

c) prema postupku ATA karneta određenom odredbama Konvencije za privremeni uvoz, kada se ATA karnet koristi kao isprava u postupku provoza,

d) poštom (uključujući pakete), ili

e) prema postupku određenom drugim Konvencijama kojima pristupi Republika Hrvatska.

(3) Primjena postupka provoza neće utjecati na posebne odredbe koje se primjenjuju na prijevoz robe stavljene u carinski postupak s gospodarskim učinkom.

Članak 104.

(1) Postupak provoza završava i obveze korisnika su ispunjene podnošenjem robe i potrebnih isprava određenoj carinarnici sukladno odredbama dotičnog postupka.

(2) Otpremna carinarnica zaključuje postupak provoza kada na temelju usporedbe podataka kojima raspolaže i podataka dostupnih određenoj carinarnici može nedvojbeno utvrditi da je postupak okončan na ispravan način.

Članak 105.

(1) Postupak provoza primjenjuje se na robu koja prolazi kroz područje treće države samo ako je takva mogućnost predviđena prema međunarodnom ugovoru.

Članak 109.

(1) Postupak provoza može se dopustiti i za prijevoz domaće robe od jednog do drugog mjesta unutar carinskoga područja Republike Hrvatske preko područja druge države bez promjene njezina carinskog statusa.

Članak 112.

(1) Odobrenje za držanje carinskog skladišta donosi se na osnovi zahtjeva koji sadrži podatke potrebne za dobivanje odobrenja, a prije svega pokazatelja koji dokazuju gospodarsku potrebu za skladištenje.

(2) Odobrenje za držanje carinskog skladišta može se izdati samo osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj.

(3) Carinarnica donosi odobrenje za otvaranje carinskog skladišta u kojemu mora biti naznačena vrsta skladišta i uvjeti pod kojima posjednik mora voditi skladište

te vrste roba koje se mogu smjestiti u skladište, i druge obveze posjednika skladišta prema carinarnici.

(4) Podnositelj zahtjeva mora priložiti dokaze da ispunjava uvjete propisane posebnim propisima u svezi sa smještajem određenih vrsta roba, obavljanjem pojedinih djelatnosti ili u svezi s rukovanjem robom koja se smješta u takvo skladište.

Članak 113.

(1) Posjednik carinskog skladišta odgovoran je:

a) da se roba smještena u carinskome skladištu ne uzima ispod carinskog nadzora,

b) za ispunjenje obveza koje proizlaze iz skladištenja robe koja je obuhvaćena postupkom carinskog skladištenja, i

c) za ispunjavanje posebnih uvjeta sadržanih u odobrenju za otvaranje carinskog skladišta.

(2) Carinarnica može zahtijevati da posjednik skladišta položi osiguranje u svezi s obvezama iz prethodnog stavka.

Članak 122.

(1) Ako je za uvoznu robu u postupku carinskog skladištenja nastao carinski dug, troškovi skladištenja i održavanja robe za vrijeme skladištenja, ne uračunavaju se u carinsku vrijednost robe pod uvjetom da su prikazani odvojeno od stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju treba platiti za tu robu.

(2) Kad je roba bila predmet uobičajenih oblika rukovanja sukladno članku 119. ovoga Zakona, kod utvrđivanja visine carinskoga duga može se na zahtjev deklaranta prihvatiti vrsta robe, carinska vrijednost i količina kakva je bila u vrijeme kako je to navedeno u članku 218. ovoga Zakona kao da roba nije bila predmet rukovanja.

(3) Ako se uvozna roba pušta u slobodni promet sukladno članku 88. stavku 1. točki c) ovoga Zakona, prihvatit će se vrsta, carinska vrijednost i količina robe kakva je bila u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja.

(4) Stavak 3. ovoga članka primjenjuje se ako je vrijednost robe prihvaćena kao carinska vrijednost u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja, osim ako deklarant zahtijeva da se prihvati carinska vrijednost utvrđena u trenutku nastanka carinskoga duga.

(5) Stavak 3. ovoga članka primjenjuje se ne isključujući naknadne provjere u smislu članka 90. ovoga Zakona.

Članak 124.

(1) Postupak unutarnje proizvodnje uz jednu ili više proizvodnih radnja može se, ne isključujući odredbe članka 125. ovoga Zakona, odobriti za:

a) stranu robu namijenjenu ponovnom izvozu u obliku dobivenih proizvoda, a da ta roba ne podliježe plaćanju carine niti trgovinskim mjerama (sustav odgode),

b) stranu robu koja se pušta u slobodni promet uz plaćanje carine za koju se može odobriti povrat ili otpust

carine ako se roba izveze iz carinskoga područja Republike Hrvatske u obliku dobivenih proizvoda (sustav povrata).

(2) Izrazi koji se rabe u člancima 124. do 137. ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

a) proizvodne su radnje:

- obradba robe, uključujući postavljanje, sastavljanje i ugradbu u drugu robu,

- preradba i doradba robe,

- popravak robe, uključujući obnavljanje i osposobljavanje,

- uporaba određene robe koja ne postaje sastavni dio dobivenoga proizvoda, iako se pri tom u cijelosti ili djelomice utroši, ako omogućuje ili olakšava proizvodnju tih proizvoda,

b) dobiveni proizvodi: svi proizvodi nastali proizvodnim radnjama,

c) istovrijedna roba: domaća roba koja se upotrebljava umjesto uvozne robe za izradbu dobivenih proizvoda; te

d) normativ: količina ili postotak dobivenih proizvoda koji se u postupku proizvodnje dobiva iz određene količine uvozne robe.

Članak 125.

(1) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka, uz primjenu mjera iz stavka 4. ovoga članka, carinarnica može odobriti:

a) da se dobiveni proizvodi mogu proizvesti od istovrijedne robe,

b) da se dobiveni proizvodi proizvedeni od istovrijedne robe mogu izvesti iz Hrvatske prije uvoza uvozne robe.

(2) Istovrijedna roba mora biti jednake kakvoće, imati jednaka svojstva i istu tarifnu oznaku kao i uvozna roba. Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve u kojima se može dopustiti da istovrijedna roba bude na višem stupnju obrade nego uvozna roba.

(3) Kad se primjenjuje stavak 1. ovoga članka, uvozna roba smatrat će se za carinske svrhe istovrijednom robom, a istovrijedna roba uvoznom robom.

(4) Vlada Republike Hrvatske može propisati mjere kojima se zabranjuje, propisuju dodatni uvjeti ili se olakšava primjena stavka 1. ovoga članka.

(5) Ako se dobiveni proizvodi proizvedeni iz istovrijedne robe izvoze iz Republike Hrvatske prije uvoza uvozne robe, a podlijezali bi izveznoj carini ako ne bi bili izvezeni u okviru postupka unutarnje proizvodnje korisnik odobrenja je dužan položiti osiguranje za plaćanje izvozne carine koja bi se naplatila ne uveze li se uvozna roba u odobrenu roku.

Članak 130.

(1) Uz poštivanje odredaba članka 131. ovoga Zakona u slučaju nastanka carinskoga duga svota duga utvrdit

će se na osnovi propisa mjerodavnih za određivanje visine carine koji su važili za uvoznu robu u vrijeme prihvatanja deklaracije za stavljanje te robe u postupak unutarnje proizvodnje.

(2) Ako je uvozna roba u vrijeme navedeno u stavku 1. ovoga članka ispunjavala uvjete za primjenu članka 21. ovoga Zakona u okviru kvota, primjena članka 21. ovoga Zakona može se prihvatiti ako važi za istovjetnu robu u vrijeme prihvatanja deklaracije za puštanje robe u slobodni promet.

Članak 131.

(1) Iznimno od članka 130. ovoga Zakona, dobiveni proizvodi:

a) podliježu uvoznim carinama koje su na njih primjenjive kada:

- su pušteni u slobodni promet i nalaze se na popisu robe koji donosi Vlada Republike Hrvatske, ukoliko su razmjerni izvezenom dijelu dobivenih proizvoda koji nisu obuhvaćeni tim popisom. Iznimno, korisnik odobrenja može tražiti da se carina za te proizvode obračuna na način iz članka 130. ovoga Zakona,

- podliježu davanjima utvrđenima u okviru poljoprivredne politike i kada to predviđaju odredbe koje donosi Vlada Republike Hrvatske,

b) podliježu uvoznim carinama izračunatima u skladu s pravilima koja se primjenjuju na dotični carinski postupak ili na slobodne zone ili slobodna skladišta ako su bili stavljeni u postupak s odgodom ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište. Iznimno:

- korisnik odobrenja može tražiti da se carina obračuna sukladno članku 130. ovoga Zakona,

- u slučajevima kada je za dobivene proizvode određen neki od naprijed navedenih carinski dopuštenih postupanja ili uporaba, osim postupka preradbe pod carinskim nadzorom, obračunati iznos carine mora biti barem jednak iznosu izračunatom u skladu s člankom 130. ovoga Zakona,

c) mogu podlijegati pravilima koja uređuju određivanje carina utvrđenih u okviru postupka za preradbu pod carinskim nadzorom kada je uvozna roba mogla biti stavljena u taj postupak,

d) uživaju povoljnije carinsko postupanje jer su namijenjeni za posebnu uporabu ako je takvo postupanje predviđeno u slučaju istovjetne uvozne robe,

e) ne podliježu plaćanju uvozne carine ako je takvo oslobođenje od plaćanja carine sukladno članku 187. ovoga zakona predviđeno za istovjetnu uvoznu robu.

Članak 133.

(1) Sustav povrata carine može se primijeniti za svu robu, osim ako je u trenutku prihvatanja deklaracije za puštanje robe u slobodni promet:

a) uvozna roba predmet količinskih uvoznih ograničenja,

b) uvozna roba predmet preferencijalnih stopa u okviru količinskih kvota,

c) za uvoznu robu u okviru mjera poljoprivredne politike propisano podnošenje uvozne ili izvozne dozvole ili certifikata,

d) za dobivene proizvode propisana obveza plaćanja izvozne naknade ili drugih izvoznih davanja.

(2) Povrat carine u okviru sustava povrata nije moguć, ako je u trenutku prihvata izvozne carinske deklaracije za dobivene proizvode propisana određena uvozna ili izvozna dozvola ili certifikat ili plaćanje izvozne naknade ili drugih izvoznih davanja.

(3) Propisom donesenim po osnovi članka 96. stavka 4. ovoga Zakona, mogu se odrediti robe na koje se ne primjenjuju odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka.

Članak 137.

(1) Korisnik odobrenja može zahtijevati povrat ili otpust uvozne carine ako carinarnici dokaže da je uvozna roba koja je bila puštena u slobodni promet u okviru sustava povrata carine u obliku dobivenih proizvoda ili robe u nepromijenjenu stanju:

a) izvezena ili

b) stavljena u namjeri da se ponovno izveze u provozni postupak, postupak carinskog skladištenja, postupak privremenog uvoza ili postupak unutarnje proizvodnje (postupak s odgodom), u slobodnu zonu ili slobodno skladište, pod uvjetom da su ispunjeni svi ostali uvjeti za uporabu postupka.

(2) U primjeni postupaka iz točke b) stavka 1. ovoga članka dobiveni proizvodi i roba u nepromijenjenu stanju smatraju se stranom robom.

(3) Povrat carine može se zahtijevati najkasnije u roku od 1 godine od dana kad je nastao carinski dug.

(4) Ako se dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenu stanju koji su sukladno stavku 1. ovoga članka bili stavljeni u carinski postupak ili u slobodnu zonu ili u slobodno skladište puste u slobodni promet, svota uvozne carine koja je vraćena ili otpuštena činit će svotu carinskoga duga.

Članak 144.

(1) Ako je uvozna roba ispunjavala uvjete za povlaštenu carinu iz članka 21. ovoga Zakona u vrijeme kad je stavljena u postupak preradbe pod carinskim nadzorom, a takva se carina može primijeniti i za proizvode istovjetne prerađenim proizvodima puštenim u slobodni promet, uvozna carina za prerađene proizvode izračunat će se po stopi carine koja važi u okviru te povlaštene carine.

(2) Ako su povlaštene mjere iz stavka 1. ovoga članka uvjetovane primjenom kvota ili plafona, povlaštena carina može se odobriti u slučajevima ako u vrijeme prihvatanja deklaracije za puštanje prerađenoga proizvoda u slobodni promet uvozna roba ispunjava uvjete za primjenu povlaštene carine. U tome slučaju otpisat će se količina od

kvote koja vrijedi za uvezenu robu, a ne za prerađeni proizvod.

Članak 151.

(1) Svota uvozne carine koja se plaća za robu u postupku privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine određuje se za svaki mjesec ili za dio mjeseca u kojem se roba nalazila u postupku u visini od 3% od svote carine koju bi trebalo platiti za robu kad bi ona bila puštena u slobodni promet na dan prihvaćanja deklaracije za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza.

(2) Svota uvozne carine koja se naplaćuje ne smije prijeći svotu koju bi trebalo platiti da je roba bila puštena u slobodni promet na dan kad je bila stavljena u postupak privremenog uvoza, s tim da u tu svotu ne ulaze pripadajuće kamate.

(3) Prijenos prava i obveza proizašlih iz postupka privremenog uvoza prema članku 102. ovoga Zakona ne znači da jednako oslobođenje mora biti primijenjeno u svakome od razdoblja uporabe.

(4) Ako je prijenos iz stavka 4. ovoga članka izvršen s djelomičnim oslobođenjem za obje osobe koje imaju odobrenje za primjenu postupka tijekom istog mjeseca, prvi korisnik odobrenja mora podmiriti iznos uvozne carine za cijeli mjesec.

Članak 154.

(1) Postupak vanjske proizvodnje nije dopušten za domaću robu:

a) čiji izvoz daje pravo na povrat ili otpust uvozne carine,

b) koja je prije izvoza bila puštena u slobodni promet s potpunim oslobođenjem od uvozne carine zbog svoje uporabe u posebne svrhe sve dok se primjenjuju uvjeti za odobravanje tog oslobođenja, osim ako se proizvodna radnja odnosi na popravak,

c) čiji izvoz daje pravo na izvozne poticaje.

(2) Vlada Republike Hrvatske može propisati iznimke od slučajeva navedenih u stavku 1. točki b) ovoga članka.

Članak 159.

(1) Potpuno ili djelomično oslobođenje od uvozne carine propisano člankom 153. stavkom 1. ovoga Zakona utvrđuje se tako da se od svote uvozne carine obračunane za dobivene proizvode koji se puštaju u slobodni promet odbije svota uvozne carine koja bi se obračunavala na isti dan za privremeno izvezenu robu ako bi se ona uvozila u Republiku Hrvatsku iz zemlje u kojoj je bila predmet proizvodne radnje ili zemlje u kojoj je bila posljednja radnja.

(2) Svota koja se odbija sukladno stavku 1. ovoga članka izračunava se na osnovi količine i vrste robe na dan prihvaćanja deklaracije za njezino stavljanje u postupak vanjske proizvodnje i na osnovi ostalih elemenata za obračun

koji važe za tu robu na dan prihvaćanja deklaracije za puštanje dobivenih proizvoda u slobodni promet.

(3) Vrijednost privremeno izvezene robe bit će ona koja je prihvaćena kod određivanja carinske vrijednosti dobivenih proizvoda prema članku 38. stavku 1. točki b) podtočki 1. ovoga Zakona ili, ako se vrijednost ne može utvrditi na taj način, ona koja odgovara razlici između carinske vrijednosti dobivenih proizvoda i proizvodnih troškova utvrđenih na objektivan način.

(4) Kad je privremeno izvezena roba prije stavljanja u postupak vanjske proizvodnje bila puštena u slobodni promet sa sniženom carinom radi uporabe u određene svrhe, sve dok važe uvjeti za primjenu snižene carine, svota koju treba odbiti bit će jednaka svoti uvozne carine koja je bila naplaćena kad je roba puštena u slobodni promet.

(5) Ako bi privremeno izvezena roba kod puštanja u slobodni promet ispunjavala uvjete za primjenu povoljnije carine pod uvjetom uporabe u određenu svrhu, ta će se carina uzeti u obzir kod obračuna ako je roba bila predmet radnja koje su u skladu s takvom svrhom izvedene u zemlji u kojoj se odvijala proizvodna radnja ili u kojoj je bila posljednja radnja.

(6) Ako je za dobivene proizvode predviđena primjena članka 21. ovoga Zakona te ako je ta mjera predviđena i za robu iste tarifne oznake kao što je privremeno izvezena roba, svota koja će se odbiti prema stavku 1. ovoga članka ustanovit će se uzimajući u obzir uvoznu carinu koja bi se primijenila kad bi privremeno izvezena roba ispunjavala uvjete za primjenu članka 21. ovoga Zakona.

(7) Ako međunarodni sporazum koji obvezuje Republiku Hrvatsku propisuje oslobođenje od uvozne carine za određene proizvode, odredbe ovoga članka neće se primijeniti.

Članak 162.

(1) Sukladno prethodnim odredbama i odredbama članka 162. do 167. ovoga Zakona sustav zamjene dopušta da uvozni proizvod (u daljnjemu tekstu: nadomjesni proizvod) nadomjesti dobiveni proizvod.

(2) Carinarnica može odobriti primjenu sustava zamjene ako se proizvodna radnja odnosi na popravak domaće robe koja nije predmet posebnih propisa donesenih u okviru poljoprivredne politike.

(3) Odredbe koje se primjenjuju za dobivene proizvode važe i za nadomjesne proizvode, osim odredaba navedenih u članku 167. ovoga Zakona.

(4) Carinarnica može odobriti da se pod određenim uvjetima nadomjesni proizvodi uvezu prije privremenog izvoza robe (prethodni uvoz). U tome slučaju mora se položiti osiguranje za pokriće svote uvozne carine za nadomjesni proizvod.

Članak 163.

(1) Nadomjesni proizvodi moraju imati istu tarifnu oznaku, istu trgovačku kakvoću te iste tehničke značajke kao roba koja je privremeno izvezena na popravak.

(2) Ako je privremeno izvezena roba bila rabljena prije izvoza, nadomjesni proizvodi moraju također biti rabljeni, a ne novi proizvodi.

(3) Carinarnica može dopustiti iznimke od stavka 2. ovoga članka ako se nadomjesni proizvodi isporučuju besplatno na osnovi ugovorene ili zakonske jamstvene obveze ili zbog proizvodnog nedostatka.

Članak 169.

(1) U izvoznome postupku odobrava se iznošenje domaće robe iz carinskoga područja Republike Hrvatske. U izvoznome postupku primjenjuju se trgovinske mjere i obračunava se izvozna carina ako je propisana.

(2) Sva domaća roba namijenjena izvozu mora se staviti u izvozni postupak, s iznimkom robe stavljene u postupak vanjske proizvodnje ili u provozni postupak sukladno članku 109. ovoga Zakona.

(3) Vlada Republike Hrvatske propisat će u kojim se slučajevima i pod kojim uvjetima ne podnosi izvozna deklaracija za robu koja napušta carinsko područje Republike Hrvatske.

(4) Izvozna se deklaracija podnosi kod carinarnice koja je odgovorna za nadzor nad područjem u kojemu izvoznik ima sjedište ili prebivalište ili u kojoj je roba zapakirana ili utovarena za izvoz.

(5) Vlada Republike Hrvatske može propisati iznimke od stavka 4. ovoga članka.

Članak 173.

(1) Područje slobodne zone i slobodnog skladišta i njima neposredni pristupni prostor, uključujući i njihov ulazni i izlazni prostor, pod carinskim su nadzorom.

(2) Roba, prijevozna sredstva i osobe koje ulaze ili napuštaju područje slobodne zone ili slobodnog skladišta pod carinskim su nadzorom i mogu biti podvrgnuti carinskomu pregledu.

(3) Carinarnica može pregledati robu i provesti druge mjere carinskog nadzora nad robom koja ulazi, zadržava se ili izlazi iz slobodne zone ili slobodnog skladišta.

Članak 174.

(1) U slobodnu zonu ili slobodno skladište može se unositi strana i domaća roba.

(2) Domaću robu koja nije namijenjena izvozu ili proizvodnji u zoni korisnik može uz posebnu suglasnost carinarnice uskladištiti u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu odvojeno od druge robe. Carinarnica neće dopustiti skladištenje takve robe ako bi to otežalo nadzor nad poslovanjem u zoni ili skladištu. Za domaću robu koju korisnik skladišti u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu mora se voditi evidencija.

(3) Roba koja je izravno unesena u slobodnu zonu ili slobodno skladište kako je to navedeno u članku 50. stavku

1. točki b) ovoga Zakona prijavljuje se carinarnici na osnovi prijevozne isprave.

(4) Roba za koju se ulaskom u slobodnu zonu ili slobodno skladište okončava koji drugi carinski postupak smješta se u slobodnu zonu ili slobodno skladište na osnovi isprave kojom se okončava prethodni postupak.

(5) Domaća roba smješta se u slobodnu zonu ili slobodno skladište na osnovi računa ili druge isprave koja sadrži sve podatke potrebne za evidenciju o robi u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu.

(6) Ovlaštena carinarnica može zahtijevati posebno evidentiranje robe koja podliježe plaćanju izvozne carine ili primjeni drugih mjera gospodarske politike.

(7) Na zahtjev sudionika odgovarajućega carinskog postupka ili drugih zainteresiranih osoba ovlaštena carinarnica potvrđuje ima li roba smještena u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu status domaće ili strane robe.

Članak 179.

(1) Osoba koja u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu obavlja djelatnost skladištenja, doradbe ili preradbe ili kupnje i prodaje robe mora radi carinskog nadzora na propisan način voditi evidenciju o unosu, iznosu, uporabi i promjenama na robi.

(2) Roba se upisuje u evidenciju osobe čim je donesena u prostor te osobe. Evidencije moraju omogućiti carinarnici prepoznavanje robe i praćenje njezina kretanja.

(3) Evidencija iz stavka 1. ovoga članka vodi se kronološki, prema podacima iz isprava koje pri izvozu ili uvozu prate robu te na osnovi normativa utroška materijala i proizvodnje robe.

(4) Vlada Republike Hrvatske propisat će način vođenja evidencija iz stavka 1. ovoga članka te način provedbe mjera carinskog nadzora u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu.

Članak 180.

(1) Roba koja se iznosi iz slobodne zone ili slobodnog skladišta može biti:

- izvezena ili ponovno izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske ili

- unesena u drugi dio carinskoga područja Republike Hrvatske.

(2) Odredbe III. dijela, s iznimkom članka 60. do 65., ovoga Zakona primjenjuju se i pri unosu robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u drugi dio carinskoga područja Republike Hrvatske, osim robe koja slobodnu zonu napušta morskim ili zračnim putem bez provedbe provoznoga ili drugoga odgovarajućega carinskog postupka.

Članak 181.

(1) Ako nastane carinski dug za stranu robu koja se iz slobodne zone ili slobodnog skladišta unosi u drugi dio carinskoga područja Republike Hrvatske, carinska se vrijednost utvrđuje na osnovi stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju za tu robu treba platiti. Troškovi skladištenja i održavanja robe tijekom smještaja u slobodnoj zoni ili skladištu ne uračunavaju se u carinsku vrijednost robe ako su iskazani odvojeno od stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju za robu treba platiti.

(2) Ako unosom u drugi dio carinskoga područja nastane carinski dug za proizvod koji je u slobodnoj zoni dobiven u postupku unutarnje proizvodnje, svota duga utvrdit će se na osnovi vrijednosti uvozne robe sadržane u dobivenim proizvodima.

(3) Ako je roba bila predmetom rukovanja iz članka 119. stavka 1. ovoga Zakona deklarant može zahtijevati da se visina carinskoga duga utvrdi na osnovi vrste robe, carinske vrijednosti i količine robe, na osnovi koje bi se svota utvrdila sukladno članku 218. ovoga Zakona da roba nije bila predmet rukovanja.

(4) Vlada Republike Hrvatske propisat će slučajeve u kojima se neće primjenjivati stavak 3. ovoga članka.

Članak 182.

(1) Domaća roba iz članka 172. točke b) ovoga Zakona koja podliježe mjerama poljoprivredne politike može se staviti u neki od postupaka ili uporaba ako unosom u slobodnu zonu ili slobodno skladište ispunjava uvjete propisane za izvoz takve robe.

(2) Ako se domaća roba iz stavka 1. ovoga članka ne izveze u roku iz članka 175. ovog zakona ili se ponovno unese u drugi dio carinskoga područja, carinarnica će poduzeti mjere koje se odnose na slučaj kad roba ne ispunjava posebne uvjete.

Članak 184.

(1) Carinarnica nadzire primjenu propisa o izvozu ili ponovnome izvozu i u slučaju kad se roba izvozi ili ponovno izvozi iz slobodne zone ili slobodnog skladišta.

Članak 187.

(1) Od plaćanja carine oslobođena je:

1) roba utvrđena međunarodnim ugovorom koji obvezuje Republiku Hrvatsku,

2) roba nekomercijalne prirode koju putnici nose sa sobom iz inozemstva u propisanoj vrsti, vrijednosti i količini,

3) roba sadržana u pošiljkama koje besplatno šalju fizičke osobe iz inozemstva fizičkim osobama u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da te pošiljke nisu komercijalne naravi i da odgovaraju propisanoj vrsti, količini i vrijednosti,

4) odlikovanja i priznanja dobivena u okviru međunarodnih događaja te darovi primljeni u okviru međunarodnih odnosa,

5) roba koja zadovoljava osnovne ljudske potrebe, kao što su hrana, lijekovi, odjeća, posteljina, higijenske potrepštine i slično, koju uvoze registrirane humanitarne organizacije radi besplatne podjele ugroženim osobama i žrtvama prirodnih i drugih katastrofa. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske proizvode i motorna vozila. Oslobođenje će se odobriti samo onim organizacijama čije knjigovodstvene evidencije i postupci omogućuju Carinskoj upravi provjeru poslovanja s tom robom,

6) humanitarne organizacije i udruženja slijepih i gluhih odnosno nagluhih osoba, dijaliziranih i transplantiranih bubrenih bolesnika te osoba oboljelih od mišićnih i neuromišićnih oboljenja - na specifičnu opremu, uređaje i instrumente, te rezervne dijelove i potrošni materijal za potrebe tih osoba, koji se ne proizvode u zemlji,

6.a) ustanove za profesionalnu rehabilitaciju, radionice za radno socijalnu skrb ili zaštitne radionice prema posebnom zakonu - na strojeve, uređaje, instrumente i drugu opremu i rezervne dijelove koji su namijenjeni za profesionalnu rehabilitaciju i rad osoba s invaliditetom, a koji se ne proizvode u zemlji,

7) robne marke, patenti, modeli i popratni dokumenti te obrasci za priznavanje patenta ili inovacije koji se šalju organizacijama za zaštitu autorskog i industrijskog vlasništva,

8) sljedeći predmeti:

a) obrasci i isprave koje državna tijela primaju za obavljanje svojih javnih ovlasti,

b) predmeti koji predstavljaju dokaze u sudskim ili drugim postupcima pred državnim tijelima Republike Hrvatske,

c) primjerci potpisa i tiskane okružnice koje se šalju kao dio uobičajene izmjene obavijesti među javnim službama ili bankarskim ustanovama,

d) službene tiskanice koje prima Hrvatska narodna banka,

e) nacrti, tehničke slike, modeli, opisi i drugi slični dokumenti koji se uvoze kako bi se ispunili uvjeti za sudjelovanje na međunarodnome natječaju koji se organizira u zemlji,

f) tiskani obrasci koji se sukladno međunarodnim ugovorima upotrebljavaju kao službeni dokumenti u međunarodnome prometu vozila ili roba, te

g) pismovne pošiljke,

9) plodovi poljodjelstva, ratarstva, stočarstva, šumarstva, ribogojstva i pčelarstva dobiveni na posjedima koje državljanjani Republike Hrvatske, koji žive u pograničnom pojasu, posjeduju u pograničnom pojasu susjedne države, te priplod i drugi proizvodi koje dobiju od stoke koju imaju na tim posjedima zbog poljskih radova, ispaše ili zimovanja.

10) oprema za preventivu i gašenje požara koja se ne proizvodi u Republici Hrvatskoj i nije predmet kooperacije hrvatskih proizvođača opreme i strojeva za preventivu i gašenje požara,

11) predmeti koje radi preseljenja uvoze fizičke osobe koje su neprekidno boravile u inozemstvu najmanje tri godine, pod uvjetom da su ih posjedovale i koristile u svojem kućanstvu najmanje 12 mjeseci i pod uvjetom da nisu koristile oslobođenje po ovakvom osnovu. Predmeti se mogu unositi u razdoblju od 12 mjeseci od dana povratka odnosno dana useljenja u Republiku Hrvatsku,

12) predmeti gospodarskog inventara, koje radi preseljenja osobe iz točke 11) ovoga stavka uvoze u Republiku Hrvatsku,

13) predmeti koje su hrvatski državljani i strani državljani stalno nastanjeni u Republici Hrvatskoj naslijedili u inozemstvu,

14) roba koja se koristi za obnovu, održavanje i restauriranje zaštićenih spomenika kulture, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

15) roba koja izravno služi za obavljanje muzejske, arhivske, restauratorske, knjižnične, likovne, glazbeno-scenske i filmske djelatnosti koja se ne proizvodi u Hrvatskoj, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

16) roba koja je u obliku donacije dana ustanovama u kulturi i drugim neprofitnim pravnim osobama u kulturi, samostalnim umjetnicima ili umjetnicima za obavljanje njihove djelatnosti, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

17) roba koju kao vlastita djela iz inozemstva unesu znanstvenici, književnici i umjetnici,

18) osobni automobili koji se uvoze u svrhu osobne uporabe od strane invalidnih osoba sa 100% tjelesnog oštećenja ili s najmanje 80% tjelesnog oštećenja funkcije organa za kretanje, razmjerno postotku tjelesnog oštećenja.

19) predmeti kućanstva koje uvozi fizička osoba s prebivalištem u inozemstvu, koja privremeno boravi u Republici Hrvatskoj radi obavljanja profesionalne djelatnosti, a namijenjeni su opremanju stambenog prostora tijekom njezina boravka u Republici Hrvatskoj.

(2) Roba puštena u slobodni promet uz oslobođenje od plaćanja carine na temelju stavka 1. ovoga članka pod carinskim je nadzorom i ne smije se prodavati ili otuđivati po drugom osnovu, davati drugome na uporabu, zalog, najam, rabiti u druge svrhe ili predati kao osiguranje za druge obveze, bez prethodne obavijesti carinarnici i plaćanja carine, i to:

a) za predmete iz stavka 1. točke 11., 12. i 19. ovoga članka do isteka roka od 12 mjeseci od dana kada su pušteni u slobodni promet,

b) za ostale predmete iz stavka 1. ovoga članka, osim za predmete iz točke 13. ovoga članka, do isteka roka od 5 godina od dana puštanja u slobodni promet, ako međunarodni sporazumom ili drugim propisima nije utvrđen poseban rok.

(3) Predmeti sa kojima se postupa na način iz stavka 2. ovoga članka podliježu plaćanju carine i drugih uvoznih davanja. Carinski dug nastaje sukladno članku 207. ovoga Zakona, a naknadni obračun carine se obavlja:

a) za slučajeve u kojima je korisnik povlastice podnio zahtjev primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema propisima koji važe na dan kada je carinarnici podnesen zahtjev za naknadni obračun i plaćanje carine, te

b) za slučajeve u kojima nije podnesen pravodobni zahtjev za naknadni obračun primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema propisima koji su važili na dan puštanja robe u slobodni promet.

(4) Vlada Republike Hrvatske propisat će uvjete za ostvarivanje i postupak oslobađanja od plaćanja carine te ograničavanja glede raspolaganja robom oslobođenom od plaćanja carine sukladno stavku 1. ovoga članka.

(5) Ako se korisnik carinske povlastice iz točke 11. i 12. stavka 1. ovoga članka preseljava iz prekoceanskih zemalja i zemalja koje imaju drugačije tehničke standarde od standarda važećih u Republici Hrvatskoj, predmeti kućanstva i predmeti gospodarskog inventara mogu se kupiti u trećoj zemlji, odnosno u Republici Hrvatskoj ako se kupuje strana roba stavljena u postupak carinskog skladištenja.

(6) Oslobođenja od plaćanja carine, propisana stavkom 1. točkom 2.–17. ovoga članka, ne odnose se na osobna motorna vozila iz tarifnog broja 87.03 Carinske tarife.

Članak 194.

(1) Na zahtjev osoba iz članka 192. stavka 1. i 3. ovoga Zakona carinarnica može odobriti da se za dva ili više postupaka u svezi s kojima je carinski dug nastao ili bi mogao nastati da zajedničko osiguranje.

(2) Ako se zajedničko osiguranje iz stavka 1. ovoga članka odnosi na unaprijed neodređen broj postupaka, odnosno za sve postupke tijekom određenog razdoblja, odobrenje iz stavka 1. ovoga članka daje Središnji ured Carinske uprave.

(3) Ovlašćuje se Vlada Republike Hrvatske da potanje uredi uvjete i postupak davanja osiguranja sukladno stavku 1. i 2. ovoga članka.

Članak 202.

(1) Osiguranje za namirenje carinskoga duga ne može prestati dok se carinski dug za koji je položeno osiguranje ne ugasi ili ne nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati. Kada se carinski dug ugasi ili nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati odmah prestaje i osiguranje za namirenje toga carinskoga duga.

(2) Ako se carinski dug otpiše djelomice ili može nastati samo u odnosu na dio osigurane svote, na zahtjev osobe u odgovarajućemu dijelu otpisuju se i obveza po osnovi

osiguranja, osim ako svota koja je u pitanju ne opravdava provedbu takvog postupka.

Članak 207.

(1) Uvozni carinski dug nastaje:

a) neispunjavanjem neke od obveza koja proizlazi iz privremenog smještaja robe ili carinskog postupka u koji je roba stavljena,

b) neispunjavanjem nekog od uvjeta za puštanje robe u određeni carinski postupak ili za odobrenje smanjene ili nulte stope carine radi uporabe robe u posebnu svrhu,

c) u slučajevima različitim od navedenih u članku 206. ovoga Zakona, osim ako se utvrdi da navedeni propusti nisu bitno utjecali na pravilnu provedbu privremenog smještaja ili određenog carinskog postupka.

(2) Carinski dug nastaje u trenutku kad prestane ispunjavanje obveze zbog čijeg neispunjenja nastaje carinski dug ili u trenutku kad je roba bila stavljena u određeni carinski postupak ako se naknadno utvrdi da nije bio ispunjen jedan od propisanih uvjeta za njezino stavljanje u taj postupak ili za odobrenje smanjene ili nulte stope carine radi uporabe robe za posebnu svrhu.

(3) Dužnik je osoba koja bi s obzirom na okolnosti slučaja morala ispuniti propisane obveze koje proizlaze iz privremenog smještaja ili stavljanja robe u odgovarajući carinski postupak ili koja je morala ispuniti uvjete za stavljanje robe u određeni carinski postupak.

Članak 208.

(1) Uvozni carinski dug za robu nastaje njezinom potrošnjom ili uporabom u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu pod uvjetima ili na način koji nisu u skladu s propisima.

(2) Roba koja u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu nestane i njezin nestanak nije moguće carinarnici na prihvatljiv način objasniti smatrat će se kao da je bila potrošena ili rabljena protivno propisanim uvjetima.

(3) Carinski dug iz stavka 1. ovoga članka nastaje u trenutku kad se roba potroši ili prvi put upotrijebi pod uvjetima ili na način koji nije sukladan propisima.

(4) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka dužnik je i osoba koja je potrošila ili upotrijebila robu, i osoba koja je u trošenju ili uporabi robe sudjelovala premda je znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da se roba može trošiti ili rabiti samo sukladno propisima.

(5) Ako carinski dug nastane u svezi s robom koja je nestala u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu, a nije moguće utvrditi dužnika sukladno stavku 4. ovog članka, za plaćanje carinskoga duga obvezna je osoba koja je prema saznanju carinarnice bila posljednji posjednik robe.

Članak 211.

(1) Ako je sukladno članku 206. i 207. ovoga Zakona carinski dug nastao u svezi s robom koja je radi njezine uporabe u posebne svrhe bila puštena u slobodni promet uz smanjenu ili nultu stopu carine, svota plaćena kod

puštanja robe u slobodni promet odbija se od svote nastaloga carinskog duga.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i u slučaju kad carinski dug nastane u vezi s ostacima ili otpacima koji preostanu nakon uništenja takve robe.

Članak 213.

(1) Izvozni carinski dug nastaje također iznosom robe koja podliježe plaćanju izvozne carine iz carinskoga područja Republike Hrvatske premda za nju nije podnesena carinska deklaracija.

(2) Izvozni carinski dug nastaje u trenutku kad roba stvarno napusti carinsko područje Republike Hrvatske.

(3) Dužnik je:

a) osoba koja je iznijela robu iz carinskoga područja Republike Hrvatske, te

b) osoba koja je sudjelovala u iznošenju robe premda je znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da propisana carinska deklaracija nije podnesena.

Članak 214.

(1) Izvozni carinski dug nastaje izvozom robe za koju nisu ispunjeni propisani uvjeti pod kojima bi ona mogla uz potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja izvozne carine napustiti carinsko područje Republike Hrvatske.

(2) Izvozni carinski dug nastaje neispunjavanjem uvjeta na osnovi kojih je roba uz potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja carine izvezena ili je smjela biti izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske, odnosno u slučaju da ovlaštena carinarnica ne može utvrditi taj trenutak, istekom roka za podnošenje dokaza o ispunjenju uvjeta pod kojima je oslobođenje odobreno.

(3) Dužnik je deklarant. U slučaju neizravnog zastupanja dužnik je također i osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.

Članak 216.

(1) Ako je carinskim propisima predviđeno povoljnije carinsko postupanje s robom zbog njezine prirode ili uporabe u posebne svrhe ili potpuno ili djelomično oslobođenje od uvoznih ili izvoznih carina temeljem članaka 22., 94., 153. ili 187. do 190. ovog Zakona, takvo povoljnije postupanje ili oslobođenje također se primjenjuje u slučajevima kada je carinski dug nastao temeljem članka 205. do 208., 213. ili 214. ovog Zakona, pod uvjetima da korisnik odobrenja za povoljnije postupanje ili oslobođenje nije postupao prijevarno ili s grubim nemarom te ako podnese dokaze o ispunjavanju ostalih uvjeta za primjenu povoljnijeg postupanja ili oslobođenja.

Članak 220.

(1) Ako je prema uvjetima iz sporazuma koji je Republika Hrvatska sklopila s drugom zemljom za određenu robu predviđeno odobravanje povlaštene carine, u onim slučajevima kad je ta roba u Republici Hrvatskoj dobivena u

postupku unutarnje proizvodnje ovjerenjem isprave kojom dobiveni proizvod stječe pravo na povlaštenu carinu u drugoj zemlji nastaje carinski dug za svu stranu robu koja je u postupku unutarnje proizvodnje upotrijebljena i utrošena za dobiveni proizvod.

(2) Trenutkom nastanka carinskog duga iz stavka 1. ovoga članka smatra se trenutak prihvaćanja izvozne carinske deklaracije za dotičnu robu.

(3) Dužnik je deklarant. U slučaju neizravnog zastupanja dužnik je također i osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.

(4) Carinska svota koja odgovara tomu carinskom dugu određuje se na isti način kao da se radi o carinskome dugu koji bi nastao da je u tome trenutku podnesena carinska deklaracija za puštanje navedene robe podrijetlom iz treće zemlje u slobodni promet s namjerom završetka postupka unutarnje proizvodnje.

Članak 221.

(1) Svaku svotu uvozne ili izvozne carine proizašle iz carinskog duga (u daljnjem tekstu: svota carine), carinarnica mora odmah čim dobije potrebne podatke obračunati i proknjižiti.

(2) Stavak 1. ovoga članka neće se primijeniti:

a) ako je privremeno uvedena antidampinška ili kompenzacijska pristojba,

b) kad je zakonski određena svota uvozne carine veća od svote utvrđene na osnovi obvezujućeg mišljenja,

c) ako je svota carine niža od svote carine propisane sukladno stavku 5. ovoga članka.

(3) Carinarnica može otpisati dug u slučajevima iz članka 225. stavka 4. ovoga Zakona ako nije mogla obavijestiti dužnika o iznosu duga do isteka propisanih rokova.

(4) Ministar financija donijet će provedbeni propis o načinu i postupcima knjiženja.

(5) Vlada Republike Hrvatske može propisati svotu carine koja se neće knjižiti.

Članak 225.

(1) Nakon što se svota davanja proknjiži, dužnika se na primjeren način obavještava o svoti davanja.

(2) Ako je svota davanja koju treba platiti navedena u carinskoj deklaraciji, carinarnica neće o svoti davanja posebno obavijestiti dužnika i smatrat će se da je dug priopćen dužniku ako je carinarnica pustila robu deklarantu, osim u slučajevima iz članka 222. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Ako se iznos naveden u deklaraciji ne podudara s iznosom koji je obračunala carinarnica, carinarnica na primjeren način obavještava dužnika o svoti davanja.

(4) Obavješćavanje dužnika o dugu neće se provoditi nakon isteka roka od tri godine računajući od isteka godine u kojoj je dug nastao. U slučaju podnošenja žalbe u smislu članka 8. ovoga Zakona, ovaj se rok produžava za vrijeme trajanja žalbenog postupka.

(5) Ako je carinski dug posljedica radnje koja je bila kažnjiva u trenutku kada je bila počinjena, dužnik može, pod uvjetima utvrđenim carinskim propisima, biti obaviješten o dugu i nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka.

Članak 226.

(1) Svotu davanja priopćenu u skladu s člankom 225. ovoga Zakona dužnici moraju platiti u roku od 30 dana od dana priopćavanja duga dužniku, a u slučaju jednostrukog knjiženja 30 dana od dana isteka razdoblja odobrenog za jednostruko knjiženje.

(2) Produljenje roka dopustit će se po službenoj dužnosti ako je dužnik bio prekasno obaviješten o dugu te s tog razloga nije mogao izvršiti plaćanje u propisanome roku.

(3) Vlada Republike Hrvatske će propisati uvjete pod kojima se naplata duga može obustaviti ako je podnesen zahtjev za otpuštanje duga u skladu s člancima 232., 234. i 235. ovoga Zakona ili ako je roba zaplijenjena s namjerom da se oduzme u skladu s člankom 230. stavkom 1. točkom c) podtočkom drugom ili točkom d) ovoga Zakona.

Članak 229.

(1) Ako svota duga nije plaćena u roku:

a) carinarnica će poduzeti sve zakonski propisane mogućnosti, uključujući i prisilnu ovrhu. Osnova je za naplatu u postupku ovrhe:

- ovršno rješenje carinarnice,

- carinska deklaracija po kojoj je obavljeno carinjenje;

b) obračunat će se zatezne kamate na svotu duga sukladno posebnom propisu.

(2) Naloge carinskoga dužnika za uplatu carinskoga duga i ovršne naslove iz stavka 1. ovoga članka za naplatu carinskoga duga banke i druge osobe koje su ovlaštene obavljati poslove platnog prometa provode prije svih drugih obveza carinskoga dužnika.

(3) Vlada Republike Hrvatske može propisati svotu carine i kamata koje se neće prisilno naplaćivati.

4. Otpis carinskoga duga

Članak 230.

(1) Uz poštivanje propisa koji se odnose na zastaru duga ili neplaćanje duga u slučajevima pravno utvrđene nesposobnosti plaćanja dužnika, carinski dug bit će otpisan:

a) plaćanjem svote duga,

b) otpustom svote duga,

c) ako je za robu deklariranu u carinski postupak za koji nastaje obveza plaćanja carine:

- carinska deklaracija poništena,

- roba prije puštanja ili zadržavanja i istodobno ili naknadno i oduzeta, uništena po nalogu carinarnice, uništena ili ustupljena u korist države prema članku 185. ovoga Zakona ili uništena ili nepovratno izgubljena kao posljedica vrste robe ili nepredvidivih okolnosti ili više sile;

d) ako je roba za koju je carinski dug nastao prema članku 205. ovoga Zakona zadržana zbog nezakonita unosa i istodobno ili naknadno oduzeta.

(2) U slučaju zapljene i oduzimanja robe smatrat će se da carinski dug nije otpisan ako je prema kaznenomu zakonu carinski dug podloga za utvrđivanje prekršajne kazne ili je postojanje carinskoga duga podloga za pokretanje kaznenoga postupka.

(3) Carinski dug nastao prema članku 220. ovoga Zakona bit će otpisan kad se ponište sve radnje i postupci učinjeni radi stjecanja prava na povlaštenu carinu kako je to navedeno u članku 220. ovoga Zakona.

Članak 230.a

(1) Pravo na naplatu duga zastarijeva u roku tri godine računajući od isteka godine u kojoj je dug nastao.

(2) Tijek zastare prekida se svakom službenom radnjom Carinske uprave usmjerenom na utvrđivanje ili naplatu duga koja je dužniku stavljena na znanje, kao i svakom radnjom poduzetom radi utvrđivanja prekršajne odgovornosti.

(3) Nakon poduzetih radnji iz stavka 2. ovoga članka zastarni rok počinje ponovno teći.

(4) Pravo na naplatu duga u svakom slučaju zastarjeva nakon isteka šest godina računajući od isteka godine u kojoj je dug nastao.

Članak 231.

(1) Izrazi koji se rabe u ovom poglavlju:

a) povrat: potpun ili djelomičan povrat plaćenoga izvoznog ili uvoznog duga,

b) otpust: odustajanje od naplate cijeloga duga ili dijela duga ili akt kojim se utvrđuje neosnovanost knjiženja cijeloga uvoznog ili izvoznog duga koji nije plaćen ili njegova dijela.

Članak 232.

(1) Uvozni ili izvozni dug vratiti će se do iznosa za koji se dokaže da u trenutku plaćanja nije bio utvrđen u skladu sa zakonom ili je uknjižen protivno članku 224. stavku 2. ovoga Zakona

(2) Uvozni ili izvozni dug otpustit će se do iznosa za koji se dokaže da u trenutku plaćanja nije bio zakonski

utemeljen ili je uknjižen protivno članku 224. stavku 2. ovoga Zakona.

(3) Povrat ili otpust neće se odobriti kad su činjenice koje su dovele do plaćanja ili knjiženja svote koja nije zakonski utemeljena rezultat prijevernog postupanja određene osobe.

(4) Uvozni ili izvozni dug bit će vraćen ili otpušten nakon podnošenja zahtjeva carinarnici u roku od tri godine od dana kad je o svoti duga obaviješten dužnik. Rok će se produžiti ako osoba pruži dokaze da je bila spriječena podnijeti zahtjev u navedenu roku zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile.

(5) Carinarnica će vratiti ili otpustiti dug po službenoj dužnosti ako u roku od tri godine od dana kad je o svoti duga obaviješten dužnik utvrdi nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 233.

(1) Svota uvoznoga ili izvoznoga duga bit će vraćena ako je carinska deklaracija ukinuta, a carina plaćena. Povrat će biti odobren na zahtjev osobe u roku koji je propisan za podnošenje zahtjeva za ukidanje carinske deklaracije sukladno članku 78. ovoga Zakona.

Članak 234.

(1) Uvozni dug bit će vraćen ili otpušten u svoti za koju se dokaže da je knjižena za robu koja je puštena u odgovarajući carinski postupak, a uvoznik je vratio robu zbog toga što je u trenutku prihvaćanja carinske deklaracije imala nedostatke ili nije odgovarala uvjetima utvrđenim ugovorom temeljem kojeg je roba uvezena.

(2) Robom s nedostatkom u smislu stavka 1. ovoga članka smatra se i roba koja je bila oštećena prije puštanja deklarantu.

(3) Povrat ili otpust uvoznoga duga odobrit će se pod uvjetom:

a) da roba nije bila upotrebljavana, osim radnja nužnih da bi se utvrdili nedostaci te da roba ne odgovara uvjetima iz ugovora, ako prije početka uporabe nije moguće utvrditi da je roba oštećena ili

b) da je roba izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske.

(4) Na zahtjev stranke carinarnica će dopustiti da roba bude uništena ili da radi ponovnog izvoza bude stavljena u postupak provoza, postupak skladištenja, u slobodnu zonu ili slobodno skladište umjesto da bude izvezena. U svrhu stavljanja robe u jedan od navedenih carinskih postupaka ili uporaba smatrat će se da roba ima status strane robe.

(5) Uvozni dug neće se vratiti ili otpustiti za robu koja je prije nego što je puštena u slobodni promet bila privremeno uvezena radi ispitivanja, osim ako se ne utvrdi da takvim ispitivanjem, nije bilo moguće ustanoviti činjenicu da roba ima nedostatke ili da ne odgovara uvjetima iz ugovora.

(6) Uvozni dug bit će vraćen ili otpušten iz razloga navedenih u stavku 1. ovog članka ako stranka podnese zahtjev carinarnici u roku od 12 mjeseci od dana kad je o svoti toga duga obaviješten dužnik.

(7) Carinarnica može produljiti rok iz opravdanih i pravodobno navedenih razloga.

Članak 235.

(1) Vlada Republike Hrvatske može propisati i druge slučajeve povrata ili otpusta uvoznoga ili izvoznoga duga, osim onih navedenih u članku 232., 233. i 234. ovoga Zakona, koji se ne mogu pripisati prijevornim namjerama ili gruboj nemarnosti carinskoga dužnika ili drugih sudionika u odgovarajućemu carinskom postupku te posebne uvjete i postupak ostvarivanja povrata ili otpusta carine.

(2) Povrat ili otpust carinskoga duga iz razloga navedenih u stavku 1. ovoga članka odobrit će se na zahtjev deklaranta podnesen carinarnici u roku od 12 mjeseci od dana kad je dužnik obaviješten o dugu.

Članak 236.

(1) Vlada Republike Hrvatske odredit će svotu carinskoga duga za koji se neće prema odredbama članka 231. do 235. ovoga Zakona odobriti otpust ili povrat duga.

Članak 240.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 1.000.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 3.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba:

1) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti robu u carinsko područje odnosno iz carinskog područja, izvan graničnoga prijelaza ili preko graničnog prijelaza u vrijeme kad granični prijelaz nije otvoren,

2) ako na skriven način unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti robu preko graničnog prijelaza,

3) ako unese ili iznese odnosno pokuša unijeti u carinsko područje ili iznijeti iz carinskog područja zaštićene životinje, gljive i biljke kao i njihove dijelove ili derivate,

4) ako ne prijavi kulturna ili prirodna dobra koja iznosi iz carinskoga područja ili unosi u carinsko područje.

(2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 900.000,00 kuna kazniti će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 241.

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 900.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba:

1) ako prilikom ulaska u carinsko područje ili izlaska iz carinskog područja bez prijave carinarnici pokuša prenijeti ili prenese robu preko graničnog prijelaza, (članak 49. stavak 1.),

2) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti preko graničnog prijelaza vozilo na kojemu su krivotvoreni identifikacijski brojevi šasije ili na koji su stavljene nepripadajuće registarske oznake, ili ako za vozilo podnese krivotvorene ili nepripadajuće prometne isprave,

3) ako istovari ili pretovari robu bez odobrenja carinarnice ili na mjestu koje nije za to određeno ili odobreno (članak 58.),

4) ako robom u privremenom smještaju raspolaže protivno uvjetima koje je odobrila carinarnica (članak 63. stavak 1. i članak 64.),

5) ako ne obavijesti carinarnicu o činjenicama koje su nastale nakon donošenja odobrenja za carinski postupak s odgodom ili za carinski postupak s gospodarskim učinkom (članak 99. stavak 2.),

6) ako prije isteka propisanog roka robu puštenu u slobodan promet uz oslobođenje od plaćanja carine proda, otuđi po drugom osnovu, dade drugom na uporabu, zalog, najam, rabi u druge svrhe ili preda kao osiguranje za druge obveze, a da prethodno ne podmiri carinski dug (članak 187. stavak 1.),

7) ako robom puštenom u slobodni promet uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog svoje uporabe u posebne svrhe raspolaže protivno svrsi zbog koje je odobreno povoljnije tarifno postupanje (članak 22. i 94.),

8) ako odredišnoj carinarnici, u provoznome postupku, ne preda svu robu ili dio robe i pripadajuće isprave ili robu preda u promijenjenu stanju (članak 104. i 107.),

9) ako ne preveze unesenu robu putem i na način koji je odredila carinarnica (članak 50. stavak 1.),

10) ako postupa sa robom kao da ispunjava uvjete za privremeni uvoz a to postupanje je protivno uvjetima za privremeni uvoz robe propisanim odredbama ovoga Zakona ili Konvencijom o privremenom uvozu,

11) ako ne postupa u skladu s uvjetima i obvezama propisanim ovim Zakonom ili određenima odobrenjem carinarnice, za carinski postupak s odgodom i carinski postupak s gospodarskim učinkom (članak 99.),

12) ako u carinskoj deklaraciji neistinito, netočno ili nepotpuno navede količinu, kakvoću, vrstu, tarifnu oznaku, vrijednost ili podrijetlo robe, ili ne navede svu robu, pa je zbog toga carinski dug obračunat ili plaćen u svoti manjoj od propisane (članak 71. stavak 1. i članak 74.),

13) ako podnese isprave u svezi s provedbom carinskog postupka odnosno drugog carinski dopuštenog postupanja ili uporabe robe u kojima je navedena druga količina, vrsta, kakvoća ili podrijetlo robe (članak 71. stavak 1., članak 74. i 186.),

14) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti oslobođenje od plaćanja uvozne carine (članak 160., 187. i 188.),

15) ako raspolaže robom prije nego što je carinarnica pusti u zahtijevani carinski postupak,

16) ako sa robom puštenom od strane carinarnice, raspolaže protivno uvjetima odobrenog postupka,

17) ako ne osigura carinska obilježja od oštećenja odnosno uništenja ili ih ukloni, ošteti ili uništi s robe ili prijevoznog sredstva bez odobrenja carinarnice (članak 84. stavak 2.),

18) ako robu čiji je uvoz zabranjen ne iznese iz carinskoga područja u roku koji je odredila carinarnica,

19) ako onemogućuje carinski nadzor nad poslovanjem u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu (članak 173.),

20) ako u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu obavlja djelatnost suprotno odredbama ovoga zakona ili bez suglasnosti carinarnice (članak 176. do 178.),

21) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti povrat ili otpust carinskoga duga (članak 232. do 235.).

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 700.000,00 kuna kazniti će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 244.

(1) Novčanom kaznom od 500,00 kuna kaznit će se na mjestu počinjenja prekršaja fizička osoba koja počinji prekršaj iz članka 241. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, ako se radi o robi do vrijednosti 5.000,00 kuna.

(2) Novčanu kaznu iz stavka 1. ovoga članka izriče i naplaćuje ovlaštenu carinski službenik. Ako počinitelj prekršaja odbije odmah platiti kaznu, protiv njega se pokreće redoviti prekršajni postupak.

Članak 250.

(1) Postupak za carinski prekršaj ne može se pokrenuti kad proteknu tri godine od dana počinjenja prekršaja.

(2) Zastara se prekida svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela koja se poduzima radi prekršajnog progona počinitelja zbog počinjenog prekršaja.

(3) Nakon svakog prekida zastara počinje ponovno teći.

(4) Postupak za carinski prekršaj ne može se pokrenuti niti dalje voditi nakon isteka šest godina od dana kada je prekršaj počinjen.